



# Tematisks pārskats Preču tarifu klasifikācija



## Priekšvārds

Eiropas Savienība ietver muitas savienību, kas aptver visu preču tirdzniecību. Tai ir divi galvenie aspekti. Pirmkārt, tā paredz aizliegumu dalībvalstīm piemērot ievadmuitas un izvedmuitas nodokļus, kā arī jebkādus nodokļus ar līdzvērtīgu iedarbību gan attiecībā uz dalībvalsti, gan trešo valsti izcelsmes izstrādājumiem, kas ir brīvā apgrozībā dalībvalstīs. Otrkārt, tajā ir prasība, lai attiecībās ar trešajām valstīm tiktu pieņemts kopējs muitas tarifs.

Tas ietver kombinēto nomenklatūru (turpmāk tekstā – “KN”), kas ļauj visām ievestām vai izvestām precēm piemērot noteiktas tarifu pozīcijas. Tāds ir tarifu klasifikācijas mērķis.

Tā kā dalībvalstu muitas iestāžu iekasējamā muitas nodokļa apmērs ir atkarīgs no attiecīgā izstrādājuma tarifa klasifikācijas un šo nodokļu ieņēmumi veido Savienības pašu resursus, preču tarifu klasifikācijai ir īpaša nozīme gan no Savienības finanšu interešu aizsardzības, gan attiecīgo saimnieciskās darbības subjektu interešu aizsardzības viedokļa.

Tomēr šī darbība var radīt daudzas grūtības, it īpaši, ja tā attiecas uz kompleksām precēm. Lai risinātu šo problēmu atbilstoši tiesiskās drošības principa prasībām, Eiropas līmenī ir izveidota tiesiskā sistēma <sup>1</sup>.

Eiropas tarifu klasifikācijas sistēma ir balstīta uz preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu (turpmāk tekstā – “HS”), ko izstrādājusi Pasaules Muitas organizācija (turpmāk tekstā – “PMO”) un kas ieviesta ar Starptautisko konvenciju par preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu (turpmāk tekstā – “HS konvencija”), kas noslēgta Briselē 1983. gada 14. jūnijā un kas kopā ar tās 1986. gada 24. jūnija grozījumu protokolu Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā apstiprināta ar Lēmumu 87/369 <sup>2</sup>.

Saskaņā ar HS konvencijas 3. panta 1. punktu katra līgumslēdzēja puse apņemas nodrošināt, lai tās muitas tarifu un statistikas nomenklatūra atbilstu HS, izmantot visas HS pozīcijas un apakšpozīcijas, tās nepapildinot un negrozot, kā arī atbilstošos ciparu kodus un ievērot šīs sistēmas ciparu secību. Katra līgumslēdzēja puse apņemas arī piemērot vispārīgos noteikumus HS interpretācijai un visas HS iedaļu, nodaļu un apakšpozīciju piezīmes un negrozīt HS iedaļu, nodaļu un apakšpozīciju tvērumu. PMO atbilstoši HS konvencijas 8. pantā ietvertajiem nosacījumiem apstiprina HS komitejas pieņemtos skaidrojumus un klasificēšanas ieteikumus.

<sup>1</sup> Eiropas preču klasifikācijas sistēma sastāv no divām daļām, proti, KN un Komisijas izstrādātā Eiropas Savienības integrētā muitas tarifa (TARIC), kas sniedz informāciju par attiecīgajām muitas nodokļu likmēm un citiem pasākumiem, kuri piemērojami konkrētām precēm Savienībā, un kas sastāv no astoņu ciparu KN koda, kam pievienoti divi papildu cipari.

<sup>2</sup> Padomes Lēmums 87/369/EEK (1987. gada 7. aprīlis) par noslēgto Starptautisko konvenciju par preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizēto sistēmu un tās grozījumu protokolu (OV 1987, L 198, 1. lpp.).

Šī sistēma, kas izriet no Padomes Regulas Nr. 2658/87<sup>3</sup>, kuras pielikums tiek regulāri atjaunināts<sup>4</sup>, it īpaši, lai tajā iekļautu jaunus kodus vai papildu apakšpozīcijas, ietver vispārīgus interpretācijas noteikumus, skaidrojumus, kā arī klasifikācijas regulas, ko pieņēmusi Komisija. Tādējādi Tiesai, īstenojot tai piešķirtās pilnvaras, jānodrošina minēto noteikumu un aktu piemērošanas konsekvence. Šajā nolūkā Tiesa, izskatot valsts tiesu iesniegtos prejudiciālos jautājumus, precizē tarifa klasifikācijas vispārīgo noteikumu un šajā jomā piemērojamo kritēriju interpretāciju, skaidro KN pozīciju un apakšpozīciju nozīmi, kā arī lemj par Komisijas pieņemto klasifikācijas regulu spēkā esību.

Tādējādi, pašai neveicot attiecīgās preces tarifa klasifikāciju, Tiesai jāsniedz visiem attiecīgajiem lietas dalībniekiem visi noderīgie elementi, lai nodrošinātu pareizu klasifikāciju, vajadzības gadījumā sniedzot atbilstošas norādes muitas dienestu, kā arī valsts tiesu pilnvaru īstenošanai nākotnē.

To darot, Tiesai vairākkārt ir bijusi iespēja precizēt elementus, kas jāņem vērā, veicot klasifikāciju, piemēram, preces izmantošanas mērķi vai funkciju, kā arī tādu jēdzienu interpretāciju, kuriem ir nozīme, klasificējot preces, kam ir vairākas sastāvdaļas vai kas ir daļa no citas preces.

Visi šie Tiesas plašās judikatūras elementi, ņemot vērā aplūkoto preču bieži vien augsto kompleksitāti un tehnisko raksturu, neizbēgami pastiprina šīs judikatūras nozīmīgumu preču tarifu klasifikācijas jomā.

Šis tematiskais pārskats sniedz skatījumu par šīs judikatūras galvenajiem elementiem. Šajā ziņā jāuzsver, ka Tiesa regulāri tiek aicināta sniegt prejudiciālu nolēmumu par jautājumiem, kas papildus to juridiskajam raksturam attiecas uz konkrētiem zinātniskiem un tehniskiem jautājumiem saistībā ar attiecīgo preču objektīvajām pazīmēm un īpašībām. Tāpēc Tiesas judikatūrā sniegtās norādes bieži vien ir saistītas ar apsvērumiem un vērtējumiem, kas attiecas uz konkrētu precī. Tādējādi, lai lasītājs varētu labāk izprast katra atlasītā nolēmuma faktisko un juridisko kontekstu, neietekmējot šī tematiskās pārskata kopējo saprotamību, Tiesas judikatūras galvenie elementi ir izklāstīti katra lēmuma konkrētajā kontekstā un, cik vien iespējams, izcelti slīprakstā.

<sup>3</sup> Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.). Ar šo regulu tika izveidota KN, kas atbilst gan KMT, gan Savienības ārējās tirdzniecības statistikas un pārējo Savienība politikas nostādņu prasībām attiecībā uz preču importu vai eksportu.

<sup>4</sup> Padomes Regulas Nr. 2658/87 I pielikums tika aizstāts ar jaunu pielikumu, pamatojoties uz Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/1832 (2021. gada 12. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulai Nr. 2658/87 (OV 2021, L 385, 1. lpp.), kas stājās spēkā 2022. gada 1. janvārī.

## Abreviatūru saraksts

**NIT:** Nolīgums par tirdzniecību ar informācijas tehnoloģiju produktiem

**CEN:** Eiropas Standartizācijas komiteja

**KN:** kombinētā nomenklatūra

**PMO:** Pasaules Muitas organizācija

**PTO:** Pasaules Tirdzniecības organizācija

**SIT:** saistošā izziņa par tarifu

**HS:** harmonizētā sistēma

**KMT:** kopējais muitas tarifs

## Citēto tiesību aktu saraksts

Padomes **Regula (EEK) Nr. 2658/87** (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.).

Komisijas **Regula (EEK) Nr. 3174/88** (1988. gada 21. septembris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1988, L 298, 18. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 548/89** (1989. gada 28. februāris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 1989, L 60, 31. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 812/89** (1989. gada 21. marts) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 1989, L 86, 25. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2886/89** (1989. gada 2. augusts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1989, L 282, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2472/90** (1990. gada 31. jūlijs), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1990, L 247, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2587/91** (1991. gada 26. jūlijs), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1991, L 259, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2505/92** (1992. gada 14. jūlijs), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I un II pielikumu (OV 1992, L 267, 1. lpp.), un Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2551/93** (1993. gada 10. augusts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1993, L 241, 1. lpp.).

Komisijas **Regula (EK) Nr. 535/94** (1994. gada 9. marts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1994, L 68, 15. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 3115/94** (1994. gada 20. decembris) par Regulas Nr. 2658/87 I un II pielikuma grozījumiem (OV 1994, L 345, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1165/95** (1995. gada 23. maijs) par dažu preču klasifikāciju Kombinētajā nomenklatūrā (OV 1995, L 117, 15. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 3009/95** (1995. gada 22. decembris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1995, L 319, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1734/96** (1996. gada 9. septembris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1996, L 238, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1196/97** (1997. gada 27. jūnijs) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 1997, L 170, 13. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1624/97** (1997. gada 13. augusts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1997, L 224, 16. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1264/98** (1998. gada 17. jūnijs) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 1998, L 175, 4. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2261/98** (1998. gada 26. oktobris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1998, L 292, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2518/98** (1998. gada 23. novembris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 1998, L 315, 3. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2204/1999** (1999. gada 12. oktobris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 1999, L 278, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2263/2000** (2000. gada 13. oktobris), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 2000, L 264, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2031/2001** (2001. gada 6. augusts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 2001, L 279, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1832/2002** (2002. gada 1. augusts), ar ko groza Regulas Nr. 2658/87 I pielikumu (OV 2002, L 290, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1789/2003** (2003. gada

11. septembris) par grozījumiem Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā (OV 2003, L 281, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1871/2003** (2003. gada 23. oktobris) par grozījumiem Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā (OV 2003, L 275, 5. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 2344/2003** (2003. gada 30. decembris) par grozījumiem Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā (OV 2003, L 346, 38. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 754/2004** (2004. gada 21. aprīlis) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2004, L 118, 32. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1810/2004** (2004. gada 7. septembris) par grozījumiem Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā (OV 2004, L 327, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1719/2005** (2005. gada 27. oktobris) par grozījumiem Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā (OV 2005, L 286, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 400/2006** (2006. gada 8. marts) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2006, L 70, 9. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1549/2006** (2006. gada 17. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2006, L 301, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1214/2007** (2007. gada 20. septembris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2007, L 286, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 1031/2008** (2008. gada 19. septembris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2008, L 291, 1. lpp.); Komisijas **Regula (EK) Nr. 948/2009** (2009. gada 30. septembris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2009, L 287, 1. lpp.), un Komisijas **Regula (EK) Nr. 1051/2009** (2009. gada 3. novembris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2009, L 290, 56. lpp.).

Komisijas **Regula (ES) Nr. 861/2010** (2010. gada 5. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2010, L 284, 1. lpp.), un Komisijas **Regula (ES) Nr. 1006/2011** (2011. gada 27. septembris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2011, L 282, 1. lpp.).

Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 620/2011** (2011. gada 24. jūnijs), ar ko groza I pielikumu Regulai Nr. 2658/87 (OV 2011, L 166, 16. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 727/2012** (2012. gada 6. augusts) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2012, L 213, 5. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 927/2012** (2012. gada 9. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2012, L 304, 1. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 1001/2013** (2013. gada 4. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2013, L 290, 1. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 113/2014** (2014. gada 4. februāris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2014, L 38, 20. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 1101/2014** (2014. gada 16. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2014, L 312, 1. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) Nr. 1212/2014** (2014. gada 11. novembris) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2014, L 329, 3. lpp.); Komisijas **Īstenošanas regula (ES) 2015/1754** (2015. gada 6. oktobris), ar ko groza I pielikumu Regulā Nr. 2658/87 (OV 2015, L 285, 1. lpp.), un Komisijas **Īstenošanas regula (ES) 2016/1140** (2016. gada 8. jūlijs) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2016, L 189, 1. lpp.).

Padomes **Regula (EEK) Nr. 950/68** (1968. gada 28. jūnijs) par kopējo muitas tarifu (OV 1968, L 172, 1. lpp.); Padomes **Regula (EEK) Nr. 1/71** (1970. gada 17. decembris), ar ko groza Regulu Nr. 950/68 (OV 1971, L 1, 1. lpp.); Padomes **Regula (EEK) Nr. 3400/84** (1984. gada 27. novembris), ar ko groza Regulu Nr. 950/68 (OV 1984, L 320, 1. lpp.), un Padomes **Regula (EEK) Nr. 750/87** (1987. gada 16. marts), ar ko groza Regulu Nr. 950/68 (OV 1987, L 76, 1. lpp.).

Padomes **Regula (EEK) Nr. 2913/92** (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.).

Komisijas **Regula (EEK) Nr. 2454/93** (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes **Regula (EK) Nr. 82/97** (1996. gada 19. decembr[is]), kas groza Regulu Nr. 2913/92 (OV 1997, L 17, 1. lpp.).

Komisijas **Regula (EK) Nr. 12/97** (1996. gada 18. decembris) par grozījumiem Regulā Nr. 2454/93 (OV 1997, L 9, 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes **Regula (ES) Nr. 952/2013** (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (pārstrādāta redakcija) (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Padomes **Regula (EK) Nr. 1601/2001** (2001. gada 2. augusts), ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē antidempinga pagaidu maksājumu attiecībā uz dažu veidu dzelzs vai tērauda trošu un tauvu importu, kuru izcelsme ir Čehijas Republikā, Krievijā, Taizemē un Turcijā (OV 2001, L 211, 1. lpp.).

Padomes **Direktīva 92/83/EEK** (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV 1992, L 316, 21. lpp.).

Padomes **Direktīva 2008/118/EK** (2008. gada 16. decembris) par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK (OV 2009, L 9, 12. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes **Direktīva 98/70/EK** (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK (OV 1998, L 350, 58. lpp.).

Padomes **Direktīva 93/42/EEK** (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm (OV 1993, L 169, 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes **Direktīva 2001/83/EK** (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/62/ES (OV 2011, L 174, 74. lpp.).

Komisijas **Direktīva 2014/77/ES** (2014. gada 10. jūnijs), ar kuru groza Direktīvas 98/70 I un II pielikumu (OV 2014, L 170, 62. lpp.).

## Satura rādītājs

PRIEKŠVārds.....	3
ABREVIATŪRU SARAKSTS.....	5
CITĒTO TIESĪBU AKTU SARAKSTS.....	6
I. VISPĀRĪGI APSVĒRUMI PAR EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAS PIENĀKUMU BŪTĪBU UN TVĒRUMU, KĀ ARĪ PAR ATBILSTOŠAJIEM VĒRTĒŠANAS KRITĒRIJIEM .....	10
II. TARIFU KLASIFIKĀCIJAI PIEMĒROJAMIE PRINCIPI .....	17
1. Vispārīgo interpretācijas noteikumu saturs un tvērums.....	17
1.1. 1. noteikums – pozīciju un apakšpozīciju terminu un KN pozīciju nosaukumu nozīme.....	17
1.2. 2. noteikuma a) un b) punkts – principi, kas piemērojami izstrādājumiem atkarībā no to gatavības vai pabeigtības pakāpes, kā arī materiāliem vai vielām atkarībā no to izmantošanas veida.....	19
1.3. 3. noteikuma a) līdz c) punkts – principi, kas piemērojami jauktām vai saliktām precēm, kuras var klasificēt vairākās pozīcijās.....	21
1.4. 4. līdz 6. noteikums – standarta noteikums, īpašs noteikums, kas piemērojams noteiktiem iepakojumiem, noteikums par apakšpozīciju salīdzināšanu.....	29
2. Vērtēšanas kritēriji.....	31
2.1. Produkta objektīvās īpašības un pazīmes.....	31
2.2. Produkta izmantošanas mērķis.....	41
2.3. Produkta izmantošana.....	47
2.4. Produkta funkcija.....	53
III. TARIFU KLASIFIKĀCIJAS PROCEDŪRAI PIEMĒROJAMĀ REGULĒJUMA AVOTI .....	59
1. Skaidrojumi.....	59
1.1. PMO skaidrojumi.....	59
1.2. Komisijas skaidrojumi.....	63
2. Komisijas pieņemtās tarifu klasifikācijas regulas .....	68
3. Klasifikācijas atzinums un saistošā izziņa par tarifu.....	77
3.1. PMO un Muitas kodeksa komitejas klasifikācijas atzinums.....	77
3.2. Saistošās izziņas par tarifu.....	80
4. Citi juridiski saistoši akti.....	88

## I. Vispārīgi apsvērumi par Eiropas Savienības Tiesas pienākumu būtību un tvērumu, kā arī par atbilstošajiem vērtēšanas kritērijiem

1991. gada 7. maija spriedums Post (C-120/90, [EU:C:1991:196](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Produkts, kas satur 76,6 % proteīnu, 5 % laktozes un 2,1 % tauku bez nosakāma cukura satura un kas iegūts ar ultrafiltrāciju – Klasificēšana Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 0404 90 33”*

Lietā, kurā pasludināts šis spriedums, Tiesai bija jāatbild uz jautājumu, vai pulveris ar nosaukumu “75 % sūkalu proteīna koncentrāts”, kas iegūts ar sūkalu ultrafiltrāciju un kas satur 76,6 % proteīnu, 2,1 % tauku un 5 % laktozes bez nosakāma cukura satura, ir klasificējams KMT<sup>5</sup> apakšpozīcijā 0404 90 33 “produkti, kas satur dabiskās piena sastāvdaļas”, vai arī šis produkts ir klasificējams kā “sūkalas” KMT apakšpozīcijā 0404 10 11.

Visupirms Tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izšķirošais kritērijs preču tarifu klasifikācijas ziņā vispārēji ir rodams preču objektīvajās pazīmēs un īpašībās, kas ir definētas KMT pozīciju un apakšpozīciju, kā arī sadaļu vai nodaļu piezīmju formulējumā.

Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka KMT apakšpozīcijas 0404 10 un 0404 90 attiecas uz divām produktu grupām, kas, pirmkārt, ir nosauktas par “sūkalām [...]” (apakšpozīcija 0404 10) un, otrkārt, “produktiem, kas sastāv no piena dabiskajām sastāvdaļām [...]” (apakšpozīcija 0404 90). Turpinājumā Tiesa norāda, ka skaidrojumos precizēts, ka sūkalas KMT pozīcijas 0404 izpratnē sastāv no dabiskām sastāvdaļām, kas paliek pēc tam, kad no piena ir atdalīti tauki un kazeīns. Saskaņā ar šiem skaidrojumiem no sūkalām var daļēji tikt atdalīta laktoze vai minerāli un tās var tikt iebiezinātas.

Tādējādi Tiesa secina, ka ir jāsalīdzina laktozes proporcija sūkalu sastāvā un tāda produkta kā pamatlietā aplūkotais sastāvā, lai novērtētu, vai pēdējo minēto var uzskatīt par sūkalām, no kurām daļēji ir atdalīta laktoze skaidrojumu izpratnē.

Turklāt Tiesa atsaucas uz savu judikatūru, saskaņā ar kuru, lai produktu varētu klasificēt noteiktā KMT apakšpozīcijā, tam jāietver pamatprodukta būtiskās sastāvdaļas un tā sastāvs nedrīkst būtiski atšķirties no pamatprodukta sastāva. Tiesa konstatē, ka tas tā nav tāda veida 75 % sūkalu proteīna koncentrāta gadījumā, kāds tiek aplūkots valsts tiesā, jo, pirmkārt, šī produkta laktozes proporcija ir tikai aptuveni četrpadsmitā daļa no vērtības, kas parasti ir sūkalu pulverī, un, otrkārt, gandrīz pilnīgas laktozes atdalīšanas dēļ arī citu sūkalu sastāvdaļu attiecīgās daļas ir būtiski mainījušās.

<sup>5</sup> KMT, kas iekļauts I pielikumā Regulai Nr. 950/68, redakcijā, kas izriet no I pielikuma Regulai Nr. 3174/88.

Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Tiesa nolemj, ka tāds produkts kā pamatlietā aplūkotais nevar tikt klasificēts KMT apakšpozīcijā 0404 10, jo tam vairs nav pamatproduktam "sūkalas" raksturīgo īpašību.

Tomēr Tiesa konstatē, ka tāda veida proteīnu koncentrāts kā pamatlietā aplūkotais atbilst apakšpozīcijas 0404 90 33 formulējumā noteiktajām objektīvajām pazīmēm.

Tiesa uzsver, ka šo secinājumu apstiprina fakts, ka Muitas sadarbības padomes Nomenklatūras komiteja ir nolēmusi pārveidotās sūkalas klasificēt KMT apakšpozīcijā 0404 90. Savukārt apstāklis, ka Nomenklatūras komiteja ir norādījusi, ka tā nākotnē uzskata par vēlamu grozīt nomenklatūru, lai sūkalas pārgrupētu KMT apakšpozīcijā 0404 10, un ka šis viedoklis tiks transponēts Savienības tiesību aktos nākotnē, nav nozīmes, interpretējot KMT pašreizējo redakciju. Tāpat arī nedz terminoloģija, ko, kā tiek apgalvots, izmanto attiecīgie saimnieciskās darbības subjekti, nedz arī iespējamā atšķirīgā regulējuma piemērošana dažās dalībvalstīs nevar ietekmēt KMT interpretāciju.

Tādējādi Tiesa atzīst, ka tāds produkts kā pamatlietā aplūkotais ir klasificējams KMT apakšpozīcijā 0404 90 33 – "produkti, kas sastāv no piena dabiskajām sastāvdaļām" –, kā šī apakšpozīcija izriet no Regulas Nr. 3174/88 pielikuma. Šāds produkts, kam vairs nav sūkalu būtiskās pazīmes, nevar tikt klasificēts apakšpozīcijā 0404 10 – "sūkalas, arī iebiezinātas un ar cukura vai cita saldinātāja piedevu".

#### **2012. gada 15. novembra spriedums Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))**

*"Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Krievijā ražotas kombinētas tauvas "Taifun", kuras sastāv no polipropilēna un tērauda stieples – U veida skavas, kuru gali ir noapaļoti un savienoti ar skrūvi – Antidempinga maksājumi attiecībā uz dažu veidu dzelzs vai tērauda trošu un tauvu importu, kuru izcelsme ir Čehijas Republikā, Krievijā, Taizemē un Turcijā"*

2007. gadā SIA "Kurcums Metal" importēja Latvijā no Krievijas izlaišanai brīvā apgrozībā no kombinētiem materiāliem ražotas tauvas, kas paredzētas zvejas rīku, piemēram, traļu, izgatavošanai. SIA "Kurcums Metal" ievestās takelāžas savienotājskavas ir veidotas apskavas formā ar noapaļotiem galiem, kurus savieno ieskrūvējama tapa.

Veicot pārbaudi, Latvijas nodokļu administrācija, pamatojoties uz vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punktu, uzskatīja, ka attiecīgās tauvas bija klasificējamas KN apakšpozīcijā 7312 10 98, jo, lai gan tauva ir salikta no dažādiem materiāliem – tērauda un polipropilēna –, būtiskākās īpašības tauvai – stingrumu un smagumu – piešķir tērauds. Savukārt skavas, šīs administrācijas ieskatā, bija klasificējamas KN apakšpozīcijā 7326 90 98, jo tām nav smailu, šķautņainu galu un tām nepiemīt preces "āķis" īpašības.

Līdz ar to SIA "Kurcums Metal" tika noteikts pienākums maksāt galīgo antidempinga maksājumu, galīgā antidempinga maksājuma nokavējuma naudu un soda naudu,

ievedmuitu un tās nokavējuma un soda naudu un pievienotās vērtības nodokli un tā nokavējuma un soda naudu.

SIA "Kurcums Metal" iesniedza pieteikumu par minētā lēmuma atcelšanu, kas tika noraidīts gan pirmajā instancē, gan apelācijas instancē.

Izskatīdama kasācijas sūdzību šajā lietā, iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai KN<sup>6</sup> apakšpozīcija 5607 49 11 jāinterpretē tādējādi, ka tādas tauvas kā pamatlietā aplūkotās, kuras sastāv gan no polipropilēna, gan no cinkota tērauda stieplēm, pašas par sevi ietilpst šajā apakšpozīcijā.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka no apakšpozīciju 5607 49 11 un 7312 10 98 formulējumiem izriet, ka tādas tauvas kā pamatlietā aplūkotās pašas par sevi neietilpst nedz KN apakšpozīcijā 5607 49 11, nedz KN apakšpozīcijā 7312 10 98. Proti, tās sastāv gan no polipropilēna, gan no cinkota tērauda stieples un abi šie materiāli ir kombinēti tādā veidā, ka abi kopā tie veido attiecīgās tauvas. Šādos apstākļos šīs tauvas pašas par sevi nav nedz takelāžas izstrādājumi, tauvas un troses no polipropilēna, nedz tērauda tauvas un troses.

Līdz ar to Tiesa atbild, ka KN apakšpozīcija 5607 49 11 jāinterpretē tādējādi, ka tādas tauvas kā pamatlietā, kuras sastāv gan no polipropilēna, gan no cinkota tērauda stieples, pašas par sevi neietilpst šajā apakšpozīcijā.

Iesniedzējtiesa turklāt vēlējās noskaidrot, vai Regulas Nr. 1601/2001 1. pants jāinterpretē tādējādi, ka tādas tauvas kā pamatlietā – pieņemot, ka tās ietilpst KN apakšpozīcijā 7312 10 98, – ietilpst šā noteikuma piemērošanas jomā.

Atgādinājusi Regulas Nr. 1601/2001 1. panta piemērošanas jomu, Tiesa konstatē, ka tad, ja troses un tauvas ietilpst KN apakšpozīcijā 7312 10 98, tās līdz ar to ietilpst minētajā piemērošanas jomā.

Runājot par atšķirību starp Regulas Nr. 1601/2001 1. panta latviešu valodas versiju un citu šīs pašas tiesību normas valodu versiju, kurās, atšķirībā no latviešu valodas versijas, ir minēta KN apakšpozīcija 7312 10 99 tās formulējumā, kas izriet no Regulas Nr. 2263/2000, Tiesa atgādina, ka vienā no Savienības tiesību normas valodu versijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu versijām. Šāda pieeja būtu pretrunā prasībai vienveidīgi piemērot Savienības tiesības. Ja dažādu valodu versijas atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi, kurā šī norma ietilpst.

Ņemot vērā Regulas Nr. 1601/2001 1. panta vispārējo sistēmu, Tiesa norāda, ka tikai tas vien, ka šā noteikuma latviešu valodas versijā nav ietverta atsauce uz KN apakšpozīciju 7312 10 99, redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 2263/2000, – kas turklāt ir tāds izlaidums,

<sup>6</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1549/2006.

kurš acīmredzami ir uzskatāms par redakcionālu kļūdu, – neļauj interpretēt šo noteikumu tādējādi, ka no tā piemērošanas jomas ir izslēgts tādu tauvu kā pamatlietā imports no Krievijas uz Latviju, pieņemot, ka tās ietilpst KN apakšpozīcijā 7312 10 98.

Iesniedzējtiesa vaicāja Tiesai arī, vai KN apakšpozīcija 7317 00 90 jāinterpretē tādējādi, ka tādas U veida skavas kā pamatlietā, kuru gali ir noapaļoti un savienoti ar skrūvi, ietilpst šajā apakšpozīcijā.

Attiecībā uz šo jautājumu Tiesa norāda, ka KN apakšpozīcija 7317 00 90, kā izriet no KN pozīcijas 7317 00 formulējuma, ir piemērojama attiecībā uz dzelzs vai tērauda naglām, smailnaglām, spraudītēm, rievotām naglām, U veida āķiem un tamlīdzīgiem izstrādājumiem.

Tiesa uzskata, ka šādiem izstrādājumiem ir smaili gali. Tādu U veida skavu kā pamatlietā, kuru gali ir noapaļoti un savienoti ar skrūvi, gadījumā tas tā nav. Tāpēc Tiesa atbild noraidoši.

### 2014. gada 20. novembra spriedums Rohm Semiconductor (C-666/13, [EU:C:2014:2388](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Tarifu klasifikācija – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcijas 8541 un 8543 – Datu pārraidīšanai un uztveršanai nelielā attālumā izmantojami moduļi – Apakšpozīcijas 8543 89 95 un 8543 90 80 – Elektrisko mašīnu un iekārtu daļu jēdziens”*

Lietā, kurā pasludināts šis spriedums, iesniedzējtiesa ar pirmo uzdoto jautājumu vaicāja, vai KN jāinterpretē tādējādi, ka moduļi, no kuriem katrs sastāv no gaismas diodes, fotodiodes un vairāku citu pusvadītāju ierīču saslēguma un kuri var tikt lietoti kā infrasarkanie pārraidīšanas/uztveršanas moduļi, ja tie izmanto iekārtu, kurās tie ir iebūvēti, elektropadevi, pieder pie KN <sup>7</sup> pozīcijas 8541 vai pozīcijas 8543.

Vispirms Tiesa atgādina, ka no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka gadījumā, ja tai ir jāsniedz prejudiciāls nolēmums tarifu klasifikācijas jomā, tās uzdevums drīzāk ir valsts tiesai izskaidrot kritērijus, kuru lietojums tai ļaus pamatlietā aplūkotos izstrādājumus pareizi klasificēt KN, nekā veikt šo klasifikāciju pašai. Tomēr, lai dotu iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, Tiesa var sadarbības ar valsts tiesām kontekstā tai sniegt visas norādes, ko tā uzskata par vajadzīgām.

Turpinājumā Tiesa atsaucas uz savu judikatūru, saskaņā ar kuru noteicošais kritērijs preču tarifu klasifikācijai vispārīgi ir to objektīvās īpašības un pazīmes, kas ir definētas KN pozīcijas aprakstā un sadaļas vai nodaļas piezīmēs. Visbeidzot Tiesa piebilst, ka Komisijas sniegtajiem KN, kā arī HS skaidrojumiem savukārt ir būtiska nozīme dažādu tarifu pozīciju piemērošanas jomas interpretācijā, tomēr tiem nav juridiski saistoša spēka.

<sup>7</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1832/2002.

Pēc šiem ievadapsvērumiem Tiesa precizē, ka no pozīcijas 8543 pakārtotā rakstura izriet, ka tā attiecībā uz elektrisko mašīnu vai iekārtu ir piemērojama tikai tad, ja pēdējai minētajai ir speciāla funkcija un ja tā nevar tikt klasificēta kādā citā KN 85. nodaļas pozīcijā.

Tādējādi, pirmkārt, tā kā attiecīgajiem moduļiem, kas tiek izmantoti datu pārraidīšanai un uztveršanai nelielā attālumā ar infrasarkanu staru palīdzību mijiedarbībā ar citām elektroniskām ierīcēm, ir speciāla funkcija un, otrkārt, tā kā šie moduļi, kuri ikkatrs ir veidots no gaismas diodes, fotodiodes un vairāku citu pusvadītāju ierīču saslēguma un ir paredzēti integrēšanai citās iekārtās, kuru elektropadevi tie izmanto, nav iekļauti nevienā citā KN 85. nodaļas pozīcijā kā vien pozīcijā 8543, šie moduļi pieder pie šīs pēdējās minētās pozīcijas.

Ar otro uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai KN jāinterpretē tādējādi, ka tādi moduļi, kas ir iebūvēti iekārtās, kuru mehāniskajai vai elektriskajai darbībai šie moduļi nav vajadzīgi, ir daļas KN apakšpozīcijas 8543 90 80 izpratnē, vai arī tādējādi, ka šie moduļi pieder pie minētās nomenklatūras apakšpozīcijas 8543 89 95.

Pirmkārt, Tiesa atgādina, ka jēdziens “daļas” KN XVI sadaļas 2. piezīmes izpratnē nav definēts šajā piezīmē un ka Tiesa ir centusies sniegt šim jēdzienam vienotu definīciju, kas būtu kopīga visām KN nodaļām.

Otrkārt, Tiesa konstatē, ka no tās judikatūras izriet, ka jēdziens “daļas” norāda uz to, ka pastāv kopums, kura darbībai šīs daļas ir nepieciešamas.

Tāpēc, lai izstrādājumu varētu kvalificēt par “daļām”, nepietiek pierādīt, ka bez šī izstrādājuma mašīna nevar tikt izmantota vajadzībām, kurām tā ir paredzēta. Vēl ir jāpierāda arī, ka minētajam izstrādājumam ir noteicoša ietekme uz attiecīgās mašīnas mehānisko vai elektrisko darbību.

Līdz ar to Tiesa atzīst, ka tādi moduļi, kādi ir aplūkoti pamatlietā, nav daļas KN pozīcijas 8543 90 80 izpratnē, bet ietilpst minētās nomenklatūras pozīcijā 8543 89 95.

#### **2016. gada 15. decembra spriedums LEK (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kombinētā nomenklatūra – Preču klasifikācija – Tarifa pozīcijā 2106 ietilpstoši uztura bagātinātāji – Aktīvā viela kā būtiskā sastāvdaļa – Iespējama klasifikācija kombinētās nomenklatūras 30. nodaļā – Produkts, kas tiek iesaiņots un tirgots kā zāles”*

Šajā lietā Tiesai bija jālemj, cita starpā, par KN interpretāciju citu Savienības aktu gaismā. Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa it īpaši vaicāja, vai KN <sup>8</sup> pozīcija 3004 jāinterpretē

<sup>8</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1006/2011.

tādējādi, ka šajā pozīcijā automātiski jāklasificē produkti, kas ietilpst “zāļu” jēdzienā Direktīvas 2001/83 izpratnē.

Vispirms Tiesa paskaidro, ka no minētās direktīvas 2.–5. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir tuvināt valsts tiesisko regulējumu zāļu jomā, vienlaicīgi nodrošinot galvenā mērķa īstenošanu, proti, sabiedrības veselības aizsardzību. Līdz ar to tas, ka izstrādājums dalībvalstī tiek klasificēts kā zāles Direktīvas 2001/83 izpratnē, nenozīmē, ka šis pats izstrādājums citā dalībvalstī ir jāklasificē kā zāles citu Savienības tiesību aktu izpratnē.

Turklāt no Regulas Nr. 2658/87 astotā apsvēruma izriet, ka KN noteikumi jāinterpretē visām dalībvalstīm identiski.

Papildus, no Direktīvas 2001/83 1. panta formulējuma izriet, ka zāles šīs direktīvas izpratnē ir, pirmkārt, jebkura viela vai vielu salikums, kurš uzrāda īpašības, kas vajadzīgas, lai ārstētu cilvēku slimības vai veiktu to profilaksi, un, otrkārt, jebkura viela vai vielu salikums, ko var izmantot vai ievadīt cilvēkiem vai nu ar mērķi atjaunot, uzlabot vai pārveidot fizioloģiskas funkcijas, izraisot farmakoloģisku, imunoloģisku vai metabolisku iedarbību, vai lai noteiktu medicīnisku diagnozi.

Tādēļ minētā definīcija nenosaka, ka produktiem, kas tai atbilst, ir obligāti jāatbilst prasībām, kas noteiktas, lai klasificētu KN 30. nodaļā, proti, lai tiem būtu skaidri definēts ārstniecisks vai profilaktisks profils, kura iedarbība koncentrējas uz skaidri noteiktām cilvēka organisma funkcijām, vai arī lai tie varētu tikt izmantoti slimības vai kaites profilaksē vai ārstēšanā. Proti, Direktīvas 2001/83 mērķi atšķiras no KN mērķiem.

Tātad Tiesa atzīst, ka KN pozīcija 3004 jāinterpretē tādējādi, ka šajā pozīcijā automātiski nav jāklasificē produkti, kas ietilpst “zāļu” jēdzienā Direktīvas 2001/83 izpratnē.

#### 2018. gada 20. septembra spriedums 2M-Locatel (C-555/17, [EU:C:2018:746](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Apakšpozīcijas 8528 71 13 un 8528 71 90 – Ierīce, kas spēj uztvert, dekodēt un apstrādāt televīzijas signālus, ko pārraida tiešraidē, izmantojot interneta protokolu”*

No 2007. gada līdz 2010. gadam 2M-Locatel no Ķīnas importēja atsevišķas televizora pierīces IPTV, kas neļauj uztvert, dekodēt un apstrādāt televīzijas signālus, kas pārraidīti, izmantojot antenu, kabeļtelevīziju vai satelītu. Šīs televizora pierīces ietver Ethernet ierīci un ir aprīkoti ar “modemu” KN izpratnē. Importējot šo precī, tā tika deklarēta kā KN apakšpozīcijā 8528 71 13 ietilpstoša un pēc tam laista apgrozībā kā atbrīvota no muitas nodokļa.

Uzskatīdama, ka minētā prece jāklasificē KN apakšpozīcijā 8528 71 90, jo tā neietver “videoskaņotāju” KN izpratnē, Dānijas nodokļu un muitas iestāde pieņēma paziņojumu par nodokļu uzrēķinu, kurā bija paredzēta *a posteriori* ievad muitas nodevas iekasēšana, kam pieskaitīti nokavējuma procenti.

Izskatot *2M-Locatel* sūdzību, Dānijas nodokļu apelācijas komisija grozīja lēmumu un atcēla paziņojumu par uzrēķinu, uzskatīdama, ka televizora pierīces *IPTV* ietilpst KN apakšpozīcijā 8528 71 13. Nodokļu un akcīzes lietu ministrija par šo lēmumu cēla prasību, kura tika apmierināta ar 2015. gada 15. jūlija spriedumu.

*2M-Locatel* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

Ņemot vērā šaubas par to, vai KN nav definēts jēdziens “videoskaņotājs”, iesniedzējtiesa jautāja Tiesai, vai KN <sup>9</sup> jāinterpretē tādējādi, ka ierīces, piemēram, pamatlietā aplūkotās televizora pierīces *IPTV*, klasificējamās KN apakšpozīcijā 8528 71 13 vai 8528 71 90.

Runājot par konkrētās definīcijas neesību šīs KN apakšpozīcijas 8528 71 izpratnē, Tiesa atgādina, ka tādu jēdzienu nozīme un tvērums, kuriem Savienības tiesībās nav sniegta nekāda definīcija, jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tie tiek lietoti, un ar tiesisko regulējumu, kura daļu tie veido, sasniedzamos mērķus.

Tādējādi “videoskaņotājs” vai “televīzijas uztvērējs” šo jēdzienu ierastajā nozīmē ir ierīce, kas augstfrekvences televīzijas signālus pārveido signālos, ko var izmantot video ierakstīšanas vai atskaņošanas aparatūra vai monitori, un kas tostarp ļauj izvēlēties televīzijas signālus, kas nosūtīti noteiktā frekvencē. Turklāt Tiesas ieskatā šo definīciju apstiprina KN skaidrojumi, kas bija spēkā konkrētā importa brīdī.

No tā izriet, ka, lai iekārta ietilptu KN apakšpozīcijās no 8528 71 11 līdz 8528 71 19, tajā ir jābūt ietvertam videoskaņotājam vai “televīzijas uztvērējam”, proti, ierīcei, kas ļauj izraudzīties nesējkanālus vai frekvences un augstfrekvences televīzijas signālus pārveidot signālos, ko var izmantot video ierakstīšanas vai atskaņošanas aparatūra vai monitori.

Šajā kontekstā Tiesa piebilst, ka šo interpretāciju neapstrīd NIT <sup>10</sup> 2. punkts. Taisnība, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu primāro raksturu attiecībā pret Savienības atvasināto tiesību aktiem, pēdējie minētie, ciktāl tas ir iespējams, ir jāinterpretē atbilstoši šiem nolīgumiem.

Tomēr šajā lietā Tiesa konstatē, ka šāda interpretācija, kas nozīmētu apstiprināt, ka televizora pierīces ar komunikāciju funkciju jāklasificē KN apakšpozīcijā 8528 71 13, tostarp tad, ja tās neļauj ne izraudzīties nesējkanālus vai frekvences, ne augstfrekvences televīzijas signālus pārveidot signālos, ko var izmantot video ierakstīšanas vai atskaņošanas aparatūra vai monitori, nav iespējama, jo tā būtu pretrunā KN formulējumam un līdz ar to – Savienības likumdevēja gribai.

Turklāt Tiesa atgādina, ka Savienības tiesa nedrīkst kontrolēt Savienības tiesību aktu likumību saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (turpmāk tekstā – “PTO”)

<sup>9</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1549/2006.

<sup>10</sup> Nolīgums par tirdzniecību ar informācijas tehnoloģiju precēm (NIT), ko veido Ministru deklarācija par tirdzniecību ar informācijas tehnoloģijas precēm, kas pieņemta 1996. gada 13. decembrī PTO pirmajā konferencē Singapūrā, kā arī tās pielikumi un papildinājumi.

noteikumiem attiecībā uz laika posmu pirms Savienībai piešķirtā saprātīgā termiņa beigām saskaņā ar Vienošanas memorandu par strīdu izšķiršanas noteikumiem un procedūrām, lai izpildītu PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas rekomendācijas vai lēmumus, pretējā gadījumā šai termiņa piešķiršanai tiktu atņemta iedarbība.

Saprātīgs termiņš, kas bija noteikts Savienībai PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas pieņemto ziņojumu, kuros tostarp norādīts, kas ir jāsaprot ar “televizora pierīci”, īstenošanai, beidzās 2011. gada 30. jūnijā, un Komisija tos ņēma vērā, pieņemdama Īstenošanas regulu Nr. 620/2011, kura stājusies spēkā 2011. gada 1. jūlijā un kurai nav atpakaļejoša spēka.

Šādā situācijā Regulas Nr. 1549/2006 spēkā esība nekādā ziņā nevar tikt apšaubīta tāpēc, ka televizora pierīces ar komunikācijas funkciju, kurām nav televīzijas uztvērēja, tajā ir klasificētas KN apakšpozīcijā 8528 71 90.

Noslēgumā Tiesa atzina, ka ierīces, kas spēj uztvert, dekodēt un apstrādāt televīzijas signālus, ko pārraida tiešraidē, izmantojot interneta protokolu, jāklasificē tās apakšpozīcijā 8528 71 90, ar nosacījumu, ka tām nav iebūvēts videosaņotājs vai “televīzijas uztvērējs”; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

## II. Tarifu klasifikācijai piemērojamie principi

### 1. Vispārīgo interpretācijas noteikumu saturs un tvērums

#### 1.1. 1. noteikums – pozīciju un apakšpozīciju terminu un KN pozīciju nosaukumu nozīme

KN pirmā daļa, kas iekļauta Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā un attiecas uz “Ievada noteikumiem”, ietver I sadaļu, kas veltīta “Vispārīgajiem noteikumiem” un kuras A iedaļā iekļauti vispārīgie noteikumi KN interpretācijai.

1. noteikumā paredzēts, ka “sadaļu, nodaļu un apakšnodaļu virsraksti doti tikai ērtības labad; juridiski klasifikāciju nosaka pozīciju ieraksti un sadaļu un nodaļu piezīmes, kā arī tālāk izklāstītie noteikumi, ja vien pozīcijās un piezīmēs nav noteikts citādi”.

2014. gada 12. jūnija spriedums Lukoyl Neftohim Burgas (C-330/13, [EU:C:2014:1757](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Preču klasifikācija – Prece, kura aprakstīta kā “smagā eļļa, smēreļļa vai citāda eļļa, kas paredzēta specifiskiem pārstrādes procesiem” – Pozīcijas 2707 un 2710 – Aromātiskās sastāvdaļas un nearomātiskās sastāvdaļas – Attiecība starp Kombinēto nomenklatūru un harmonizēto sistēmu”*

Šajā spriedumā Tiesa atbild uz desmit prejudiciāliem jautājumiem par eļļas tarifu klasifikāciju. Konkrētāk, runa ir par tieši destilētu naftas eļļu, kas satur ogļūdeņražu maisījumu, kurā aromātisko sastāvdaļu svars pārsniedz nearomātisko sastāvdaļu svaru. Šīs eļļas sastāvā nav benzola, toluola, ksilola, naftalīna, citādu aromātisko ogļūdeņražu maisījumu, krezota eļļu vai jēlnaftas, ne arī vieglo frakciju, kas bagātinātas ar sēru, pamatproduktu, antracēnu vai fenolu.

Ar ceturto līdz sesto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlējās noskaidrot, atbilstoši kuram kritērijam pamatlietā aplūkotā eļļa jāklasificē KN <sup>11</sup> pozīcijā 2707 vai pozīcijā 2710.

Šajā ziņā Tiesa uzsver, pirmkārt, ka Vispārīgajos KN interpretācijas noteikumos ir paredzēts, ka preču klasifikāciju nosaka atbilstoši pozīciju ierakstiem un sadaļu vai nodaļu piezīmēm, bet sadaļu, nodaļu un apakšnodaļu virsraksti ir jāuztver tikai kā orientieris. Otrkārt, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru izšķirošais kritērijs preču tarifa klasifikācijai vispārīgi ir to objektīvās īpašības un pazīmes, kas definētas KN pozīcijas formulējumā un iedaļu vai nodaļu piezīmēs.

Tad Tiesa paskaidro, ka HS skaidrojumi ir nozīmīgi instrumenti, lai nodrošinātu kopējā muitas tarifa vienveidīgu piemērošanu, un kā tādi sniedz derīgas norādes tā interpretācijai, neskatoties uz to, ka tiem nav saistoša spēka.

Pamatojoties uz KN pozīcijas formulējuma analīzi un KN un HS skaidrojumiem par attiecīgajām pozīcijām, Tiesa secina, ka kritērijs, kas jāņem vērā, lai KN pozīcijā 2707 vai pozīcijā 2710 klasificētu produktu, kam ir tādas būtiskās īpašības, kādas ir pamatlietā aplūkotajam produktam, ir aromātisko sastāvdaļu daudzums svarā attiecībā pret nearomātisko sastāvdaļu daudzumu.

Ar pirmo un trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, kā noteikt aromātisko sastāvdaļu svaru konkrētajā produktā, lai to klasificētu KN pozīcijā 2707 vai pozīcijā 2710.

Šajā ziņā Tiesa apstiprina, ka KN skaidrojumi nav juridiski saistoši. Tāpēc A pielikumā minētā metode nav jāuzskata par vienīgo metodi, kas piemērojama, lai noteiktu aromātisko sastāvdaļu svaru konkrētajā produktā. Turklāt KN skaidrojumi jāatstāj bez ievērības, ja izrādās, ka tie ir pretrunā KN pozīciju un nodaļu vai sadaļu skaidrojošo piezīmju formulējumam. No tā izriet, ka, ja dalībvalsts muitas iestādes vai saimnieciskās darbības subjekts saskaras ar gadījumu, kurā KN skaidrojumu piemērošana rada ar KN nesaderīgu iznākumu, tiem ir jābūt iespējai vērsties kompetentajā struktūrā. Līdz ar to, ja dalībvalsts muitas iestādes vai saimnieciskās darbības subjekts uzskata, ka A pielikumā minētā metode nerada ar KN saderīgu iznākumu, tie var vērsties kompetentajā iestādē.

<sup>11</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1006/2011.

Tādējādi Tiesa atzīst, ka lietu izskatošajai tiesai jālemj, kura ir vispiemērotākā metode, lai noteiktu aromātisko sastāvdaļu svaru konkrētajā produktā, lai to klasificētu KN pozīcijā 2707 vai pozīcijā 2710.

Ar septīto līdz desmito jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt, kā ir jāinterpretē KN skaidrojumu par apakšpozīcijām 2707 99 91 un 2707 99 99 1. punkts.

Pirmām kārtām, Tiesa atsaucas uz savu pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru, interpretējot Savienības tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās formulējums un mērķis, bet arī šīs tiesību normas konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā tā ir iekļauta, izvirzītie mērķi. Otrām kārtām, vajadzība vienveidīgi interpretēt Savienības regulas nepieļauj, ka šaubu gadījumā tiesību normu teksts tiktu uztverts savrupi, bet gan, gluži pretēji, prasa interpretēt un piemērot šo tekstu, ņemot vērā redakcijas citās oficiālajās valodās. Trešām kārtām, ciktāl KN skaidrojumu mērķis ir atvieglināt KN interpretāciju tarifu klasifikācijas mērķiem, tie jāinterpretē tā, lai nodrošinātu KN apakšpozīciju lietderīgo iedarbību.

Ņemot vērā šos apsvērumus Tiesa secināja, ka KN skaidrojumu 1. punkts par apakšpozīcijām 2707 99 91 un 2707 99 99 jāinterpretē kā tāds, kas nav izsmelošs, un tādēļ produkts, kas ietilpst KN pozīcijā 2707, bet nevar tikt klasificēts kādā konkrētā apakšpozīcijā, būtu jāklasificē KN apakšpozīcijā 2707 99 99.

## **1.2. 2. noteikuma a) un b) punkts – principi, kas piemērojami izstrādājumiem atkarībā no to gatavības vai pabeigtības pakāpes, kā arī materiāliem vai vielām atkarībā no to izmantošanas veida**

Saskaņā ar 2. noteikuma a) punktu “jebkura norāde uz kādu precī pozīcijas ierakstā attiecas arī uz negatavām vai nepabeigtām precēm, ja uzrādāmajām precēm piemīt gatavas vai pabeigtas preces pamatīpašības. Tāda atsauce attiecas arī uz gatavām vai pabeigtām precēm (vai precēm, kas saskaņā ar šo noteikumu klasificējamas kā gatavas vai pabeigtas), ja tās uzrāda nesaliktas vai izjauktas.” 2. noteikuma b) punktā paredzēts, ka “jebkura atsauce uz kādu materiālu vai vielu pozīcijā attiecas arī uz šā materiāla vai vielas sajaukumu vai apvienojumu ar citiem materiāliem vai vielām. Jebkura atsauce uz precēm no noteikta materiāla vai vielas attiecas uz precēm, kas no šā materiāla vai vielas izgatavotas pilnīgi vai daļēji. Preces, kas izgatavotas no vairākiem materiāliem vai vielām, klasificē atbilstīgi 3. noteikumam [punktam].”

2016. gada 26. maija spriedums Latvijas propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 2711 – Naftas gāze un citādi gāzveida ogleņdeņraži – Viela, kas piešķir pamatīpašības – Sašķidrināta naftas gāze”*

Lietā, kurā taisīts šis spriedums, SIA "Latvijas propāna gāze" importēja sašķidrināto naftas gāzi (turpmāk tekstā – "SNG") no Krievijas uz Latviju, to klasificējot tarifu apakšpozīcijā 2711 19 00 un līdz ar to piemērojot tai ievadmitas nodokļa likmi 0 % apmērā no tās muitas vērtības. SNG ietilpst metāns, etāns, etilēns, propāns, propilēns, butāns un butilēns. Tomēr tā kvalitātes sertifikātā nebija atsevišķi norādīta katras vielas blīvuma daļa procentos.

Tomēr nodokļu iestāde uzskatīja, ka attiecīgā SNG pamatlietā bija jāklasificē, piemērojot Vispārīgo KN interpretācijas noteikumu 2. noteikuma b) punktu, 3. noteikuma b) punktu un 6. noteikumu, atbilstoši sastāvdaļām, kas nosaka tās pamatīpašības. Šajā ziņā tā konstatēja, ka dominējošās vielas šajā SNG bija propāns un butāns, vairākumā esot propānam, un klasificēja minēto SNG tarifu apakšpozīcijā 2711 12 97.

"Latvijas propāna gāze" cēla prasību par nodokļu iestādes lēmumu Administratīvajā apgabaltiesā, kas atzina, ka nodokļu iestādes secinājumi nav pamatoti.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa, kurā nodokļu iestāde iesniedza kasācijas sūdzību, nolēma Tiesai uzdot jautājumu par to, vai vispārīgā KN <sup>12</sup> interpretācijas 2. noteikuma b) punkts un 3. noteikuma b) punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja SNG sastāvdaļas, kopā ņemtas, tai piešķir tās pamatīpašības un ja nevar izdalīt nevienu no šīm sastāvdaļām, kura viena pati tai piešķir šīs pamatīpašības, vai ir jāpieņem, ka sastāvdaļa, kura piešķir šai SNG tās pamatīpašības minētā 3. noteikuma b) punkta izpratnē, ir tā viela, kura minētajā SNG ir ar visaugstāko procentu daļu no tās blīvuma.

Ņemot vērā zinātnisko atzinumu – kura ievērošana ir jānovērtē iesniedzējtiesai un saskaņā ar kuru nav iespējams konstatēt, ka viena no SNG maisījumā ietilpstošajām vielām pati par sevi piešķirtu šai precei tās pamatīpašības –, Tiesa secina, ka saskaņā ar vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punktu nav iespējams noteikt, kura no SNG sastāvā esošajām vielām piešķir šim maisījumam tā fizikālķīmiskās īpašības, un it īpaši tā siltumspēju.

Proti, nav iespējams noteikt precīzo daudzumu katrai no attiecīgās SNG sastāvdaļām, jo preču kvalitātes pasē SNG ietilpstošo gāzu procentu daļas ir norādītas pa gāzu grupām un propilēna daudzums šādā SNG var būt lielāks par propāna daudzumu.

Šādos apstākļos Tiesa konstatē, ka vispārīgā KN interpretācijas 2. noteikuma b) punkts un 3. noteikuma b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja visas sastāvdaļas kopumā tādā gāzu maisījumā kā pamatlietas SNG tai piešķir tās pamatīpašības tā, ka nevar noteikt to sastāvdaļu, kura tai piešķir tās pamatīpašības, un katrā ziņā nav iespējams noteikt precīzo daudzumu katrai no attiecīgās SNG sastāvdaļām, nevar izmantot pieņēmumu, atbilstoši kuram preces pamatīpašības vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punkta izpratnē noteiks tā viela, kas maisījumā procentuāli ir visvairāk.

<sup>12</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas izriet attiecīgi no Regulas Nr. 1031/2008 un Regulas Nr. 948/2009.

Iesniedzējtiesa turklāt jautāja, vai Regulas Nr. 2454/93 218. panta 1. punkta d) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka no tā izriet pienākums SNG deklarētājam precīzi norādīt tās vielas procentuālo daļu, no kuras galvenokārt sastāv šī SNG.

Pēc tam, kad tā norādīja, ka nav iespējams pieņemt, ka gadījumā, ja SNG sastāv no vairākām vielām, viela, kuras procentuālā daļa ir vislielākā, piešķir šai SNG tās pamatīpašības, un ka precīzas norādes par SNG veidojošo vielu procentuālo daļu trūkums nekavē tarifu klasifikācijas noteikumu piemērošanu, Tiesa atbildēja noraidoši.

### **1.3. 3. noteikuma a) līdz c) punkts – principi, kas piemērojami jauktām vai saliktām precēm, kuras var klasificēt vairākās pozīcijās**

3. noteikums paredz, ka “ja, piemērojot 2. noteikuma b) punktu, vai cita iemesla dēļ preces pēc pirmā acu uzmetiena var klasificēt divās vai vairākās pozīcijās, klasifikāciju izdara šādi: a) priekšroku dod pozīcijai, kurā ir konkrētāks preces apraksts, nevis pozīcijām, kurās preces apraksts ir vispārīgāks. Ja tomēr katra no divām vai vairākām pozīcijām attiecas tikai uz daļu materiālu vai vielu, kas ietilpst jauktās vai saliktās precēs, vai arī tikai uz atsevišķām sastāvdaļām mazumtirdzniecības komplektos, tad šādas pozīcijas uzskata par vienlīdz konkrētām pat tad, ja kādā no tām preču apraksts ir pilnīgāks vai precīzāks; b) ja sajaukumus, saliktas preces, kas izgatavotas no dažādiem materiāliem vai sastāv no dažādiem komponentiem, kā arī preces, kas iesaiņotas komplektos mazumtirdzniecībai, nevar klasificēt atbilstīgi šā noteikuma a) punktam, tās klasificē pēc materiāliem vai sastāvdaļām, kas nosaka preces pamatīpašības, ja vien šo principu iespējams piemērot; c) ja preces nevar klasificēt atbilstīgi šā noteikuma a) vai b) punktam, tās klasificē pozīcijā ar lielāko kārtas numuru no vienlīdz pieļaujamām pozīcijām”.

1988. gada 21. jūnija spriedums Sportex (C-253/87, [EU:C:1988:333](#))

*“Tarifa klasifikācija – Prepregs no oglekļa šķiedrām”*

Lietā, kurā taisīts šis spriedumam, Tiesai bija jāatbild uz diviem prejudiciāliem jautājumiem par jaukto preču tarifu klasifikāciju.

Iesniedzējtiesa būtībā jautāja, vai KMT<sup>13</sup> jāinterpretē tādējādi, ka tāda prece kā pamatlietā aplūkotā, proti, pusfabrikāts lokšņu veidā, kas sastāv no epoksīda sveķiem (proporcija: 36 % no masas), oglekļa šķiedrām (proporcija: 42 % no masas) un stikla šķiedras auduma (proporcija: 22 % no masas), kas paredzēts cauruļu ražošanai, ietilpst minētā tarifa pozīcijā 39.01.

<sup>13</sup> KMT, kas iekļauts I pielikumā Regulai Nr. 950/68, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 750/87.

Vispirms Tiesa norāda, ka ir tikai divas tarifu pozīcijas, kas attiecas uz šādas preces klasifikāciju: pirmkārt, pozīcija 39.01 (kondensācijas, polikondensācijas un polipievienošanas produkti, arī modificēti vai polimerizēti, arī necikliskie [..]), kuras apakšpozīcijā C VII ietilpst visi “nenosaukti” mākslīgie plastmasas materiāli; otrkārt, pozīcija 68.16 (akmens vai citu minerālvielu izstrādājumi, ieskaitot izstrādājumus no kūdras, kas nav minēti vai iekļauti citur), kuras apakšpozīcijā B ir iekļauti visi šāda veida izstrādājumi, izņemot neapdedzinātus hromīta ķieģeļus.

Nemot vērā to, ka šajā gadījumā prece sastāv no dažādām vielām un abu minēto apakšpozīciju tvērums ir vispārīgs, Tiesa precizē, ka, interpretējot KMT nomenklatūru, ir jāpiemēro 3. vispārīgā noteikuma b) punkts, saskaņā ar kuru klasifikācija jāveic atbilstoši materiālam vai komponentam, kas nosaka preces pamatīpašības.

Pēc tam Tiesa precizē, ka materiālu, kas nosaka preces pamatīpašību, var identificēt, pārbaudot, vai prece, atņemot vienu vai otru tās sastāvdaļu, saglabātu vai zaudētu tai raksturīgās īpašības. Šajā ziņā Tiesa paskaidro, ka ir vispārātzīts, ka caurules, kas sastāv no oglekļa vai stikla šķiedrām, bez epoksīda sveķiem zaudētu tām raksturīgo īpašību, proti, to elastīgumu.

Tādējādi Tiesa secina, ka tādas preces kā pamatlietā aplūkotās ir uzskatāmas par precēm no mākslīgā plastmasas materiāla, kas ietilpst KMT pozīcijā 39.01.

### 2012. gada 15. novembra spriedums Kurcums Metal (C-558/11, [EU:C:2012:721](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Krievijā ražotas kombinētas tauvas “Taifun”, kuras sastāv no polipropilēna un tērauda stieples – U veida skavas, kuru gali ir noapaļoti un savienoti ar skrūvi – Antidempinga maksājumi attiecībā uz dažu veidu dzelzs vai tērauda trošu un tauvu importu, kuru izcelsme ir Čehijas Republikā, Krievijā, Taizemē un Turcijā”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš <sup>14</sup>, iesniedzējtiesa Tiesai jautāja arī, vai vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punkts jāinterpretē tādējādi, ka tādu tauvu kā pamatlietā tarifu klasifikācija ir jāveic, piemērojot šo noteikumu.

Runājot par minēto noteikumu, Tiesa atgādina, ka atbilstoši tam, lai veiktu preces tarifu klasifikāciju, jānosaka, kurš no materiāliem, kas ir tās sastāvdaļa, ir preces pamatīpašību noteicošais; tas var tikt izvērtēts, uzdodot jautājumu, vai prece, kuras sastāvā neietilptu kāda no šīm sastāvdaļām, saglabātu savas raksturīgās īpašības.

Tāpat preces pamatīpašība atkarībā no preces veida var izrietēt, piemēram, no preces materiāla vai sastāvdaļu būtības, tās apjoma, daudzuma, svara vai vērtības vai materiāla nozīmes šo preču lietošanā.

<sup>14</sup> Skat. sadaļu “Vispārīgi apsvērumi par Eiropas Savienības Tiesas pienākumu būtību un tvērumu, kā arī par atbilstošajiem vērtēšanas kritērijiem”.

Ja neviens no abiem materiāliem, no kuriem sastāv šīs tauvas, pats par sevi nenosaka šo tauvu pamatīpašības, tad, lai veiktu minēto tauvu tarifu klasifikāciju, ir jāpiemēro vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma c) punkts. Saskaņā ar šo pēdējo minēto noteikumu šīs tauvas ir jāklasificē KN pozīcijā ar lielāko kārtas numuru no vienlīdz pieļaujamām pozīcijām.

Šajā lietā, tā kā no lietas materiāliem izriet, ka neviens no abiem materiāliem, no kuriem sastāv šīs tauvas, proti, polipropilēns vai cinkota tērauda stieples, pats par sevi nenosaka šo tauvu pamatīpašības, Tiesa konstatē, ka, lai veiktu minēto tauvu tarifu klasifikāciju, jāpiemēro nevis vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punkts, bet gan vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma c) punkts. Saskaņā ar šo pēdējo minēto noteikumu – šīs tauvas ir jāklasificē KN pozīcijā ar lielāko kārtas numuru no vienlīdz pieļaujamām pozīcijām, kas būtu KN apakšpozīcija 7312 10 98.

Šādos apstākļos Tiesa secina, ka vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punkts jāinterpretē tādējādi, ka tādu tauvu kā pamatlietā tarifu klasifikācija nav jāveic, piemērojot šo noteikumu, ar nosacījumu, ka iesniedzējtiesa, ņemot vērā visus tai norādītos faktiskos apstākļus, pārbauda, ka neviens no šiem diviem materiāliem, no kuriem sastāv šīs tauvas, pats par sevi nenosaka minēto tauvu pamatīpašības.

### 2016. gada 10. marta spriedums VAD un van Aert (C-499/14, [EU:C:2016:155](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Tarifa klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Interpretācija – Vispārīgi noteikumi – 3. noteikuma b) punkts – Jēdziens “preces, kas iesaiņotas komplektos mazumtirdzniecībai” – Atsevišķi iesaiņojumi”*

Šajā spriedumā Tiesa sniedz interpretāciju jēdzienam “preču komplekts” vispārīgā KN<sup>15</sup> interpretācijas 3. noteikuma b) punkta izpratnē.

Iesniedzējtiesa tostarp jautā, vai un kādā mērā vispārīgā 3. noteikuma b) punkts var tikt interpretēts tādējādi, ka tādas preces, kas atmuitošanai tiek uzrādītas atsevišķos iepakojumos un tiek iesaiņotas kopā tikai pēc atmuitošanas, tomēr var tikt uzskatītas par “precēm, kas iesaiņotas komplektos mazumtirdzniecībai”, šī noteikuma izpratnē un tādējādi ietilpst vienā un tajā pašā tarifa pozīcijā, ja tiek pierādīts, ka, ņemot vērā objektīvus faktorus, šīs preces veido vienu veselu un ir paredzētas mazumtirdzniecībai tieši šādi.

Pirmkārt, ne no vispārīgā 3. noteikuma b) punkta formulējuma, ne arī no Preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas skaidrojumiem un Vadlīnijām par tādu preču klasificēšanu KN, kas iesaiņotas komplektos mazumtirdzniecībai, kurās paredzētas zināmas atkāpes prasībai par vienotu iepakojumu, neizriet, ka jēdziens

<sup>15</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas izdarīti attiecīgi ar Regulu Nr. 1031/2008 un Regulu Nr. 1214/2007.

“komplekts” šī noteikuma izpratnē noteikti prasa, lai visos gadījumos attiecīgās preces atmuītojot tiktu uzrādītas vienā iepakojumā.

Otrkārt, jēdziens “komplekts” šī noteikuma izpratnē paredz ciešu saistību to pārdošanas ziņā starp attiecīgajām precēm, tādēļ tās ne tikai tiek uzrādītas kopā atmuītojot, bet arī parasti dažādos tirdzniecības posmos un it īpaši mazumtirdzniecībā tās tiek piedāvātas kā viens vesels un vienā iepakojumā, lai apmierinātu kādu vajadzību vai noteiktas darbības veikšanu.

Līdz ar to Tiesa precizē, ka preču kopīgs iepakojums, uzrādot tās muitai, nav *sine qua non* nosacījums, lai uzskatītu, ka tās ir viens vesels un tādējādi ir “komplekts” vispārīgā 3. noteikuma b) punkta izpratnē, bet tā ir tikai norāde, kas ļauj izdarīt šādu secinājumu.

Tāpēc Tiesa atzīst, ka minētais noteikums jāinterpretē tādējādi, ka tādas preces, kas atmuītošanai tiek uzrādītas atsevišķos iepakojumos un tiek iesaiņotas kopā tikai pēc šīs darbības, tomēr var tikt uzskatītas par “precēm, kas iesaiņotas komplektos mazumtirdzniecībai”, šīs normas izpratnē un tādējādi tās ietilpst vienā un tajā pašā tarifa pozīcijā, ja tiek pierādīts, ka, ņemot vērā objektīvus faktorus – tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, šīs preces veido vienu veselu un ir paredzētas mazumtirdzniecībai tieši šādi.

#### 2016. gada 12. maija spriedums Toorank Productions (C-532/14 un C-533/14, [EU:C:2016:337](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifa klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Tarifa pozīcija 2206 – Tarifa pozīcija 2208 – Alkoholiskie dzērieni, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot – Piedevu pievienošana alkoholiskiem dzērieniem, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot – Dzērieni, kas zaudējuši tarifa pozīcijā 2206 ietilpstošu dzērienu īpašības”*

Prejudiciālie jautājumi, kas Tiesai uzdoti apvienotajās lietās, kurās pasludināts šis spriedums, attiecas uz KN <sup>16</sup> interpretāciju, lai veiktu tarifu klasifikāciju dzērienam ar nosaukumu “Ferm Fruit”, kas iegūts, raudzējot ābolu koncentrātu, ko ir paredzēts patērēt tīrā veidā vai kā citu dzērienu bāzi, kas attīrīšanas, proti, ultrafiltrācijas, rezultātā ir bezkrāsains, bez smaržas un garšas un kura spirta tilpumkoncentrācija ir 16 % bez destilēta spirta piejaukuma.

Vispirms Tiesa citstarp atgādina, ka produkta izmantošanas mērķis var būt objektīvs klasifikācijas kritērijs, ja vien tas minētajiem produktiem ir raksturīgs, ņemot vērā to raksturīgās pazīmes un objektīvās īpašības. Tomēr produkta izmantošanas mērķis ir būtisks kritērijs tikai tad, ja klasifikācija nevar tikt veikta, pamatojoties tikai uz produkta raksturīgajām pazīmēm un objektīvajām īpašībām.

<sup>16</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas izdarīti attiecīgi ar Regulu Nr. 1719/2005 un Regulu Nr. 1214/2007.

Pamatojoties uz šiem principiem, Tiesa atbild, ka KN jāinterpretē tādējādi, ka tāds dzēriens kā pamatlietā aplūkotais ir iekļauts šīs nomenklatūras pozīcijā 2208. Proti, raudzēšanas un pēc tam attīrīšanas rezultātā iegūts produkts ietilpst KN pozīcijā 2208, ciktāl tas ir zaudējis KN pozīcijā 2206 ietilpstošo raudzēto dzērienu īpašības un ir ieguvjis etilspirta, kurš ietilpst KN pozīcijā 2208, īpašības.

Ņemot vērā šo secinājumu, Tiesa pēc tam aplūko jautājumu par to, vai KN jāinterpretē tādējādi, ka dzēriens ar spirta tilpumkoncentrāciju 13,4 % – kas tiek ražots, “Ferm Fruit” pievienojot cukuru, smaržvielas, garšas uzlabotājus, iebiezinātājus, konservantus un destilēto spirtu, kas apjomā un procentos nav vairāk par 49 % no dzērienā esošā spirta, savukārt 51 % tajā esošā spirta ir no raudzēšanas, – ietilpst šīs KN pozīcijā 2206 vai pozīcijā 2208.

Šajā ziņā Tiesa uzskata, ka iesniedzējtiesas šaubas it īpaši attiecas uz 2009. gada 7. maija spriedumā *Siebrand* (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)) noteikto kritēriju interpretāciju attiecībā uz tādu dzērienu tarifu klasifikāciju, kas ir ražoti, raudzētam pamatdzērienam pievienojot destilētu spirtu un citas vielas. Tostarp šī tiesa šaubās par to, vai runa ir par kritēriju kopumu, kuriem visiem ir jābūt izpildītiem, lai dzērienu varētu uzskatīt par tādu, kas ietilpst KN pozīcijā 2208, vai arī lielāka nozīme ir jāpiešķir attiecīgajiem raudzētā spirta un destilētā spirta daudzumiem, nevis produktu objektīvajām pazīmēm un īpašībām.

Tiesa norāda, ka no 2009. gada 7. maija sprieduma *Siebrand* (C-150/08, [EU:C:2009:294](#)) skaidri izriet, ka, lai noteiktu būtiskās pazīmes KN 3. noteikuma b) punkta izpratnē, var tikt ņemtas vērā vairākas objektīvas pazīmes un īpašības. Līdz ar to kāda spirta veida proporcijas ievērojamāka klātesamība nekā cita veida spirta klātesamība ir tikai viens no kritērijiem, kas ņemami vērā, lai atbilstoši KN 3. noteikuma b) punktam noteiktu vielu, kas piešķir aplūkotajam produktam tā būtiskās pazīmes.

Tomēr KN 3. noteikuma b) punkts neregulē šī dzēriena klasifikāciju, kas balstās uz šī dzēriena organoleptisko pazīmju un īpašību kritēriju. Tādējādi tiesa secina, ka, ciktāl šādam dzērienam nav KN pozīcijā 2206 ietilpstošo dzērienu organoleptisko īpašību un pazīmju, bet ir KN pozīcijā 2208 ietilpstošo produktu organoleptiskās īpašības un pazīmes, tas ietilpst šajā pēdējā minētajā pozīcijā.

### 2016. gada 26. maija spriedums Latvijas propāna gāze (C-286/15, [EU:C:2016:363](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 2711 – Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži – Viela, kas piešķir pamatīpašības – Sašķidrināta naftas gāze”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš <sup>17</sup>, iesniedzējtiesa Tiesai tostarp jautāja, vai gadījumā, ja deklarētājs muitā nav precīzi norādījis tās vielas procentuālo daļu, kas galvenokārt veido tādas SNG kā pamatlietā sastāvu, kurā ietilpst 0,32 % metāna, etāna un etilēna, 58,32 % propāna un propilēna un ne vairāk kā 39,99 % butāna un butilēna, KN jāinterpretē tādējādi, ka šī SNG jāklasificē apakšpozīcijā 2711 19 00 kā "Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži, sašķidrināti, citādi" vai apakšpozīcijā 2711 12 97 kā "Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži, sašķidrināti, propāns, citāds, citām vajadzībām: citādi".

Šajā ziņā, atsaucoties uz atbildi uz pirmo jautājumu, saskaņā ar kuru nav iespējams prezumēt, kura gāze SNG piešķir tās pamatīpašības, Tiesa secina, ka, tā kā vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punkts neļauj veikt tāda gāzu maisījuma kā SNG, kādu to ir aprakstījusi iesniedzējtiesa, klasifikāciju, tad jāpiemēro šo noteikumu 3. noteikuma c) punkts, saskaņā ar kuru precī klasificē pozīcijā ar lielāko kārtas numuru no vienlīdz pieļaujamām pozīcijām.

Līdz ar to Tiesas ieskatā tāda SNG kā pamatlietā, kura sastāv no 0,32 % metāna, etāna un etilēna, 58,32 % propāna un propilēna un ne vairāk kā 39,99 % butāna un butilēna un kurai nevar noteikt to veidojošo vielu, kas tai piešķir tās pamatīpašības, ietilpst apakšpozīcijā 2711 19 00.

#### 2016. gada 8. septembra spriedums Schenker (C-409/14, [EU:C:2016:643](#))

*"Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Preču klasifikācija – Kombinētās nomenklatūras apakšpozīciju interpretācija – Direktīva 2008/118/EK – Akcīzes preču ievēšana – Muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms – Sekas, ko rada Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijas nepareiza norādīšana muitas deklarācijā – Pārkāpumi akcīzes preču pārvietošanas brīdī"*

Schenker ir komercsabiedrība ar atrašanās vietu Ungārijā, kas sniedz muitas un loģistikas pakalpojumus. 2011. gadā tā no citas Ungārijā reģistrētas komercsabiedrības saņēma uzdevumu vietas trūkuma dēļ pieņemt "pagaidu glabāšanā" divas tabakas kravas. Šīs kravas Ungārijā tika ievestas saskaņā ar ārējā tranzīta procedūru.

Pēc kravas pārbaudes pirmās instances administratīvā iestāde, analizējot preču organoleptiskās īpašības, konstatēja, ka tās nav "tabaka ar neizgrieztu vidējo dzīslu", kā norādīts dokumentos, bet gan sagriezta tabaka, kas ietilpst KN apakšpozīcijā 2401 10 35.

Pēc pārbaudāmās preces analīzes Ungārijas Nodokļu un muitas administrācijas ekspertīžu institūts secināja, ka paraugs "ir tabaka, kas ir sagatavota smēķēšanai". Pēc tam pirmās instances administratīvā iestāde uzskatīja, ka attiecīgā prece ir akcīzes prece,

<sup>17</sup> Skat. II sadaļas 1.2. iedaļu "2. noteikuma a) un b) punkts – principi, kas piemērojami izstrādājumiem atkarībā no to gatavības vai pabeigtības pakāpes, kā arī materiāliem vai vielām atkarībā no to izmantošanas veida".

un ar 2011. gada 21. jūnija lēmumu noteica *Schenker* naudas sodu saistībā ar akcīzes nodokļa noteikumu neievērošanu.

Muitas ģenerāldirekcija, kurā *Schenker* vērsās ar administratīvo sūdzību, ar savu lēmumu apstiprināja pirmās instances iestādes lēmumu. Pēc tam *Schenker* cēla prasību iesniedzējtiesā par šī lēmuma pārbaudi tiesā, kurā tā secināja, ka šis lēmums ir prettiesisks vairāku iemeslu dēļ.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma vērsties Tiesā, būtībā vaicājot par KN<sup>18</sup> pozīciju 2401 un 2403 interpretāciju, lai klasificētu produktus ar tādām īpašībām kā pamatlietā aplūkotās.

Tiesas ieskatā, ciktāl no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka tāda prece kā pamatlietā aplūkotā sastāv no vielām, kuras var kvalificēt kā “tabakas atkritumus”, bet ka tajā pašā laikā produkts sastāv arī no “tabakas, kas ir sagatavota smēķēšanai”, saskaņā ar vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punktu, lai veiktu preces tarifa klasifikāciju, ir jānosaka, kurš no materiāliem, kas ir tā sastāvdaļas, ir tas, kurš piešķir precei tās pamatīpašību, kas var tikt izvērtēts, uzdodot jautājumu, vai prece, kuras sastāvā neietilptu kāda no šīm sastāvdaļām, saglabātu raksturīgās īpašības.

Tāpat, kā tas norādīts HS skaidrojumu VIII punktā par vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma b) punktu, preces pamatīpašība atkarībā no preces veida var, piemēram, izrietēt no precī veidojošā materiāla būtības vai tās sastāvdaļām, tās apjoma, daudzuma, svara vai vērtības, vai no viena no izmantotajiem materiāliem nozīmes preces lietojumā.

Tā kā tabakas atkritumu klātesamība nerada šķērslī tam, lai produkts kopumā sastāvētu no tabakas, kas sagatavota smēķēšanai, šo produktu nevar ierindot KN pozīcijā 2401. Precīzāk, noteicošais kritērijs produkta klasificēšanai drīzāk KN pozīcijā 2403, nevis pozīcijā 2401 ir tas, vai lapas ir pārstrādātas tik lielā mērā, ka runa ir par lietošanai sagatavotu tabaku bez tālākas rūpnieciskas apstrādes.

Šajos apstākļos Tiesa secina – ciktāl pamatlietā prece sastāv no smēķēšanai sagatavotas tabakas, kura turklāt ir neiesaiņota, ievietota kartona kastēs ar iekšējo plastikas oderi un vienas kartona kastes neto svars ir 30 kg, tā ir jāierindo KN apakšpozīcijā 2403 10 90.

Turklāt iesniedzējtiesa arī jautāja, vai Direktīvas 2008/118 4. panta 6. punktā minētais jēdziens “muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms” jāinterpretē tādējādi, ka konkrētās preces pakļaušanu muitas maksājumu atlikšanas procedūrai vai režīmam var apstrīdēt, ja preces pavaddokumentos KMT nodaļa ir norādīta pareizi, taču īpašā apakšpozīcija ir norādīta nepareizi, un vai Direktīvas 2008/118 2. panta b) punkts un 4. panta 8. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šādā gadījumā ir noticis minētās preces imports.

<sup>18</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 861/2010.

Tiesas ieskatā, ja Muitas kodeksa 40. pantā paredzētā preču uzrādīšana muitai ir saistīta ar kopsavilkuma deklarācijas vai muitas deklarācijas iesniegšanu, kurās savukārt ir ietverta vajadzīgā informācija preču identificēšanai attiecībā uz to veidu, daudzumu un iepakojumu un nepareizi ir norādīta tikai tarifu apakšpozīcija, minētās preces nevar tikt uzskatītas par nelikumīgi ievestām Savienības muitas teritorijā Muitas kodeksa 202. panta izpratnē.

Tomēr attiecībā uz iespējamā muitas parāda rašanās apstākļiem, tā kā deklarētājam noteiktais pienākums sniegt pareizu informāciju attiecas arī uz pareizas apakšpozīcijas noteikšanu, veicot preces tarifa klasifikāciju, tad nav izslēgts, ka muitas parāds varētu rasties, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu. Tai pat laikā Īstenošanas regulas Nr. 2454/93 859. pants ļauj uzskatīt, ka tranzīta režīma norisi būtiski neietekmē viena no pienākumiem neizpilde, kas ir pamats minētā režīma izmantošanai, ja ir izpildīti šī panta 2. punktā uzskaitītie trīs nosacījumi un ciktāl ir izpildīti minētā panta pirmajā daļā uzskaitītie trīs nosacījumi. Valsts tiesas uzdevums ir izvērtēt, vai šie nosacījumi ir izpildīti.

No tā izriet, ka Direktīvas 2008/118 4. panta 6. punktā paredzētais jēdziens "muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms" jāinterpretē tādējādi, ka konkrētās preces pakļaušanu muitas maksājumu atlikšanas procedūrai vai režīmam nevar apstrīdēt, ja tās pavaddokumentos KMT nodaļa ir norādīta pareizi, taču īpašā apakšpozīcija ir norādīta nepareizi. Šādā gadījumā Direktīvas 2008/118 2. panta b) punkts un 4. panta 8. punkts jāinterpretē tādējādi, ka minētās preces imports nav noticis un par to akcīzes nodoklis nav jāmaksā.

Visbeidzot, iesniedzējtiesa būtībā jautāja, vai tādā situācijā kā pamatlietā jēdziens "pārkāpums" Direktīvas 2008/118 38. panta izpratnē jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz precī, kas nodota "muitas maksājumu atlikšanas procedūrai vai režīmam" šīs direktīvas 4. panta 6. punkta izpratnē un kurai pievienots dokuments, kurā minēta nepareiza tarifu klasifikācija.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka Direktīvas 2008/118 38. panta 4. punkta nosacījumi, tos lasot kopā ar šīs direktīvas 33. panta 1. punktu, nav izpildīti situācijā, kurā, no vienas puses, aplūkotās preces apgrozībā nav tikušas laistas vienā dalībvalstī, jo tās tikušas pakļautas muitas maksājumu atlikšanas procedūrai vai režīmam Direktīvas 2008/118 4. panta 6. punkta izpratnē, un, no otras puses, ja tās komerciāliem nolūkiem nav tikušas glabātas citā dalībvalstī, lai tur pārdotu vai izmantotu, bet tās ir bijis paredzēts no jauna eksportēt uz trešo valsti.

Līdz ar to jēdziens "pārkāpums" neattiecas uz precī, kas nodota muitas maksājumu atlikšanas procedūrai vai režīmam un kurai pievienots dokuments, kurā minēta nepareiza tarifu klasifikācija.

#### 1.4. 4. līdz 6. noteikums – standarta noteikums, īpašs noteikums, kas piemērojams noteiktiem iepakojumiem, noteikums par apakšpozīciju salīdzināšanu

Saskaņā ar 4. noteikumu “preces, kuras nevar klasificēt pēc iepriekš minētajiem noteikumiem, klasificē visradniecīgāko preču pozīcijā”. 5. noteikumā noteikts, ka “papildus iepriekš minētajiem noteikumiem attiecībā uz tajos minētajām precēm jāievēro arī šādi noteikumi: a) fotoaparātu, mūzikas instrumentu, ieroču, rasēšanas piederumu vai kaklarotu futrāļus, makstis un tamlīdzīgu iesaiņojumu, kam ir īpaša forma un kas paredzēts ilgstošai konkrētu priekšmetu glabāšanai, kurus uzrāda kopā ar šiem priekšmetiem, klasificē kopā ar šiem priekšmetiem, ja tos parasti pārdod šādā iesaiņojumā. Šis noteikums neattiecas uz iepakojumu, kas piešķir pamatīpašības visam izstrādājumam; b) ievērojot šā punkta a) apakšpunktu, iepakojumu un taru [...], kurā ir preces, klasificē kopā ar precēm, ja attiecīgās preces parasti šādi iepakoj. Šis noteikums tomēr nav saistošs, ja skaidri redzams, ka iepakojums vai tara derīga vairākkārtējai izmantošanai.” Atbilstoši 6. noteikumam “juridiski preču klasifikāciju pozīciju apakšpozīcijās nosaka apakšpozīciju ieraksti un piezīmes, kā arī iepriekš minētie noteikumi pēc analogijas, ievērojot, ka salīdzināmas ir tikai viena līmeņa apakšpozīcijas. Piemērojot šo noteikumu, ņem vērā arī atbilstīgo sadaļu un nodaļu piezīmes, ja vien konteksts nenosaka citādi.”

2006. gada 13. jūlija spriedums *Uroplasty* (C-514/04, [EU:C:2006:464](#))

*“Tarifu klasifikācija – Sterilas polidimetilsiloksāna pārslas – Silikona elastomērs – “Pirmformas” jēdziens – Zāles – Iepakojums – “Aparāta, ko implantē ķermenī” jēdziens”*

Lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, iesniedzējtiesa jautāja Tiesai, vai silikons elastomēra pārslu formā, kas izstrādāts un paredzēts ievadīšanai un fiksācijai cilvēka ķermenī, lai ārstētu ar nesaturēšanu saistītas problēmas, var tikt klasificēts KN <sup>19</sup> pozīcijā 9021. Apstiprinošas atbildes gadījumā iesniedzējtiesa vēlējās noskaidrot, kurā apakšpozīcijā minētajai precei jāietilpst.

Atbildot uz šo jautājumu, Tiesa aplūko KN pozīcijas 3910, 3926, 3004 un 9021. Šajā ziņā Tiesa precizē, ka klasifikācija ir iespējama vai nu pēc fiziskajiem raksturojumiem, vai pēc attiecīgā produkta, proti, polidimetilsiloksāna, objektīvā lietojuma.

Pirmkārt, tā paskaidro, ka, tā kā polidimetilsiloksāns ir silikons elastomēra pārslu formā, tad tam ir forma, kas ir norādīta KN 39. nodaļas 3. piezīmē un 6. piezīmes b) punktā. Tomēr šāda veida silikonu nevar klasificēt pozīcijā 3910 kā “pirmformu”. “Pirmformas” jēdziens apzīmē tikai silikonu, kas paredzēts turpmākai pārstrādei. Pirmformas ir izejvielu formas, kas ir īpaši derīgas pārstrādei un ir tai paredzētas. Pamatlietā aplūkotais

<sup>19</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2388/2000.

produkts ir īpaši izstrādāts un paredzēts vienīgi implantēšanai ķermenī slēdzējmuskulatūras vājuma ārstēšanai. No tā izriet, ka polidimetilsiloksāns ir gala produkts, ko šīs īpašības dēļ tādējādi nevar klasificēt KN pozīcijā 3910.

Otrkārt, Tiesas ieskatā šķiet, ka polidimetilsiloksānam ir terapeitiskas īpašības. Tomēr to nevar klasificēt KN pozīcijā 3004 kā "zāles". Proti, tā iepakojums vienību formā vienreizējas lietošanas šļircēs izriet no darbības, ko veic pēc ieviešanas. No tā izriet, ka polidimetilsiloksāns veidā, kādu to uzrāda muiā, neatbilst KN pozīcijā 3004 norādītajai definīcijai.

Treškārt, tā kā šo produktu nevar klasificēt iepriekš minētajās pozīcijās, Tiesa nosaka, ka produktu var klasificēt KN pozīcijā 9021. Polidimetilsiloksānam ir tādas objektīvās īpašības un pazīmes, kas piemīt gala produktam, kurš ir īpaši izstrādāts un paredzēts vienīgi implantēšanai organismā. Līdz ar pastāvīgo fiksāciju bojātajā muskulī polidimetilsiloksāns ļauj attīstīties saistaudiem, kas kompensē slēdzējmuskulatūras vājumu. No tā izriet, ka tas jāuzskata par aparātu, ko implantē ķermenī KN pozīcijas 9021 izpratnē.

Visbeidzot, attiecībā uz KN pozīcijas 9021 polidimetilsiloksāna klasifikācijai piemērojamo apakšpozīciju Tiesa norāda, ka no vispārīgā KN interpretācijas 6. noteikuma izriet, ka produkta klasificēšana pozīcijas apakšpozīcijās ir jāveic atbilstoši minēto apakšpozīciju ierakstiem un piezīmēm. Tāpēc, tā kā pamatlietā aplūkotais produkts ir ķermenī implantējams aparāts, kas neatbilst nevienai no citām KN pozīcijas 9021 apakšpozīcijām, tas ir klasificējams KN apakšpozīcijā 9021 90 90 kā "citi aparāti".

No tā izriet, ka tāds produkts kā polidimetilsiloksāns, kurš sastāv no sterilām pārslām, kurš ir īpaši izstrādāts un paredzēts vienīgi implantēšanai ķermenī slimības ārstēšanai un kurš, uzrādot to muiā, ir iepakots 1 kg maisīnos, ir uzskatāms par aparātu, kurš ir paredzēts implantēšanai ķermenī un kurš jāklasificē KN pozīcijā 9021. Tā kā šāda produkta mērķis ir nevis aizstāt orgānu, bet ļaut bojātajam muskulim attīstīt saistaudus, tas ir klasificējams KN apakšpozīcijā 9021 90 90.

#### **2018. gada 13. septembra spriedums *Vision Research Europe* (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))**

*"Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Preču klasifikācija – Kamera ar ergoatkarīgu atmiņu, no kuras, izslēdzot kameru vai uzņemot jaunus attēlus, ierakstītie attēli tiek izdzēsti – Kombinētā nomenklatūra – Apakšpozīcijas 8525 80 19 un 8525 80 30 – Skaidrojumi – Interpretācija – Īstenošanas regula (ES) Nr. 113/2014 – Interpretācija – Spēkā esamība"*

2009. gada maijā *Vision Research* vērsās pie nodokļu un muitas administrācijas inspektora, lūdzot sniegt SIT attiecībā uz kameru "Phantom V7.3". Savā lūgumā tā

norādīja, ka šī kamera būtu jāklasificē KN<sup>20</sup> apakšpozīcijā 8525 80 30 kā digitālā fotokamera.

Tomēr izdotajā SIT inspektors minēto kameru klasificēja KN apakšpozīcijā 8525 80 19 kā "citādas televīzijas kameras". Šajā saistībā inspektors pamatojās uz vispārīgo KN interpretācijas 1. un 6. noteikumu, Īstenošanas regulu Nr. 113/2014, kuru tas pēc analogijas uzskatīja par piemērojamu šai kamerai, kā arī uz KN pozīciju 8525, 8525 80 un 8525 80 19 formulējumu. Viņaprāt, minētās klasifikācijas nolūkā neesot nozīmes tam, ka opcijas veidā ir paredzēta iespēja pievienot kamerai ārēju atmiņu, jo SIT ir pieprasīta kamerai bez šīs opcijas veidā pievienojamās atmiņas.

Par SIT *Vision Research* iesniedza inspektoram sūdzību, kurš to noraidīja kā nepamatotu. Pēc tam prasītāja par inspektora lēmumu vērsās ar prasību iesniedzējtiesā, lūdzot attiecīgo kameru klasificēt KN apakšpozīcijā 8525 80 30.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa tāpat nolēma uzdot jautājumu par to, vai KN apakšpozīcija 8525 80 30 jāinterpretē tādējādi, ka šī apakšpozīcija attiecas uz tādu kameru kā pamatlietā aplūkotā, ar kuru ir iespējams uzņemt lielu skaitu fotoattēlu sekundē un tos saglabāt kameras energoatkarīgajā iekšējā atmiņā, no kuras, izslēdzot kameru, tie tiek izdzēsti, un apstiprinošas atbildes gadījumā – vai Īstenošanas regula Nr. 113/2014, ciktāl tā pēc analogijas ir piemērojama šādai kamerai, ir spēkā.

Tiesa precizē, ka, lai sniegtu atbildi uz šo jautājumu, pirmkārt, ir jāinterpretē attiecīgās KN pozīcijas un apakšpozīcijas, lai strīdus kameru varētu klasificēt KN.

Veicot šo interpretāciju, Tiesa precizē, ka izšķirošais elements, lai nošķirtu KN apakšpozīcijā 8525 80 30 ietvertās digitālās fotokameras no KN apakšpozīcijā 8525 80 19 ietvertajām televīzijas kamerām, ir digitālo fotokameru spēja ierakstīt nekustīgus attēlus iekšējā atmiņā vai citā iekšējā glabāšanas ierīcē.

Šajā kontekstā Tiesa secina, ka pamatlietā aplūkotā kamera ir klasificējama KN pozīcijā 8525 80 30.

## 2. Vērtēšanas kritēriji

### 2.1. Produkta objektīvās īpašības un pazīmes

1990. gada 8. novembra spriedums (plēnums) *Gmurzynska-Bscher* (C-231/89, [EU:C:1990:386](#))

*"Prejudiciāli jautājumi – Tiesas kompetence – Atsauce valsts tiesību aktos uz Kopienas tiesību normām – Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas 83.06, 97.01 un 97.03 – Mākslas darba klasifikācija"*

<sup>20</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā, kas izriet no Īstenošanas regulas Nr. 1001/2013.

Šajā spriedumā Tiesai būtībā tika jautāts, vai mākslas darbs, kas sastāv no tērauda plāksnes, kas pārklāta ar krāsainu izdedzinātu emalju, ir uzskatāms par “pilnībā ar rokām izgatavotu gleznu” vai “līdzīgu gleznu” KMT <sup>21</sup> pozīcijas 97.01 izpratnē vai “oriģinālu tēlniecības vai skulptūras darbu” KMT pozīcijas 97.03 izpratnē vai arī šis priekšmets ir klasificējams atbilstoši to veidojošajam materiālam kā “citi dekoratīvi izstrādājumi no parastā metāla”.

Šis jautājums tika izvirzīts strīdā par Vācijas nodokļu tiesību aktu piemērošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokli, ievadot mākslas darbu no Nīderlandes uz Vāciju. Pirms šī mākslas darba ieviešanas prasītājs bija lūdzis Vācijas muitas iestādēm izsniegt oficiālu tarifu klasifikācijas atzinumu, kas paredzēts Vācijas nodokļu tiesību aktu piemērošanai saistībā ar apgrozījuma nodokli par importu. Vācijas tiesību akti atbrīvojumu vai samazinājumu piešķiršanai šajā jomā atsaucās uz KMT nomenklatūru. Tā paredzēja nodokļa likmes piemērošanu mākslas darbiem, kas ietilpst KMT pozīcijās 97.01 un 97.03.

Pirms pievērsties prejudiciālajiem jautājumiem par KMT interpretāciju, Tiesa norāda, ka tai lūgtās attiecīgo KMT noteikumu interpretācijas mērķis ir ļaut valsts tiesai pieņemt lēmumu nevis par KMT piemērošanu, bet par Vācijas tiesību aktiem par apgrozījuma nodokļiem, kuros ir atsauce uz KMT nomenklatūru. Šādos apstākļos vispirms rodas jautājums par EEK līguma 177. pantā paredzētās procedūras piemērojamību un līdz ar to par Tiesas kompetenci lemt par prejudiciālajiem jautājumiem.

Šajā ziņā Tiesa precizē, ka saskaņā ar tādu tiesu funkciju sadali starp valstu tiesām un Tiesu, kas paredzēta EEK līguma 177. pantā, Tiesa pieņem prejudiciālu nolēmumu, principā neizskatot apstākļus, kādos valstu tiesām bijis jāuzdod tai jautājumi un kādos tās vēlas piemērot Savienības tiesību normu, kuru tās ir lūgušas interpretēt.

Atšķirīga situācija būtu tikai gadījumos, kad izrādītos, ka ir sagrozīts 177. pantā paredzētās procedūras mērķis un tā faktiski ir izmantota, lai panāktu, ka Tiesa pieņem nolēmumu, nepastāvot patiesam strīdam, vai arī būtu acīmredzams, ka Savienības tiesību norma, kuras interpretācija Tiesai tiek lūgta, nevar tikt piemērota.

Tā nav gadījumā, kad Tiesai tiek lūgts interpretēt Savienības tiesību normu, ko valsts tiesai jāpiemēro neatkarīgi no normas piemērošanas jomas, kas tai piešķirta Savienības tiesībās, jo valsts tiesību aktos uz to ir atsauce.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka tai ir jurisdikcija lemt par jautājumiem, kas uzdoti saistībā ar KMT interpretāciju.

Lai atbildētu uz iesniedzējtiesas jautājumiem, Tiesa vispirms norāda, ka aplūkotais priekšmets nevar tikt uzskatīts par dekoratīvu priekšmetu, kas saskaņā ar skaidrojumiem ir būtiska pazīme precēm, kas klasificētas KMT pozīcijā 83.06 ar nosaukumu “parastā metāla [...] citi dekoratīvi izstrādājumi”.

<sup>21</sup> KMT, kas ietverts I pielikumā Regulai Nr. 2658/87.

Tiesa uzsver, ka šāda interpretācija atbilst arī KMT 97. nodaļas 4. piezīmei, saskaņā ar kuru, ja rodas šaubas par priekšmeta klasifikāciju, priekšroka jādod klasifikācijai vienā no dažādajām pozīcijām, kas veido nodaļu par mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām.

Tiesas ieskatā tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru KMT pozīcijas 97 "gleznas, zīmējumi un pasteļi, kas veidoti tikai ar roku, [...] kolāžas, [...] tamlīdzīgi dekori" un pozīcijas 97.03 "oriģinālskulptūras un statuetes no jebkura materiāla" nošķiršanas kritērijs ir saistīts ar to, ka attiecībā uz skulptūrām un statuetēm mākslinieciskā pamatīpašība ir darba trīsdimensiju formas veidols, savukārt attiecībā uz gleznām, kolāžām un tamlīdzīgiem dekoriem – tos veido darba virsmas kompozīcija, mākslas darbs, ko veido tērauda plāksne bez mākslinieciskās vērtības un kas pārklāta ar krāsainu karsto emalju, ko mākslinieks ir uzklājis ar rokām, jāuzskata par "pilnībā ar rokām izgatavotu gleznu" pozīcijas 97.01 izpratnē.

Pamatojoties uz šiem kritērijiem, Tiesa secina, ka tāds mākslas darbs kā šajā lietā ir klasificējams KMT pozīcijā 97.01.

**2009. gada 19. februāra spriedums Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))**

*"Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Šķidro kristālu displeja (LCD) monitori, kuri ir aprīkoti ar SUB-D, DVI-D, USB, S-video un salikto video pieslēgvietām – Pozīcija 8471 – Pozīcija 8528 – Regula (EK) Nr. 754/2004"*

2004. gadā Kamino laišanai brīvā apgrozībā deklarēja partiju ar LCD tipa krāsainajiem monitoriem, kas tika klasificēti apakšpozīcijā 8528 21 90. Minētie monitori ir aprīkoti ar D-Sub, DVI-D, USB, S-video un salikto video pieslēgvietām, pateicoties kuriem var tikt reproducēti gan attēli no automātiskās datu apstrādes iekārtām, gan arī attēli no citām ierīcēm.

Kamino, uzskatot, ka šie monitori ir jāklasificē apakšpozīcijā 8471 60 90, iesniedza sūdzību par rīkojumu par muitas nodokļu samaksu. Tomēr ar muitas inspektora lēmumu šī sūdzība tika noraidīta.

Izskatīdama apelācijas sūdzību par šo lēmumu, apelācijas tiesa, izvērtējusi pamatlietā apstrīdēto monitoru pazīmes un īpašības, secināja, ka šie monitori atbilst KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļā izklāstītajiem kritērijiem. Valsts sekretārs finanšu lietās iesniedza kasācijas sūdzību par šo apelācijas spriedumu iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka apelācijas tiesa nav ņēmusi vērā citas šo monitoru piedāvātās izmantošanas iespējas, kā vien tā izmantošanu kā automātisko datu apstrādes sistēmu.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa uzdeva Tiesai jautājumu, vai monitori, kas spēj reproducēt gan signālus no automātiskās datu apstrādes iekārtas, gan arī no citiem avotiem, var tikt uzskatīti par ierīcēm, "ko var izmantot [...] galvenokārt automātiskā datu apstrādes

sistēmā” KN <sup>22</sup> 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas izpratnē, un ierindoti tās apakšpozīcijā 8471 60 90.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, pirmkārt, ka no KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļas izriet, ka tikai iekārtas, kuras iekļauj vai ir sajūgtas ar automātisko datu apstrādes iekārtu un kuru funkcija nav datu apstrāde, ir vienīgās, kuras īsteno “īpašu no datu apstrādes atšķirīgu funkciju”. Taču papildus tādu attēlu reproducēšanai, kuri iegūti no tādām iekārtām kā videospēļu konsole, videomagnetofons vai *DVD* lasītājs, uz kuriem neattiecas datu apstrāde, minētie monitori nodrošina arī tādu signālu reproducēšanu, kuri iegūti no automātiskās datu apstrādes iekārtas.

Otrkārt, Tiesas ieskatā, lai arī minētie monitori, lai tos varētu klasificēt apakšpozīcijā 8471 60 90, nav tādi, kurus var izmantot tikai automātiskā datu apstrādes sistēmā, jo tie ir savienojami ar centrālo procesora bloku, tie spēj uztvert datus tādā formā, kādu šī sistēma var izmantot, un reproducēt signālus, kuri iegūti arī no citiem avotiem, KN 84. nodaļas 5. skaidrojuma B daļas a) apakšpunkta interpretēšana tādējādi, ka tikai tas vien, ka attiecīgie monitori var reproducēt attēlus, kuri iegūti no citiem avotiem, kas nav automātiskā datu apstrādes iekārta, izslēdz to klasificēšanu pozīcijā 8471, nozīmētu izslēgt minētajā piezīmē iekļauto vārdu “galvenokārt”.

Visbeidzot, ja skaidrojumus, kuri attiecas uz HS apakšpozīciju 8471, interpretētu tādējādi, ka ar tiem ir izslēgta iespēja klasificēt apakšpozīcijā 8471 60 90 jebkuru monitoru, kas spēj reproducēt gan no automātiskās datu apstrādes iekārtas, gan no citiem avotiem iegūtus signālus, tās izmainītu un it īpaši ierobežotu KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) apakšpunkta piemērošanas jomu. Līdz ar to – pieņemot, ka šādi ir jāinterpretē KN skaidrojumi par apakšpozīciju 8471 60 90 un skaidrojumi par HS pozīciju 8471, – šo skaidrojumu piemērošana būtu izslēdzama, jo šī interpretācija neatbilst KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) apakšpunktam.

No tā izriet, ka *LCD* tipa monitori, kas aprīkoti ar *D-Sub*, *DVI-D*, *USB*, *S-video* un salikto video pieslēgvietām, nav izslēgti no klasifikācijas apakšpozīcijā 8471 60 90 kā iekārtas, kuras “galvenokārt” izmanto automātiskā datu apstrādes sistēmā KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) apakšpunkta izpratnē, tikai tāpēc vien, ka šie monitori spēj reproducēt gan no automātiskās datu apstrādes iekārtas, gan no citiem avotiem iegūtus signālus.

Turklāt iesniedzējtiesa lūdza Tiesu precizēt kritērijus, ar kuriem var noteikt, vai pamata lietā apspriestie monitori ir tāda veida, kurus galvenokārt izmanto automātiskā datu apstrādes sistēmā.

Tiesas ieskatā, lai noteiktu, vai *LCD* veida monitori, kuri ir aprīkoti ar *D-Sub*, *DVI-D*, *USB*, *S-video* un salikto video pieslēgvietām, ir tāda veida, kurus izmanto galvenokārt automātiskā datu apstrādes sistēmā, valsts iestādēm, tostarp tiesām, jāizmanto

---

<sup>22</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1789/2003.

norādes, kuras iekļautas skaidrojumos par HS pozīciju 8471, it īpaši punktus, kuri veltīti automātisko datu apstrādes iekārtu displejiem.

Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka pieslēgumu, ar kuriem aprīkoti šādi monitori, skaits un veids paši par sevi nevar būt noteicošie kritēriji šo monitoru tarifu klasifikācijai, un, lai veiktu šādu klasifikāciju, jāizvērtē, ņemot vērā arī citus kritērijus un šo monitoru objektīvās pazīmes un īpašības, gan pakāpe, kādā šie monitori var īstenot vairākas funkcijas, gan izpildes līmenis, kuru šie monitori sasniedz, īstenojot šīs funkcijas, un, to darot, jāizmanto skaidrojums par HS pozīciju 8471.

Tādējādi tiktāl, ciktāl šādi monitori nevar tikt izslēgti no automātiskās datu apstrādes iekārtas bloka jēdziena KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) apakšpunkta un 5. piezīmes C daļas izpratnē, jāidentificē kritēriji, ar kuriem var nolemt, vai šie monitori ir tādi, kurus izmanto galvenokārt automātiskā datu apstrādes sistēmā, vai arī šo monitoru tehniskās īpašības tos ierindo televizoru ekrānu vai videomonitoru skaitā.

Līdz ar to Tiesa secina, ka, lai noteiktu, vai pamatlietā apspriestie monitori ir tāda veida, kurus izmanto galvenokārt automātiskā datu apstrādes sistēmā, valsts iestādēm, tostarp tiesām, jāizmanto norādes, kuras iekļautas skaidrojumos par HS pozīciju 8471.

#### 2009. gada 7. maija spriedums Siebrand (C-150/08, [EU:C:2009:294](#))

*“Kombinētā nomenklatūra – Tarifu pozīcijas 2206 un 2208 – Raudzēts dzēriens, kas satur destilētu spirtu – Dzēriens, kas iegūts no augļiem vai dabiska produkta – Vielu pievienošana – Sekas – Sākotnējā dzēriena garšas, smaržas un izskata zaudēšana”*

Lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, iesniedzējtiesa Tiesai jautāja, vai dzērieni uz raudzēta spirta bāzes, kas sākotnēji atbilda KN <sup>23</sup> pozīcijai 2206, bet kuriem ir pievienota noteikta daļa destilēta spirta, ūdens, cukura sīrupa, aromātvielu, krāsvielu un, dažiem no tiem, krēma bāze, kā rezultātā tiem ir zudusi garša, smarža un/vai izskats, kas raksturīgs dzērienam, kurš ražots no noteikta augļa vai dabīga produkta, ietilpst KN pozīcijā 2206 kā raudzēti dzērieni vai KN pozīcijā 2208 kā destilēti dzērieni.

Šajā ziņā Tiesa precizē, ka atbilstoši HS skaidrojumam par KN pozīciju 2206 spirta pievienošana dzērieniem, kas ietilpst šajā pozīcijā, neliedz šos dzērienus klasificēt šajā pozīcijā, ja tie saglabā šajā pozīcijā klasificējamo produktu – proti, raudzētu produktu – īpašības. Tomēr, ņemot vērā, ka pamatlietā aplūkojamie dzērieni ir zaudējuši garšu, smaržu un izskatu, kas raksturīgs dzērienam, kurš ražots no noteikta augļa vai dabīga produkta, t.i., raudzētam dzērienam, šādi produkti nevar tikt klasificēti KN pozīcijā 2206.

Par šo produktu klasifikāciju jāatgādina, ka atbilstoši vispārīgā KN interpretācijas 2. noteikuma b) punktam jebkura atsauce uz kādu vielu konkrētā pozīcijā attiecas arī uz šīs vielas sajaukumu vai apvienojumu ar citām vielām. Tieši šāds piemērs ir pamatlietā

<sup>23</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2587/91.

aplūkoti produkti, kuri satur gan raudzētu spirtu, gan destilētu spirtu. Šīs vielas ietilpst atšķirīgās tarifu pozīcijās.

Vispārīgā 3. noteikuma a) punktā norādīts, ka, ja, piemērojot vispārīgā 2. noteikuma b) punktu, preces ir iespējams klasificēt divās vai vairākās pozīcijās, priekšroku dod pozīcijai, kurā ir konkrētāks preces apraksts, nevis pozīcijām, kurās preces apraksts ir vispārīgāks. Tā kā produkts, par ko ir strīds pamatlietā, sastāv no dažādām vielām un neviena no iepriekš minētajām apakšpozīcijām nav precīzāka par otru, tad vienīgais noteikums, uz kuru var atsaukties saistībā ar šo produktu klasifikāciju, ir vispārīgā 3. noteikuma b) punkts. Saskaņā ar šo vispārīgo noteikumu, lai veiktu produkta tarifu klasifikāciju, jānosaka, kura no vielām, kas veido minētā produkta sastāvdaļas, ir tā, kas piešķir produktam tā pamatīpašību.

Līdz ar to Tiesa paskaidro, ka jānosaka, kura no vielām, kas ir pamatlietā aplūkojamo produktu sastāvdaļas, ir tā, kas ir produkta pamatīpašība. Šajā ziņā, lai noteiktu produkta pamatīpašības, var tikt ņemtas vērā vairākas to objektīvas īpašības un pazīmes, it īpaši, pirmkārt, objektīvās pamatīpašības un pazīmes, tostarp destilētā spirta saturs, otrkārt, organoleptiskās īpašības un, visbeidzot, tā kā alkoholiska dzēriena izmantošanas veids.

Pamatojoties uz šiem kritērijiem, Tiesa secina, ka pamatlietā aplūkoto dzērienu pamatīpašības kopumā atbilst KN pozīcijā 2208 ietilpstošo produktu īpašībām.

Šādos apstākļos Tiesa atzīst, ka tādi dzērieni kā pamatlietā aplūkoti neietilpst vis KN pozīcijā 2206, bet gan tās pozīcijā 2208.

### 2010. gada 28. oktobra spriedums X (C-423/09, [EU:C:2010:650](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Kaltēti dārzeņi (ķiploku galviņas), kas nav pilnībā dehidratēti”*

X, darbodamies kā muitas brokeris, iesniedza 15 deklarācijas Ķīnas izcelsmes ķiploku galviņu kravu, kas ievēšanas brīdī tika uzglabātas refrižerorkonteineros, laišanai brīvā apgrozībā. Importa deklarācijās katru reizi tika norādīta KN apakšpozīcija 0712 90 90 un preces tika apzīmētas kā kaltēti ķiploki.

Pēc tam, kad muitas iestādes izlaida preces, konteiners ar ķiplokiem tika nogādāts uzglabāšanas uzņēmuma saldētavā, kur ķiploki tika uzglabāti temperatūrā – 3 °C. Uzskatīdams, ka importētie ķiploki ir klasificējami kā atdzesēti ķiploki, kas ietilpst KN tarifa pozīcijā 0703 20 00, muitas inspektors izdeva paziņojumus par attiecīgo muitas nodokļu samaksu.

X iesniedza sūdzību, kura tika noraidīta. Tad tas cēla prasību [tiesā], kura tika atzīta par nepamatotu. X par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību, pēc kuras tika pasludināts spriedums, kurā tika konstatēts, ka inspektors nav pierādījis tāda pamata esamību, kas ļautu atkāpties no norādītās KN 0712 tarifu pozīcijas.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa, kurā tika iesniegta kasācijas sūdzība par šo pēdējo minēto spriedumu, lūdza Tiesu precizēt kritērijus, lai noteiktu, vai kaltēti ķiploki ietilpst KN <sup>24</sup> tarifu apakšpozīcijā 0703 20 00 vai KN tarifu apakšpozīcijā 0712 90 90.

Atsaucoties uz HS skaidrojumu par pozīciju 0712, Tiesa secina, ka klasificēšanai pozīcijā 0712 nepieciešams, lai būtu izmantots intensīvs kaltēšanas process, piemērojot dārzeniem īpašu apstrādi, kuras rezultātā produkts zaudē visu vai gandrīz visu tajā esošo mitrumu. Tādējādi pēc šā procesa dārzenos esošā atlikušā mitruma daudzumam jābūt niecīgam.

Pēc analogijas ar 1976. gada 15. jūnija spriedumu *Riemer* (120/75, [EU:C:1976:90](#)) Tiesa konstatē, ka, lai ķiploku galviņas varētu klasificēt pozīcijā 0712, ķiploku kaltēšanas procesam jārada būtiskas un neatgriezeniskas izmaiņas, lai produkts vairs nebūtu tā dabiskajā stāvoklī.

Līdz ar to ūdens zaudēšanai ir būtiski jāmaina produkta objektīvās īpašības un pazīmes, lai šādu izmaiņu dēļ tas būtu jāklasificē citā tarifu pozīcijā, nevis pozīcijā 0703, kurā ir ietverti svaigi vai atdzesēti dārzeni.

Turklāt fakts, ka daļēji izkaltēti ķiploki ir ievesti atdzesētā stāvoklī, norāda uz to, ka kaltēšanas rezultātā tie nav zaudējuši visu vai gandrīz visu produktā esošo mitrumu, jo dehidratācija ir tāds uzglabāšanas veids, kura rezultātā dehidratētie produkti vairs nav jāuzglabā temperatūrā zem 0 °C.

Protams, ilgstošs uzglabāšanas laiks var būt papildu norāde par ķiploka dehidratācijas pakāpi, lai to klasificētu pozīcijā 0712 kā kaltētu dārzeni pretēji svaigiem vai atdzesētiem ķiplokiem. Tomēr Tiesa konstatē, ka KN pozīcijās 0703 un 0712 nav nekādas norādes uz uzglabāšanu kā klasifikācijas kritēriju, tādējādi no tā ir jāsecina, ka uzglabāšanas laiks pats par sevi neietekmē šī produkta tarifu klasifikāciju.

No tā izriet, ka ķiploki, kuri ir intensīvi kaltēti, izmantojot īpašu apstrādi, kuras rezultātā produkts ir zaudējis visu vai gandrīz visu tajā esošo mitrumu, ietilpst KN tarifu apakšpozīcijā 0712 90 90, bet daļēji izkaltēti ķiploki, kuri ir saglabājuši svaigu ķiploku īpašības un pazīmes, ietilpst KN tarifu apakšpozīcijā 0703 20 00.

#### **2017. gada 26. aprīļa spriedums Stryker EMEA Supply Chain Services (C-51/16, [EU:C:2017:298](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Preču klasifikācija – Implantu skrūves, kas ir paredzētas ievietošanai cilvēka ķermenī, lai ārstētu kaulu lūzumus vai nostiprinātu protēzes – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 9021 – Īstenošanas regula (ES) Nr. 1212/2014 – Spēkā esamība”*

<sup>24</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1810/2004.

Nīderlandes muitas iestādes bija izsniegušas *Stryker* trīs SIT par trim implanta skrūvju modeļiem, kas ir paredzētas ievietošanai cilvēka ķermenī lūzumu ārstēšanai vai protēžu nostiprināšanai. Šīm skrūvēm bija gan kopīgas, gan individuālas īpašības. Ņemot vērā šīs īpašības un pamatojoties uz SIT, kuras izsniegusi muitas iestāde, tās klasificēja šīs trīs veidu medicīniskā implanta skrūves KN <sup>25</sup> apakšpozīcijā 9021 90 90.

Pēc Īstenošanas regulas Nr. 1212/2014 publicēšanas minētās iestādes atsauca šīs tarifu izziņas. Šī atsauksana tika pamatota ar to, ka šīs regulas izpratnē “ķirurģijas jomā izmantojamās skrūves to objektīvo pazīmju un īpašību dēļ ir jāklasificē kā vispārlietojamas detaļas”.

Pēc neveiksmīgas sūdzības, kas tika iesniegta muitas iestādēm, *Stryker* cēla prasību pret atsaukšanas lēmumu iesniedzējtiesā.

Savas prasības pamatojumam *Stryker* būtībā uzskata, ka, ņemot vērā implanta skrūvju objektīvās pazīmes un īpašības, tostarp tām paredzēto izmantošanas mērķi, runa nav par “parastām” skrūvēm, kuras pieminētas KN pozīcijā 7318. Turklāt *Stryker* uzskata, ka Īstenošanas regula Nr. 1212/2014 nav spēkā, jo tajā sniegtā klasifikācija ir veikta, tikai ņemot vērā attiecīgo medicīniskā implanta skrūvju ārējās īpašības, bet neņemot vērā šo skrūvju izmantošanas mērķi, kas ir pretēji Tiesas judikatūrai.

Iesniedzējtiesa, uzskatīdama, ka, ņemot vērā to objektīvās īpašības un pazīmes, tostarp to izmantošanas mērķi, pamatlietā aplūkotās implantu skrūves var klasificēt KN pozīcijā 9021, jautāja Tiesai, vai KN pozīcijā 9021 ietilpst tādas medicīniskās implantu skrūves kā pamatlietā aplūkotās, kuras ir paredzētas vienīgi ievietošanai cilvēka ķermenī, lai ārstētu kaulu lūzumus vai nostiprinātu protēzes.

Pamatojoties uz HS skaidrojuma par 90. nodaļu un pozīciju 9021, kā arī KN apakšpozīcijas 9021 39 90 skaidrojuma analīzi, Tiesa, pirmām kārtām, paskaidro, ka KN pozīcijā 9021 klasificējami izstrādājumi, kurus raksturo tas, ka tie ir galīgi izgatavoti un ļoti precīzi un ka tos var implantēt ķermenī, lai saturētu kopā savainotas ķermeņa daļas vai samazinātu lūzumus, kas savukārt tos nošķir no parastiem izstrādājumiem.

Otrām kārtām, Tiesa atsauca uz savu judikatūru, saskaņā ar kuru pie tiem kritērijiem, ar kuriem var nošķirt vienkāršus vai parastus izstrādājumus no tiem, kuri atbilst medicīniskai funkcijai, ir it īpaši kritērijs saistībā ar attiecīgā izstrādājuma izgatavošanas metodi, kā arī saistībā ar šī izstrādājuma īpašām funkcijām.

Ņemot vērā šo judikatūru, Tiesa analizē izstrādājuma[izgatavošanas] metodi un funkciju, secinot, ka tādi izstrādājumi, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, principā atšķiras no parastajiem izstrādājumiem, jo tie ir galīgi izgatavoti un ļoti precīzi, ņemot vērā to izgatavošanas metodi, kā arī to īpašo funkciju. No tādu medicīniskā implanta skrūvju, kādas tiek aplūkotas pamatlietā, objektīvām pazīmēm un īpašībām izriet, ka šie izstrādājumi ir ietverami KN pozīcijā 9021.

<sup>25</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Īstenošanas regulu Nr. 1101/2014.

Līdz ar to Tiesa nosprieda, ka KN pozīcijā 9021 ir ietveramas tādas medicīnisko implantu skrūves, kādas tiek aplūkotas pamatlietā, ciktāl šiem izstrādājumiem ir īpašības, kas tās nošķir no parastiem izstrādājumiem, jo tie ir galīgi izgatavoti un ļoti precīzi, kā arī to izgatavošanas metodes un to īpašās funkcijas dēļ.

2019. gada 13. marta spriedums B. S. (Iesals alus sastāvā) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem – Direktīva 92/83/EEK – 2. pants – “Alus” jēdziens – Dzēriens, kas ražots no misas, kura iegūta no maisījuma, kurā ir vairāk glikozes nekā iesala – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcijas 2203 (iesala alus) vai 2206 (citi raudzēti dzērieni)”*

B. S. ražoja alkoholisku dzērienu, kas, kā viņš apgalvo, bija alus un bezalkoholisku dzērienu maisījums. Galvenā sastāvdaļa, kas veidoja misu, no kuras tika ražots starpprodukts, ko izmantoja šā dzēriena ražošanā, bija glikozes sīrups, nevis iesals.

Šīs ražošanas nolūkā viņš ik mēnesi iesniedza kompetentajai muitas iestādei akcīzes nodokļa deklarācijas, klasificējot dzērienu, ko viņš ražoja, kā “maisījumu no alus” ar KN kodu 2203 un bezalkoholiskiem dzērieniem un piemērojot tam alum paredzēto akcīzes nodokļa likmi.

Muitas iestādes vadītājs apstrīdēja šīs deklarācijas, uzskatīdams, ka ražotais dzēriens ir klasificējams KN pozīcijā 2206 kā dzēriens, kas pagatavots no raudzētiem dzērieniem, kas nav alus, un bezalkoholiskiem dzērieniem, un tādējādi tam ir piemērojama augstāka akcīzes nodokļa likme. Muitas iestādes vadītājs šo apstrīdēšanu pamatoja ar to, ka starpprodukta ražošanā izmantotā galvenā sastāvdaļa esot glikozes sīrups, nevis iesals un ka tāpēc tas nevarot tikt klasificēts KN pozīcijā 2203, kas attiecas uz “iesala alu”.

Šie muitas iestādes vadītāja lēmumi tika apstiprināti ar vairākiem muitas palātas direktora lēmumiem. Turklāt B. S. pieteikumus par šiem lēmumiem Polijas administratīvās tiesas noraidīja. Šajā lietā prasītājs tika notiesāts krimināllietā par to, ka viņš bija maldinājis Polijas nodokļu iestādes par ražotā dzēriena veidu, kā dēļ tika samazināti akcīzes nodokļi, kas viņam bija jāmaksā. Tad B. S. šo notiesājošo spriedumu pārsūdzēja iesniedzējtiesā.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa Tiesai vaicāja, vai Direktīvas 92/83<sup>26</sup> 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka starpprodukts, kas ir domāts, lai to samaisītu ar bezalkoholiskiem dzērieniem, un kas ir iegūts no misas, kurā ir mazāk iesalinātu sastāvdaļu nekā neiesalinātu sastāvdaļu un kurā pirms raudzēšanas procesa ir

<sup>26</sup> Direktīvas 92/83 2. pantā ar apzīmējumu “alus” ir ietverts ne vien jebkurš produkts, kas ietilpst KN pozīcijā 2203, bet arī jebkurš produkts, ko veido alus, kas sajaukts ar bezalkoholiskiem dzērieniem, kas atbilst KN kodam 2206, ja faktiskais spirta saturs abos gadījumos pārsniedz 0,5 % tilp.

pievienots glikozes sīrups, var tikt klasificēts kā “iesala alus”, kas ietilpst KN <sup>27</sup> pozīcijā 2203.

Uzskatīdama, ka attiecīgais galaprodukts ir maisījums, kas nevar tikt klasificēts KN pozīcijā 2203, Tiesa konstatē, ka minētais produkts var tikt klasificēts kā “alus” un minētais 2. pants uz to var attiekties tikai tad, ja alkoholiskais starpprodukts, kas ir paredzēts, lai B. S. to samaisītu ar bezalkoholiskiem dzērieniem nolūkā iegūt šo galaproduktu, pats var tikt klasificēts kā “iesala alus” KN pozīcijas 2203 nozīmē; jāpiebilst, ka, šķiet, netiek apšaubīts, ka šī galaprodukta spirta saturs pārsniedz 0,5 % tilp.

Pirmkārt, lai noteiktu, vai alkoholiskais produkts, kas iegūts, raudzējot misu, kuras sastāvā ir, it īpaši, glikozes sīrups un neliels daudzums iesala, var tikt kvalificēts kā “iesala alus” KN pozīcijas 2203 izpratnē, Tiesa norāda, ka KN neparedz minimālo iesala sastāvdaļu procentuālo daudzumu misā, kas paredzēta alus ražošanai. Taisnība, KN pozīcija 2203 attiecas uz “iesala alu”, un tas nozīmē, ka alus, uz kuru attiecas šī pozīcija, nevar tikt saražots bez iesala tā sastāvā. Tomēr tikai no formulējuma “iesala alus” vien nevar secināt, ka tiek prasīts, lai misā būtu noteikts minimālais procentuālais daudzums iesala.

Otrkārt, attiecībā uz glikozes sīrupu, kas ir misas sastāvā, Tiesa norāda, ka šā sīrupa klātbūtne nav aizliegta ar KN un ka turklāt HS skaidrojumā par minēto pozīciju ir skaidri atzīta iespēja raudzēšanas procesā misai pievienot aromatizētājus.

No tā izriet, ka produkts, kas ražots ar nelielu iesala procentuālo daudzumu un glikozes pievienošanu pirms alkoholiskās raudzēšanas, šo iemeslu dēļ vien nav izslēgts no jēdziena “iesala alus”, uz ko attiecas KN pozīcija 2203. Tomēr šī pozīcija uz šo produktu var attiekties tikai ar nosacījumu, ka tā objektīvās īpašības un pazīmes atbilst alus īpašībām un pazīmēm. Šajā ziņā konkrēti jāņem vērā attiecīgā produkta organoleptiskās īpašības.

Šajā kontekstā Tiesa uzskata, ka, ja alkoholiskā starpprodukta organoleptiskās īpašības neatbilst alus organoleptiskajām īpašībām – kas tā it īpaši ir tad, ja šis starpprodukts vizuāli nelīdzinās alum vai tam nav alus specifiskās garšas –, šis starpprodukts nevar tikt klasificēts kā “iesala alus”, uz kuru attiecas KN pozīcija 2203.

---

<sup>27</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 2587/91.

## 2.2. Produkta izmantošanas mērķis

2011. gada 14. aprīļa spriedums *British Sky Broadcasting Group un Pace* (C-288/09 un C-289/09, [EU:C:2011:248](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Satelīta ciparu televīzijas uztvērēji un dekodētāji ar ierakstīšanas funkciju – Kopienas Muitas kodekss – 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa un 6. punkts – Saistošas izziņas par tarifu spēkā esamību laikā”*

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas ir šī sprieduma pamatā, attiecas tostarp uz KN <sup>28</sup> apakšpozīciju 8521 90 00 un 8528 71 13 interpretāciju. Ar izskatāmo lietu pirmajiem jautājumiem iesniedzējtiesa tostarp vaicāja, vai KN ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas saziņas pierīces, kas ir aprīkotas ar cietā diska atmiņas vienībām, ietilpst apakšpozīcijā 8528 71 13, lai gan ir 2008. gada 7. maijā publicēti KN skaidrojumi, no kuriem izriet, ka minētās pierīces ietilpst apakšpozīcijā 8521 90 00.

Visupirms Tiesa norāda, ka KN skaidrojumos faktiski ir noteikts, ka pierīces ar iekārtu, kurai ir ierakstīšanas vai atskaņošanas funkcija (piemēram, cietais disks), ir izslēgtas no apakšpozīcijas 8528 71 13 un ir klasificējamās apakšpozīcijā 8521 90 00. Tomēr HS skaidrojumos, kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās laikā, precizēts, ka televīzijas uztvērējaparāti, pat tādi, kas ietver ierakstīšanas ierīci, ir jāizslēdz no pozīcijas 8521 un jāklasificē pozīcijā 8528.

Šajā kontekstā Tiesa paskaidro, ka no 8521 90 00 un 8528 71 13 apakšpozīciju definīcijām izriet, ka preces, kas ietilpst šajās divās apakšpozīcijās, var gan uztvert televīzijas signālus, gan tos ierakstīt. Atšķirība starp abām apakšpozīcijām meklējama minēto funkciju pamatīpašībās vai papildu īpašībās. Apakšpozīcija 8521 90 00 attiecas uz ierakstīšanas iekārtām, kam papildus ir televīzijas uztvērēja funkcija, bet apakšpozīcija 8528 71 13 attiecas uz televīzijas uztvērējaparātiem, kam papildus ir ierakstīšanas funkcija.

Saskaņā ar KN XVI sadaļas, kurā ietilpst attiecīgās apakšpozīcijas, 3. piezīmi, ka “kombinētas mašīnas (kombaini), kas sastāv no divām vai vairākām vienā agregātā savienotām mašīnām, kā arī citas mašīnas, kas izpilda divas vai vairākas alternatīvas [vai papildu] funkcijas, klasificē atbilstoši to galvenajai funkcijai”. Pamatlietā aplūkotajai pierīcei nenoliedzami ir divas televīzijas signālu ierakstīšanas un uztveršanas funkcijas. Tādējādi tā ir mašīna, kas izpilda divas vai vairākas alternatīvas vai papildu funkcijas KN XVI sadaļas 3. piezīmes izpratnē.

Tāpēc Tiesa secina, ka jānoskaidro, kura no šīm divām funkcijām – televīzijas signālu ierakstīšana vai uztveršana – ir pamatfunkcija un kura ir papildu funkcija.

<sup>28</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2587/91 un Regulu Nr. 1214/2007.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, ka preces izmantošanas mērķis var būt objektīvs klasifikācijas kritērijs, ja tas minētajai precei ir raksturīgs, ko var novērtēt atkarībā no tās objektīvām īpašībām un pazīmēm. It īpaši jāņem vērā tas, kas patērētājam šķiet pamatfunkcija vai papildu funkcija.

Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Tiesa secina, ka šajā lietā aplūkotā pierīce galvenokārt paredzēta televīzijas signālu uztveršanai un ka šī funkcija šim aparātam ir raksturīga. Līdz ar to tā ir tās pamatfunkcija, bet ierakstīšanas funkcija ir tikai sekundāra.

Līdz ar to tādas pierīces kā pamatlietā aplūkotās klasificējamās apakšpozīcijā 8528 71 13, neraugoties uz KN skaidrojumiem.

No minētā izriet, ka, tā kā KN skaidrojumi šajā aspektā ir pretrunā KN, tie nav jāpiemēro.

**2012. gada 22. novembra spriedums Digitalnet u.c. (C-320/11, C-330/11, C-382/11 un C-383/11, [EU:C:2012:745](#))**

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Aparatūra, kas var uztvert televīzijas signālus vai kalpot kā modems, lai dotu iespēju piekļūt internetam, tādējādi nodrošinot interaktīvas informācijas apmaiņas funkciju”*

Trīs sabiedrības, kuru galvenā darbības joma ir ciparu televīzijas un interneta piekļuves nodrošināšana, importēja Bulgārijā identiskas atsevišķas pierīces ar komunikācijas funkciju (turpmāk tekstā – “atsevišķās pierīces”) ar dažādiem komerciālajiem nosaukumiem. Atsevišķās pierīces tika deklarētas KN tarifu apakšpozīcijā 8528 71 13, t.i., kā atbrīvotas no muitas nodokļa.

Muitas iestādes veica kontroli un uzskatīja, ka atsevišķajās pierīcēs nav iekļauts integrēts modems un ka tās būtu bijis jāklasificē KN apakšpozīcijā 8528 71 19. Līdz ar to muitas iestādes pieņēma administratīvus aktus, uzdodot trim sabiedrībām samaksāt muitas nodokli.

Iesniedzējtiesā attiecīgās sabiedrības apstrīdēja šo administratīvo aktu spēkā esību, uzsākot četrus atsevišķus procesus, no kuriem divi attiecas uz vienu un to pašu sabiedrību.

Tādēļ iesniedzējtiesa jautāja Tiesai, kādas preces var klasificēt KN <sup>29</sup> apakšpozīcijā 8528 71 13 un ko nozīmē jēdzieni “modems” un “pieeja internetam” šīs pozīcijas un 2008. gada 7. maija skaidrojumu izpratnē. Tā vēlas noskaidrot arī, vai izmantotā modema veidam ir nozīme saistībā ar tarifu klasifikāciju vai arī ir pietiekami, ka modems ļauj piekļūt internetam.

<sup>29</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1214/2007, Regulu Nr. 1031/2008 un Regulu Nr. 948/2009.

Vispirms Tiesa atgādina, ka, lai aparatūra varētu tikt klasificēta KN apakšpozīcijā 8528 71 13, tai, pirmkārt, ir jāspēj uztvert televīzijas signālus un, otrkārt, jāspēj iekļaut modemu piekļuvei internetam, kas nodrošina interaktīvu informācijas apmaiņu. Tāpēc jebkura aparatūra, kurai nav vienas vai otras no šīm īpašībām, piemērojot vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma c) punktu, jāklasificē KN apakšpozīcijā 8528 71 19.

Turklāt preces izmantošanas mērķis var būt objektīvs klasifikācijas kritērijs, ja tas minētajai precei ir raksturīgs, ko var novērtēt atkarībā no tās objektīvām īpašībām un pazīmēm.

Ņemot vērā, ka KN nav definēts nedz jēdziens “modems”, nedz jēdziens “piekļuve internetam”, Tiesa analizē 2008. gada 7. maija skaidrojumus, kas bija spēkā importa, par kuru ir runa pamatlietā, veikšanas brīdī, tomēr ir sniegti precizējumi par tādas aparatūras veidiem, kas var tikt uzskatīta par modemu apakšpozīcijas 8528 71 13 izpratnē, un par īpašībām, kurām ir jābūt šai aparatūrai, lai to varētu uzskatīt par tādu, kas ļauj piekļūt internetam un īstenot interaktīvu informācijas apmaiņu.

Atsaucoties uz modema definīciju apakšpozīcijas 8528 71 13 izpratnē, kas ietverta minētajos skaidrojumos, ņemot vērā to ierasto nozīmi ikdienas valodā un PTO ekspertu grupas ziņojuma definīciju, Tiesa konstatē, ka, tehnisku apsvērumu dēļ izslēdzot no jēdziena “modems” ierīces, kas pilda modenam līdzīgas funkcijas, lai gan vienīgi piekļuves internetam spējai ir nozīme klasificēšanas vajadzībām, 2008. gada 7. maija skaidrojumi saistībā ar apakšpozīciju 8528 71 13 ir šauri pēdējā jēdziena nozīmē. Tādēļ šie skaidrojumi šajā aspektā ir pretrunā KN un jāatstāj bez ievēribas.

Šādos apstākļos Tiesa secina, ka KN apakšpozīcijas 8528 71 13 izpratnē “modems piekļuvei internetam” ir ierīce, kas ir spējīga piekļūt internetam un nodrošināt informācijas interaktivitāti vai bidirekcionālu apmaiņu. Vienīgi spēja piekļūt internetam, nevis tehniskais veids, kā to paveikt, ir nozīmīga klasifikācijas veikšanai. Turklāt, lai aparatūra tiktu klasificēta KN apakšpozīcijā 8528 71 13, tai ir jābūt spējīgai piekļūt internetam vienīgi ar tajā iekļautā modema starpniecību, neizmantojot citas aparatūras vai mehānismus.

Iesniedzējtiesa vēlējās arī noskaidrot, kura no divām minēto aparatūru funkcijām, proti, televīzijas signālu uztveršana vai tāda modema izmantošana, kurš sniedz piekļuvei internetam, var tikt uzskatīta par galveno funkciju.

Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka, lai noteiktu, vai aparatūra var tikt klasificēta KN apakšpozīcijā 8528 71 13, nav jānoskaidro, vai televīzijas uztveršanas funkcija ir galvenā funkcija, bet piekļuves internetam funkcija ir pakārtota vai pretēji, jo abām šīm funkcijām vienlaicīgi ir jābūt aparatūrā, un, ja nav vienas no šīm funkcijām, tad aparatūra ietilpst nevis KN apakšpozīcijā 8528 71 13, bet gan, piemērojot vispārīgā KN interpretācijas 3. noteikuma c) punktu, apakšpozīcijā 8528 71 19.

Turklāt iesniedzējtiesa jautāja, vai Muitas kodeksa 78. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka preču *a posteriori* pārbaude un to tarifu klasifikācijas vēlāka maiņa var notikt,

ņemot vērā dokumentus un nepastāvot muitas iestāžu pienākumam fiziski pārbaudīt minētās preces.

Tā kā no šī panta izriet, ka deklarāciju *a posteriori* pārbaude var tikt veikta, nepastāvot muitas iestāžu pienākumam fiziski pārbaudīt preces, Tiesa atbild apstiprinoši.

**2016. gada 22. septembra spriedums Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Spēkā esamības novērtējums – Regula (EK) Nr. 1051/2009 – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 8701 – Traktori – Apakšpozīcijas no 8701 90 11 līdz 8701 90 39 – Jauni lauksaimniecības riteņtraktori (izņemot kājniektraktorus) un mežsaimniecības riteņtraktori – Vieglie četrriteņu visurgājēji transportlīdzekļi, kurus paredzēts lietot kā traktoros”*

Šajā lietā *Gerechthof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa, Nīderlande) lūdza Tiesu sniegt atzinumu par Regulas (EK) Nr. 1051/2009 spēkā esību, kas paredz visurgājēju transportlīdzekļu klasifikāciju atkarībā no to dzinēja jaudas.

2010. gadā *Kawasaki Motors Europe* (turpmāk tekstā – “*KME*”) lūdza, lai trīs visurgājēji transportlīdzekļi tiktu klasificēti kā lauksaimniecības un mežsaimniecības traktori, pamatojoties uz to dzinēja jaudu, attiecīgi KN apakšpozīcijās 8701 90 11, 8701 90 20 un 8701 90 25. Tomēr muitas iestādes klasificēja šos transportlīdzekļus apakšpozīcijā 8701 9090. Pēc nesekmīgas sūdzības *KME* cēla prasību par lēmumiem, kuri izdoti pēc šīm izziņām par tarifu, un šī prasība iesniedzējtiesā ir iesniegta apelācijas instancē. Savā lēmumā tā atsauca uz agrāku 1992. gada lietu, kurā līdzīgi transportlīdzekļi sākotnēji bija nepareizi klasificēti, bet pēc tam tika pareizi klasificēti kā lauksaimniecības traktori.

Ar 2006. gada 27. aprīļa spriedumu *Kawasaki Motors Europe* (C-15/05, [EU:C:2006:259](#)) Tiesa konstatēja Regulas Nr. 2518/98 spēkā neesību. Pēc šā sprieduma nodokļu iestādes inspektors izsniedza jaunus SIT, klasificējot attiecīgos transportlīdzekļus KN apakšpozīcijās 8701 90 11 vai 8701 90 20 atkarībā no to attiecīgo dzinēju jaudas. Tomēr šīs izziņas zaudēja spēku, jo stājās spēkā Regula Nr. 1051/2009.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa, uzskatīdama, ka Regula Nr. 1051/2009 pēc analogijas ir piemērojama pamatlietā aplūkotajiem transportlīdzekļiem, pauda šaubas par šīs regulas spēkā esību, ciktāl no tās izriet, ka šie transportlīdzekļi jāklasificē KN apakšpozīcijā 8701 90 90, jo tiem nav ne enerģijas atzara, ne hidrauliskā pacelāja, ne vinčas.

Jauni visurgājēji transportlīdzekļi ar četriem riteņiem, kuros ir tikai viena sēdvietā un kuri ir aprīkoti ar Akermaņa tipa vadības sistēmu, kas darbināma ar stieņa tipa stūri, kuri ir aprīkoti ar sakabes ierīci un kuru tehniskās īpašības ļauj tiem stumt kravu, kas ir vismaz divreiz smagāka par to pašu svaru, ir klasificējami KN apakšpozīcijā 8701 90; minēto transportlīdzekļu klasifikāciju astoņu ciparu apakšpozīcijās nosaka to dzinēja jauda. Šajā ziņā jautājums ir tikai par KN astoņu ciparu apakšpozīcijām no 8701 90 11 līdz

8701 90 39 attiecībā uz jauniem lauksaimniecības traktoriem un mežsaimniecības traktoriem.

Saskaņā ar vispārīgo KN interpretācijas 1. noteikumu šī klasifikācija tiek likumīgi noteikta atbilstoši pozīciju tekstam un iedaļu un nodaļu piezīmēm, kā arī pārējiem vispārīgajiem noteikumiem, ja tie nav pretrunā minēto pozīciju vai piezīmju tekstam. Vispārīgajā 6. noteikumā ir paredzēts, ka juridiski preču klasifikāciju pozīciju apakšpozīcijās nosaka apakšpozīciju ieraksti un piezīmes, kā arī pārējie vispārīgie noteikumi pēc analogijas. Turklāt no vispārīgā 3. noteikuma a) punkta izriet, ka, ja preces šķietami var klasificēt divās pozīcijās, priekšroku dod pozīcijai, kurā ir konkrētāks preces apraksts, nevis pozīcijai, kurā preces apraksts ir vispārīgāks. Preču izmantošanas mērķis var būt objektīvs klasifikācijas kritērijs, ja tas minētajai precei ir raksturīgs, un šo raksturīgumu ir jāspēj izvērtēt pēc tās objektīvajām īpašībām un pazīmēm.

Šajā kontekstā nav nozīmes tam, ka traktori, kuru mērķis acīmredzami ir lauksaimniecība vai mežsaimniecība, var tikt izmantoti izklaides nolūkos. Proti, ja preces objektīvo īpašību var pārbaudīt atmuitošanas laikā, apstākļi, ka šai precei var būt arī citāds izmantošanas veids, neizslēdz tās juridisko klasifikāciju. Tās klasificēšanai muitas nolūkiem nav nepieciešams, lai šī prece būtu paredzēta tikai un vienīgi tādai izmantošanai, kas atbilst šai objektīvajai īpašībai. Pietiek ar to, ka šī izmantošana ir tās galvenais mērķis.

Piemērojot šo judikatūru, Tiesa secina, ka traktoru lauksaimniecības vai mežsaimniecības mērķis var izrietēt no to dizaina un ierīču vai aprīkojuma esības, kas nosaka to izmantošanu; šis mērķis *a priori* nav jāsaista ar izsmeltoši uzskaitītu atsevišķu ierīču vai aprīkojuma esību. Tādi kravas transportlīdzekļi, kādi minēti Regulas Nr. 1051/2009 pielikuma 2. punktā, jā kvalificē kā "traktori" apakšpozīcijas 8701 90, kura attiecas vienīgi uz kravas transportlīdzekļiem, izpratnē. Galvenā atšķirība ir to izmantošana lauksaimniecībā, mežsaimniecībā vai citā jomā.

**2020. gada 26. marta spriedums Pfizer Consumer Healthcare (C-182/19, [EU:C:2020:243](#))**

*"Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Pozīcijas 3005 un 3824 – Pašsildoši plāksteri un pašsildošas jostas sāpju mazināšanai – Īstenošanas regula (ES) 2016/1140 – Spēkā neesamība"*

Pfizer importēja vienreizējas lietošanas preces, kas aptvertas ar reģistrētu preču zīmi "ThermaCare". Šie produkti tiek piedāvāti un tirgoti ārstniecības nolūkos, lai, izmantojot siltuma terapiju, sniegtu atvieglojumu, piemēram, samazinot sāpes un muskuļu stīvumu un veicinot bojāto audu atjaunošanos.

Tā kā dažādās valstīs šie produkti ir klasificēti atšķirīgi, Francijas muitas iestādes 2015. gadā lūdza Komisijai pārbaudīt *ThermaCare* produktu klasifikāciju, un Komisija šo jautājumu iesniedza Savienības Muitas kodeksa komitejai, pēc kā Komisija pieņēma

Īstenošanas regulu 2016/1140, ar ko *ThermaCare* produkti tiek klasificēti KN <sup>30</sup> pozīcijā 3824.

Šajā kontekstā Iesniedzējtiesa nolēma uzdot Tiesai jautājumu par Īstenošanas regulas 2016/1140 spēkā esību.

Vispirms Tiesa norāda, ka *Pfizer* importētās preces ir identiskas vai vismaz pietiekami līdzīgas abiem Īstenošanas regulā 2016/1140 minētajiem produktiem un līdz ar to šī regula ir piemērojama.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, ka Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome ir piešķīrusi Komisijai plašu rīcības brīvību, lai tā sadarbībā ar dalībvalstu muitas dienestu ekspertiem varētu precizēt tarifa pozīciju saturu, kas ir jāņem vērā, klasificējot noteiktu preci. Tomēr Komisijas pilnvaras noteikt Muitas kodeksa 57. panta 4. punktā paredzētos pasākumus neļauj tai grozīt tarifa pozīciju saturu un piemērojamību.

Konkrētajā gadījumā, kā izriet no Īstenošanas regulas 2016/1140 pielikumā ietvertās tabulas 1. ailes formulējuma, tajā minētie produkti ir pašsildoši plāksteri vai pašsildošas jostas, kas paredzētas sāpju mazināšanai. Šie plāksteri ir izgatavoti no līpoša materiāla, lai tos varētu piestiprināt uz ādas, savukārt minētās jostas ir izgatavotas no nelīpoša materiāla, un tās tiek piestiprinātas, izmantojot pašlīmējošu joslu. Šie produkti ir no elastīga sintētiskā materiāla, kas pielāgojas ķermeņa formai, un tajā ir vairāki diski, kas satur dzelzs pulveri, ogli, sāli un ūdeni, kuri, saskaroties ar gaisu, eksotermiskas reakcijas rezultātā rada siltumu.

Saskaņā ar KN pozīcijas 3824 formulējumu šajā pozīcijā ietilpst produkti, kas “nav minēti vai iekļauti citur”. Tādējādi Tiesa uzskata par nepieciešamu pārbaudīt, vai, Īstenošanas regulā 2016/1140 paredzēto produktu klasificējot nevis KN pozīcijā 3005, bet apakšpozīcijā 3824 90 96, Komisija ir grozījusi šo KN pozīciju saturu vai piemērojamību.

Pirmkārt, attiecībā uz kritēriju saistībā ar iepakojumu pārdošanai mazumtirdzniecībā, kas ietverts KN pozīcijā 3005, Tiesa norāda, ka, protams, Īstenošanas regulas 2016/1140 pielikumā ietvertās tabulas 1. ailes formulējumā nav sniegta nekāda sīkāka informācija par šajā Īstenošanas regulā paredzēto produktu iepakojumu. Tomēr netiek apstrīdēts, ka šie produkti ir iepakoti pārdošanai mazumtirdzniecībā, ko turklāt apliecina minētās Īstenošanas regulas rašanās vēsture.

Otrkārt, Tiesa norāda, ka jēdziens “medicīniskas vajadzības” KN pozīcijas 3005 izpratnē nav definēts ne KN, ne tās skaidrojumos. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tādu jēdzienu nozīme un tvērums, kuriem Savienības tiesībās nav sniegta nekāda definīcija, jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā. Turklāt, lai noteiktu, vai produkts ir paredzēts medicīniskām vajadzībām, jāņem vērā visi attiecīgā gadījuma būtiskie apstākļi. Šajā lietā Tiesa uzskata, ka prece, kas ir īpaši paredzēta slimību vai brūču profilaksei, atklāšanai vai ārstēšanai, ir paredzēta “medicīniskām vajadzībām” KN

<sup>30</sup> KN, kas ietverta I pielikumā Regulai Nr. 952/2013.

pozīcijas 3005 izpratnē. Turklāt kā papildu norāde šajā ziņā kalpo apstākļi, ka atbilstoši Direktīvai 93/42 šīs preces tiek klasificētas kā “aktīvas medicīnas ierīces”.

Treškārt, Tiesa pārbauda, vai attiecīgie produkti var tikt uzskatīti par “vate[i], marle[i] [vai] pārsēji[em]” “līdzīgiem izstrādājumiem” KN pozīcijas 3005 izpratnē. Tiesa uzskata, ka tas, ka šīs preces atsevišķos gadījumos nedrīkst tikt izmantotas, nevar ietekmēt secinājumu, ka tās tiek izmantotas pret sāpēm un brūču ārstēšanai. Līdz ar to Īstenošanas regulā 2016/1140 minētie produkti ietilpst KN pozīcijā 3005, un tādēļ tie nevar ietilpt KN pozīcijā 3824.

No tā izriet, ka, klasificējama minētos produktus nevis KN pozīcijā 3005, bet KN apakšpozīcijā 3824 90 96, Komisija ir grozījusi šo tarifu pozīciju saturu un ir pārsniegusi kompetenci, kas tai ir piešķirta ar Muitas kodeksa 57. panta 4. punktu.

Līdz ar to Īstenošanas regula 2016/1140 ir spēkā neesoša.

### 2.3. Produkta izmantošana

#### 2000. gada 19. oktobra spriedums Peacock (C-339/98, [EU:C:2000:573](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Tīkla karšu tarifu klasifikācija – Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā”*

Šajā spriedumā Tiesa atbild uz prejudiciālu jautājumu par tīkla karšu tarifu klasifikāciju, kas paredzētas personālajiem datoriem, lai tie varētu apmainīties ar informāciju vai datiem ar citiem datoriem.

Proti, iesniedzējtiesa šajā lietā būtībā lūdza precizēt pareizo KN <sup>31</sup> pozīciju tīkla karšu klasificēšanai. Šis jautājums tika izvirzīts strīdā par pieprasījumu atmaksāt muitas nodokļus, kas no 1990. gada jūlija līdz 1995. gada maijam tika samaksāti, importējot tīkla kartes Savienībā.

Pamatlietā aplūkotās tīkla kartes tika laistas brīvā apgrozībā un deklarētas KN apakšpozīcijā 8473 30 līdz 1993. gadam kā “daļas un piederumi mašīnām, kas minētas pozīcijā 8471”. No 1994. gada preces tiek ietvertas KN apakšpozīcijā 8473 30 10. Līdz ar to tīkla kartēm līdz 1994. gadam tika piemērots 4 % muitas nodoklis un 1995. gadā – 3,8 %.

Vispirms Tiesa atkārti, ka Vispārīgie KN interpretācijas noteikumi paredz, ka preču klasifikācija tiek noteikta saskaņā ar pozīciju ierakstiem un sadaļu vai nodaļu piezīmēm Turklāt preču īpašības un pazīmes ir izšķirošais kritērijs preču muitas klasifikācijai.

<sup>31</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulas Nr. 2886/89, Regulas Nr. 2472/90, Regulas Nr. 2587/91, Regulas Nr. 2505/92, Regulas Nr. 2551/93 un Regulas Nr. 3115/94 pielikumiem.

Pēc tam Tiesa norāda, ka KMT KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļa, kas cita starpā paredzot, ka iekārtas, kurās ir iekļautas automātiskās datu apstrādes iekārtas vai kas darbojas saistībā ar šādu iekārtu un pilda savu funkciju, ir izslēgtas no pozīcijas 8471 – “automātiskās datu apstrādes iekārtas un to bloki” –, jāinterpretē tādējādi, ka tā neizslēdz, ka šajā pozīcijā tiek klasificētas tīkla kartes, kas paredzētas uzstādīšanai automātiskās datu apstrādes iekārtās.

Proti, tīkla kartes ir līdzīgas jebkuram citam līdzeklim, ar kura palīdzību automātiskās datu apstrādes iekārta saņem vai nosūta datus, līdz ar to tās nepilda funkciju, ko tās varētu pildīt bez šādas iekārtas palīdzības. Šādos apstākļos tīkla kartes nekādā gadījumā nevar uzskatīt par tādām, kas pilda “pašas savu funkciju”.

Visbeidzot Tiesa piebilst, ka tīkla kartes ir klasificējamās KN pozīcijā 8471 kā automātisko datu apstrādes iekārtu “bloki”, jo tos var pieslēgt centrālajam blokam un tie ir īpaši izstrādāti, lai būtu daļa no automātiskas datu apstrādes sistēmas. Tās neatbilst “detaļu” vai “piederumu” definīcijai, jo šie termini nozīmē, ka detaļa ir būtiska kopuma darbībai, kas tā nav tīkla karšu gadījumā. Tīkla karšu īpašības vairāk atbilst “bloku” piemēriem, kas minēti PMO Harmonizētās sistēmas skaidrojumos.

Šajā kontekstā Tiesa atzīst, ka KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļa neizslēdz tīkla karšu, kas paredzētas uzstādīšanai automātiskās datu apstrādes iekārtās, klasificēšanu KN pozīcijā 8471. Laikā no 1990. gada jūlija līdz 1995. gada maijam šīs kartes bija jāklasificē pozīcijā 8471 kā šāda veida iekārtu bloki, jo tās atbilst iepriekš minētajā piezīmē izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz “blokiem”, ciktāl tos var pieslēgt centrālajam blokam un tie ir īpaši izstrādāti kā daļa no automātiskas datu apstrādes sistēmas.

### 2013. gada 20. jūnija spriedums Agroferm (C-568/11, [EU:C:2013:407](#))

*“Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Cukura produkts, kura sastāvā ir 65 % lizīna sulfāta un 35 % piemaisījumu, kas radušies ražošanas procesā – Regula (EK) Nr. 1719/2005 – Regula (EK) Nr. 1265/2001 – Ražošanas kompensācija par noteiktiem produktiem, ko izmanto ķīmiskajā rūpniecībā – Nepamatoti izmaksāts Kopienų atbalsts – Atlīdzināšana – Tiesiskās palāvības aizsardzības princips”*

Dānijas uzņēmums *Agroferm* līdz 2006. gada jūnijam ražoja lizīna sulfātu rūpnīcā Esbjergā [*Esbjerg*] (Dānijā). Produkti, kas sastāv no lizīna, tiek ražoti no cukura, kas ir to pamatprodukts.

2004. gada maijā *Agroferm* iesniedza Dānijas muitas iestādēs pieteikumu par iepriekšēju piekrišanu ražošanas kompensāciju piešķiršanai lizīna sulfātam. Šajā pieteikumā tā paskaidroja, ka produkts, ko tā gatavoja ražot, sastāv no lizīna sulfāta, kas tās ieskatā ietilpst KN <sup>32</sup> pozīcijā 2922. Pēc labvēlīgas atbildes saņemšanas no minētām iestādēm uz

<sup>32</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1719/2005.

šo pieteikumu *Agroferm* regulāri saņēma ražošanas kompensācijas, kas atbilda cukura daudzumam, ko tā izmantoja lizīna sulfāta ražošanai.

Muitas kodu komiteja, kurā vērsās Dānijas muitas iestādes, precizēja, ka pamatlietā aplūkots preparāts ir jāklasificē KN 23. nodaļā, nevis 29. nodaļā.

Ar 2006. gada 10. augusta lēmumu *Direktoratet for FødevarerErhverv* (Dānijas Pārtikas direkcija, turpmāk tekstā – “*Direktoratet*”) informēja *Agroferm*, ka pēc Eiropas Komisijas un Muitas kodu komisijas sniegtajām konsultācijām ir konstatēts, ka šīs sabiedrības ražotie produkti turpmāk nav klasificējami kā produkti uz lizīna bāzes KN pozīcijas 2922 izpratnē un tātad šis uzņēmums nevar saņemt ražošanas kompensācijas. Pēc tam *Direktoratet* nolēma, ka *Agroferm* jāatmaksā summa, kas atbilst ražošanas kompensācijām, kuras saņemtas no 2004. gada augusta līdz 2006. gada martam; par šo summu pamatlietas dalībnieki nav vienisprātis.

*Agroferm* cēla *Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri* (Pārtikas, lauksaimniecības un zivsaimniecības ministrija (Dānija); turpmāk tekstā – “*Ministeriet*”) prasību pret *Direktoratet* pieņemtajiem lēmumiem. Pieņemtajā lēmumā *Ministeriet* visos jautājumos piekrita *Direktoratet* pieņemtajiem lēmumiem un nolēma, ka *Agroferm* nav darbojusies labticīgi, piesakoties uz ražošanas kompensācijām.

Par šo *Ministeriet* lēmumu *Agroferm* cēla prasību tiesā. Šajos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma uzdot Tiesai trīs prejudiciālus jautājumus.

Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautāja, vai tāds produkts kā pamatlietā, kura sastāvā ir lizīna sulfāts, kā arī ražošanas procesā radušies piemaisījumi, ietilpst KN pozīcijās 2309, 2922 vai 3824.

Runājot par KN pozīciju 2922, Tiesa norāda, ka KN 29. nodaļas 1. piezīmes a) punktā paredzēts, ka šīs nodaļas pozīcijas attiecas tikai uz atsevišķiem noteikta ķīmiskā sastāva organiskiem savienojumiem, kas satur vai nesatur piemaisījumus.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka produkts uz lizīna sulfāta bāzes, kāds tiek aplūkots pamatlietā, ir noteikts organisks ķīmiskais savienojums, kas satur apmēram 6 % lizīna sulfāta un 35 % šūnu masas, kas radušies ražošanas procesā, izmantojot fermentāciju. Turklāt šī šūnu masa, kas satur barības vielas, kam ir paaugstināta bioloģiskā vērtība, ir apzināti atstāta šajā produktā, lai pastiprinātu tā piemērotību izmantošanai kā piedevu dzīvnieku barībai un novērstu, ka lizīna sulfāts uzsūc mitrumu.

Tādējādi Tiesa paskaidro, ka rodas jautājums, vai šī šūnu masa var tikt uzskatīta par piemaisījumiem, kuru esamība atbilstoši KN 29. nodaļas 1. piezīmes a) punktam neliek šaubīties par klasifikāciju šīs nodaļas pozīcijās.

Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka, lai arī KN 29. nodaļas 1. piezīmē ir pieļauta piemaisījumu esamība, tiem, lai neietekmētu, ka aplūkots ķīmiskais savienojums ir “atsevišķi” noteikts, noteikti ir jābūt atlikumiem. Turklāt no KN 29. nodaļas 1. piezīmes f) un g) punkta izriet, ka šīs nodaļas pozīcijas var ietvert īpaši šīs 1. piezīmes a) punktā minētos

produktus, kam pievienotas dažādas vielas, kuras vajadzīgas to saglabāšanai vai transportēšanai, vai lai atvieglotu šo produktu identificēšanu, vai drošības apsvērumu dēļ, – ar noteikumu, ka šīs piedevas nepadara produktu īpaši piemērotu kādai specifiskai, nevis vispārējai izmantošanai.

Ja atbilstoši šīs nodaļas 1. piezīmes f) un g) punktam citu vielu pievienošanai produktiem, kas var tikt klasificēti šajā nodaļā, ir jāatbilst konkrētām, precīzi noteiktām prasībām, kas it īpaši attiecas uz drošību un identifikāciju, saglabājot norādītā produkta vispārējo izmantošanu, ir jākonstatē, ka tādējādi *a fortiori* ir runa par piemaisījumiem, kas minēti šīs nodaļas 1. piezīmes a) punktā.

Tiesa paskaidro, ka, ja produkts satur piemaisījumus, kas radušies ražošanas procesā un kuri nosaka piemērotību specifiskai izmantošanai, kas atšķiras no tā vispārējās izmantošanas, šādu produktu nevar uzskatīt par “atsevišķi noteiktu” KN 29. nodaļas 1. piezīmes a) punkta izpratnē, jo šādi piemaisījumi ir būtiski tā izmantošanai.

Šajā gadījumā piemaisījumi pamatlietā aplūkotajā produktā pēc fermentācijas drīzāk ir atstāti, lai to padarītu piemērotu nevis vispārējai izmantošanai, bet specifiskai izmantošanai kā piedevu dzīvnieku kompleksai barībai, kas satur noteiktu skaitu barības vielu ar paaugstinātu bioloģisko vērtību.

Tādējādi Tiesa secina, ka tāds produkts kā pamatlietā aplūkotais nevar tikt klasificēts KN pozīcijā 2922. Turpinājumā tā paskaidro, ka šis produkts atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai tiktu klasificēts KN pozīcijā 2309. Runājot par KN pozīciju 3824, Tiesa norāda, ka tā ir pozīcija, kas piemērojama tikai tad, ja attiecīgais produkts nevar tikt klasificēts nevienā citā pozīcijā.

Līdz ar to Tiesa atzīst, ka tāds produkts kā aplūkotais jāklasificē pozīcijā 2309 kā tāda veida preparāts, kas tiek izmantots dzīvnieku barībā.

Ar otro un trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtbā lūdza Tiesu atbildēt, vai Savienības tiesības liedz valstu muitas iestādēm, ievērojot tiesiskās drošības un tiesiskās pašāvēības aizsardzības principus, kas jāievēro atbilstoši valsts tiesībām, pirmkārt, prasīt atlīdzināt nepareizi saņemtās ražošanas kompensācijas par lizīna sulfātu, ko ražotāji ir saņēmuši labticīgi, un, otrkārt, liegt ražošanas kompensāciju par šo produktu, ko šīs iestādes ir apņēmušās maksāt šim ražotājam, samaksu.

Vispirms tiesa atsauca uz savu pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru par pretēju Savienības tiesībām nevar uzskatīt arī to, ka administratīvo aktu atcelšanas jomā un valsts iestāžu nepamatoti izmaksātās finanšu palīdzības jomā valsts tiesībās vienlaikus tiek ņemts vērā gan tiesiskuma princips, gan tiesiskās pašāvēības aizsardzības un tiesiskās drošības principi, ievērojot, ka pēdējie principi ir daļa no Savienības tiesiskās kārtības. Šie principi ir īpaši stingri jāievēro tāda tiesiskā regulējuma gadījumā, kas var radīt finansiālas sekas.

Tomēr uz tiesiskās pašāvēības aizsardzības principu nevar atsaukties attiecībā pret precīzu Savienības tiesību akta normu, un tai pretrunā esoša par Savienības tiesību

piemērošanu atbildīgās valsts iestādes rīcība nevar saimnieciskās darbības subjektam radīt tiesisko paļāvību par to, ka tas gūs labumu no Savienības tiesībām pretrunā esošas attieksmes.

Līdz ar to saimnieciskās darbības subjekta tiesiskā paļāvība attiecībā uz ražošanas kompensācijas saņemšanu var tikt aizsargāta tikai tad, ja tā ražotais produkts jāklasificē sertifikātā norādītajā KN pozīcijā vai nodaļā.

Tādējādi Tiesa atzīst, ka tiesiskās paļāvības aizsardzības princips neliedz valsts muitas iestādēm prasīt atlīdzināt nepareizi saņemtās ražošanas kompensācijas par lizīna sulfātu, ko ražotāji jau ir saņēmuši, un liegt ražošanas kompensāciju, ko šīs iestādes ir apņēmušās maksāt šim ražotājam, samaksu par šo produktu.

**2019. gada 5. septembra spriedums TDK-Lambda Germany (C-559/18, [EU:C:2019:667](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Apakšpozīcija 8504 40 30 – Statistiskie pārveidotāji – Klasifikācijas kritēriji – Galvenais izmantošanas nolūks”*

*TDK-Lambda Germany* ir meitasuzņēmums *TDK-Lambda Corporation*, Tokija (Japāna), kuras darbības joma ir elektronisko ierīču un komponentu, it īpaši barošanas avotu, attīstīšana, ražošana, pārdošana un garantijas remonts.

No 2013. gada līdz 2014. gadam tā importēja 75 barošanas avotus (turpmāk tekstā – “attiecīgie pārveidotāji”) Eiropas Savienībā, muitas deklarācijās norādot, ka attiecīgie pārveidotāji ir klasificējami KN pozīcijā 8504 40 30 kā preces no trešajām valstīm, kurām nepiemēro muitas nodokli.

Saistībā ar 2015. gadā veikto muitas pārbaudi muitas iestāde uzskatīja, ka attiecīgie pārveidotāji kā barošanas avoti ir statistiskie pārveidotāji, kuri nevar tikt uzskatīti par tādām, ko “izmant[o] sakaru iekārtās, datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos” KN apakšpozīcijas 8504 40 30 izpratnē, tādēļ tie nevarot tikt uzskatīti par tādām precēm no trešajām valstīm, kas ir atbrīvotas no muitas nodokļiem, bet tie ietilpst šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 8504 40 90, proti, preces no trešajām valstīm, kurām piemēro muitas tarifu 3,3 % apmērā.

Līdz ar to muitas iestāde izdeva rīkojumu par ievadmuitas nodokļa piedziņu *a posteriori* un ar 2016. gada 30. augusta lēmumu noraidīja *TDK-Lambda Germany* pret šo piedziņas rīkojumu iesniegto sūdzību kā nepamatotu. *TDK-Lambda Germany* pēc šī noraidošā lēmuma cēla prasību iesniedzējtiesā, tostarp apstrīdot attiecīgo pārveidotāju tarifu klasifikāciju KN apakšpozīcijā 8504 40 90.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa vaicāja Tiesai, vai KN <sup>33</sup> apakšpozīcija 8504 40 30 jāinterpretē tādējādi, ka, lai tajā ietilptu statistiskie pārveidotāji, pietiek ar to, ka to tehniskie parametri un objektīvās īpašības ir saderīgi ar "sakaru iekārtām vai datu automātiskās apstrādes iekārtām un to blokiem" šīs apakšpozīcijas izpratnē.

Visupirms Tiesa atgādina, ka attiecībā uz preču klasifikāciju izmantojumam atbilstošā pozīcijā, proti, pozīcijā, kurā ir paredzēts klasifikācijas kritērijs, kas balstīts uz attiecīgo preču īpašu izmantošanu, nav nepieciešams, lai klasificējamā prece būtu paredzēta tikai un vienīgi tādai izmantošanai. Pietiek, ja attiecīgajā pozīcijā minētā izmantošana atbilst tās galvenajam izmantošanas nolūkam.

Attiecībā uz aplūkoto apakšpozīciju Tiesa norāda, ka ne tās tekstā, ne sadaļu vai nodaļu piezīmēs nav precizēts, vai, lai uzskatītu, ka statistiskais pārveidotājs ir paredzēts "izmantošanai sakaru iekārtās, datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos" šīs apakšpozīcijas izpratnē, pietiek ar to, ka šāds pārveidotājs, ņemot vērā tā tehniskos parametrus un objektīvās īpašības, varētu tikt izmantots šīm precēm.

Taču KN apakšpozīcijas 8504 40 30 tekstā ir skaidri norādīts uz tajā minēto statistisko pārveidotāju īpašu izmantošanu, proti, izmantošanu sakaru iekārtās, datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos. Turklāt KN skaidrojumi par šo apakšpozīciju apstiprina, ka tā ir pozīcija, kurā ir paredzēts klasifikācijas kritērijs, kas balstīts uz attiecīgo preču īpašu izmantošanu.

Tādējādi attiecībā uz tādiem statistiskajiem pārveidotājiem, kādi ir attiecīgie pārveidotāji, kas var ietilpt KN apakšpozīcijā 8504 40 30, vienīgi ar to, ka tie varētu būt saderīgi ar šajā apakšpozīcijā minētajām iekārtām, nav pietiekami, lai šos pārveidotājus klasificētu šajā apakšpozīcijā, ja vien šo pārveidotāju galvenais izmantošanas nolūks neatbilst minētajā apakšpozīcijā paredzētajai izmantošanai.

Šajā ziņā Tiesa norāda, pirmkārt, ka apakšpozīcijā 8504 40 30, atšķirībā no citām KN apakšpozīcijas 8504 40 apakšpozīcijām, ir norādīti statistiskie pārveidotāji, kas paredzēti īpašai izmantošanai, proti, izmantošanai sakaru iekārtās, datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos. Šādos apstākļos no tā, ka nav precizēta vienīgā vai galvenā izmantošana precēs, kas norādītas apakšpozīcijā 8504 40 30, nevar secināt, ka minētajā apakšnodaļā varētu ietilpt ikviens pārveidotājs, kas principā ir saderīgs ar šādām precēm.

Otrkārt, tā atgādina, ka tādi atvasināto tiesību akti kā KN, ciktāl tas iespējams, ir jāinterpretē atbilstoši Savienības noslēgtajiem starptautiskajiem nolīgumiem. Proti, KN apakšpozīcija 8504 40 30 atspoguļo saistības, ko Savienība uzņēmusies NIT. Līdz ar to minētā apakšpozīcija jāinterpretē atbilstoši šim nolīgumam un tā mērķim uzlabot iespējas informācijas tehnoloģiju produktiem piekļūt tirgiem.

<sup>33</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas secīgi izriet no Īstenošanas regulas Nr. 927/2012 un Īstenošanas regulas Nr. 1001/2013.

Tiesas ieskatā, ņemot vērā īpašo kontekstu, kādā iekļaujas KN apakšpozīcija 8504 40 30, interpretācija, atbilstoši kurai tā ir jāsaprot tādējādi, ka tā attiecas tikai uz statistiskajiem pārveidotājiem, kuru galvenais izmantošanas nolūks ir tikt izmantotiem sakaru iekārtās, datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos, ir saderīga ar NIT izvirzītajiem mērķiem.

Šādos apstākļos Tiesa atzina, ka KN apakšpozīcija 8504 40 30 jāinterpretē tādējādi, ka tādi statistiskie pārveidotāji kā pamatlīnētā var ietilpt minētajā apakšpozīcijā tikai tad, ja to galvenais izmantošanas nolūks ir tikt izmantotiem "sakaru iekārtās vai datu automātiskās apstrādes iekārtās un to blokos" šīs apakšpozīcijas izpratnē.

### 2.4. Produkta funkcija

2002. gada 7. novembra spriedums Lohmann un Medi Bayreuth (no C-260/00 līdz C-263/00, [EU:C:2002:637](#))

*"Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Plaukstas locītavas ortožu, jostasvietas atbalsta jostu, elkoņu un ceļu ortožu klasificēšana kombinētajā nomenklatūrā – Kombinētās nomenklatūras 90. nodaļas 1. piezīmes b) punkts"*

Šajās apvienotajās lietās iesniedzējtiesa būtībā jautāja Tiesai, kādi kritēriji jāizmanto, lai noteiktu, vai tādi izstrādājumi kā plaukstas locītavas ortozes, jostasvietas atbalsta jostas, elkoņu un ceļu ortozes var tikt klasificēti KN<sup>34</sup> pozīcijā 9021.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības un pārbaudītu atvieglošanas nodrošināšanā izšķirošais kritērijs preču tarifu klasifikācijas ziņā vispārējā kārtā ir rodams preču objektīvajās īpašībās un pazīmēs, kas definētas KMT pozīcijas un sadaļas vai nodaļas formulējumā.

Tādējādi Tiesa konstatē, ka tādi izstrādājumi kā pamatlīnētā aplūkotie nav skaidri minēti ne KN pozīciju, ne tās sadaļu vai nodaļu piezīmju formulējumā. Tomēr HS skaidrojumi sniedz noderīgas norādes to tarifu klasifikācijai.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, ka saskaņā ar pozīcijas 9021 pirmo skaidrojumu ortopēdiskās ierīces, kas minētas KN pozīcijā 9021, ir paredzētas vai nu "ķermeņa fizisku izkropļojumu novēršanai vai koriģēšanai", vai arī "ķermeņa daļu atbalstīšanai vai saturēšanai pēc slimības, operācijas".

Sarakstā, kas seko šim aprakstam un sniedz piemērus par izstrādājumiem un ierīcēm, kas atbilst šiem kritērijiem, dažkārt ir norādīts, ka attiecīgajam izstrādājumam jābūt izgatavotam pēc izmēra (ortopēdiskie apavi, īpašas starpsoles). Tas lika Tiesai nospriest, ka sandales un apavi, kas ir pielīdzināmi sērijveidā ražotām iekšējām zolēm vai sērijveida

<sup>34</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1734/96.

apaviem, kuru zole atbalsta pēdas velvi, nav "ortopēdiskie izstrādājumi", kas ietilpst KN pozīcijā 9021.

Tomēr Tiesa norāda, ka attiecībā uz lielāko daļu minētajā sarakstā minēto preču šāda prasība nav paredzēta.

Attiecībā uz ierīcēm, kas paredzētas skoliozes un jostasvietas deformācijas taisnošanai, kā arī medicīnās un ķirurģiskajām korsetēm un jostām, pozīcijas 9021 pirmajā skaidrojumā norādīts, ka šajā pozīcijā ietilpst tie izstrādājumi, kuriem ir raksturīgi elementi, kas pielāgojami atbilstoši pacienta vajadzībām. Šajā pašā piezīmē precizēts, ka "šo izstrādājumu īpašais dizains atbilst noteiktām ortopēdiskām funkcijām un atšķir tos no parastajām korsetēm vai jostām, pat ja tiem ir arī faktiskā atbalsta vai fiksācijas funkcija".

Tādējādi Tiesa secina, ka prasība, lai tie būtu pielāgoti vai vismaz pielāgojami pacienta vajadzībām, atspoguļo vēlmi KN pozīcijā 9021 neiekļaut izstrādājumus, kas ir "parasti" izstrādājumi, proti, vienkāršus izstrādājumus, kuriem nepiemīt pozīcijas 9021 pirmajā skaidrojumā minēto izstrādājumu īpašības. Proti, saskaņā ar HS skaidrojumiem KN 90. nodaļa aprakstīta kā tāda, kas ietver instrumentus un ierīces, kurus parasti raksturo galvenokārt to izgatavošanas kvalitāte un augsta precizitāte.

Tiesas ieskatā tas ir iemesls, kādēļ pozīcijas 9021 pirmais skaidrojums ir balstīts uz pēc pasūtījuma izgatavošanas kritēriju, lai nošķirtu ortopēdiskos apavus no parastajiem apaviem, vai uz pielāgojamības pacienta vajadzībām, materiāla rakstura vai pastiprināto daļu esamības kritērijiem, lai nošķirtu noteiktas taisnojošas ierīces no parastajām korsetēm vai jostām, vai arī uz izstrādājuma funkcijas specifiskuma kritēriju, lai nošķirtu ortopēdiskos balstus no vienkāršiem trikotāžas balstiem. Kritēriji, kas var nošķirt vienkāršus vai parastus izstrādājumus no tiem, kas atbilst medicīniskai funkcijai, tātad ietver attiecīgā izstrādājuma izgatavošanas metodi, to veidojošo materiālu raksturu, tā spēju tikt pielāgotam deformācijām, kuras ar to ir paredzēts koriģēt, vai citas speciālas īpašības, it īpaši tā funkcijas specifiku.

Nemot vērā šos apsvērumus, Tiesa nospriež, ka KN pozīcija 9021 jāinterpretē tādējādi, ka šajā pozīcijā ietilpst tādi izstrādājumi kā plaukstas locītavas ortozes, jostasvietas atbalsta jostas, elkoņu un ceļu ortozes, ja šiem izstrādājumiem piemīt īpašības, kas tos nošķir – it īpaši ar tos veidojošajiem materiāliem, to funkciju vai pielāgojamību pacienta specifiskajām deformācijām – no parastām un vispārējas lietošanas jostām un bandāžām.

#### 2007. gada 18. jūlija spriedums Olicom (C-142/06, [EU:C:2007:449](#))

*"Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā – Automātiskas datu apstrādes iekārtas – Tīkla kartes ar "modema" funkciju – "Īpašas funkcijas" jēdziens"*

Laikposmā no 1996. līdz 1999. gadam *Olicom* importēja datortīkla iekārtas, proti, tostarp tīkla kartes, kuras bija paredzēts iebūvēt pārnēsājamajos datoros un kuras tā klasificēja KN pozīcijā 8471. Šīs kartes uztver un pārveido signālus un pārraida tos no viena datora uz citiem datoriem tīklā.

Minētās kartes ir izstrādātas, pilnveidojot produktus, kam bija tikai LAN funkcija, un tās ir izstrādātas tādā veidā, lai WAN funkcija nevarētu darboties bez LAN funkcijas, kaut arī pēdējā minētā funkcija darbojas pat tad, ja WAN funkcija nedarbojas.

Piemērojot Regulas Nr. 1165/95 pielikuma 4. punktu, saskaņā ar kuru kartes, ko paredzēts ievietot datoros, kuri savienoti ar kabeli, kas sniedz iespēju datu apmaiņai lokālajā tīklā, neizmantojot modemu, ir jāklasificē pozīcijā 8517, tika paaugstināta maksājamo nodokļu likme un Dānijas iestādes nolēma *a posteriori* no *Olicom* piedzīt maksājamo muitas nodokli. *Olicom* par šo lēmumu iesniedza sūdzību.

Ar 2001. gada 10. maija spriedumu *Cabletron* (C-463/98, [EU:C:2001:256](#)) Tiesa par spēkā neesošu ir atzinusi Regulu Nr. 1165/95, jo ar to KN pozīcijā 8517 ir klasificētas šīs regulas pielikuma 4. punktā paredzētās tīkla kartes.

Pamatojoties uz Pamatnostādnēm par iepriekš minētā sprieduma interpretāciju, ko izstrādājusi Komisija un kas adresētas dalībvalstīm, *Olicom* tika atmaksāti muitas nodokļi par tīkla kartēm, kam ir tikai LAN funkcija. Dānijas kompetentās iestādes atteicās atmaksāt nodokļus par kombinētajām kartēm, uzskatīdamas, ka tāpēc, ka šīm kartēm ir arī "modema" funkcija, tās ir jāklasificē pozīcijā 8517 kā sakaru aparatūra.

*Olicom* apstrīdēja šādu kombinēto karšu klasifikāciju un pēc administratīvo pārsūdzības iespēju izsmelšanas vērsās iesniedzējtiesā. Šī tiesa lūdza Dānijas iestādes vērsties Muitas kodeksa komitejā. Minētā komiteja sagatavoja atzinumu, saskaņā ar kuru kombinētās kartes ir jāklasificē pozīcijā 8517.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma uzdot Tiesai jautājumu par to, vai kombinētās kartes, ko ir paredzēts ievietot pārnēsājamajos datoros, sākot ar 1996. gada 1. janvāri ir klasificējamās KN <sup>35</sup> pozīcijā 8471 kā datu apstrādes iekārtas, vai arī ir klasificējamās tās pozīcijā 8517 kā sakaru aparatūra. Šajā ziņā tā vaicāja, vai, veicot šādu klasifikāciju, KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļā iekļautais jēdziens "īpaša funkcija" jāinterpretē tādējādi, ka šis jēdziens nozīmē, ka minēto karšu "modema" funkcija var darboties neatkarīgi no automātiskās datu apstrādes iekārtas, vai arī pietiek ar to, ka šīm kartēm ir šāda funkcija.

Atgādinājusi secinājumus, kas izriet no tās agrākās judikatūras par tīkla kartēm, Tiesa konstatē, ka jāpārbauda šīs judikatūras piemērojamība kombinētajām kartēm, kuras, ņemot vērā, ka tām ir "modema" funkcija, var tikt izmantotas datu pārraidei, izmantojot ārējos tīklus.

<sup>35</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 3009/95.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka kombinētās kartes atbilst KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļā paredzētajiem trim nosacījumiem, jo tās tiek izmantotas, tikai ievietotas pārnēsājamajos datoros, tās darbojas tikai tad, ja tās tiek savienotas ar šāda veida datoru, un ienākošos signālus tās spēj pārveidot datus, ko var izmantot automātiskā datu apstrādes iekārta, un izejošos signālus – datus, ko var izmantot ārējā telpā, neatkarīgi no tā, vai tie tiek nosūtīti lokālajā tīklā (LA) vai ārējā tīklā (WAN).

Šādas kartes neveic “īpašu funkciju” KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļas izpratnē. “Īpašai funkcijai”, ko veic iekārta, kura darbojas kopā ar automātisko datu apstrādes iekārtu, ir jābūt funkcijai, “kas nav datu apstrādes funkcija”. Tā kā ar kombinētajām kartēm ir paredzēts nosūtīt datus no viena datora uz citiem un šajā nolūkā tās ienākošos ārējos signālus padara datoram saprotamus un datora apstrādātos izejošos signālus pārveido signālos, ko var izmantot ārējā telpā, neatkarīgi no tā, vai saņemtais vai nosūtītais signāls ir analogais vai ciparu signāls, funkcija, ko tās veic, ir datu apstrāde.

Šādos apstākļos Tiesa secina, ka kombinētās kartes, ko paredzēts ievietot pārnēsājamajos datoros un ko, ņemot vērā, ka tām ir “modema” funkcija, var izmantot, lai pārraidītu datus uz ārējiem tīkliem, sākot ar 1996. gada 1. janvāri jāklasificē kā datu apstrādes iekārtas, kuras ietilpst KN pozīcijā 8471.

#### 2008. gada 11. decembra spriedums Kip Europe u.c. (C-362/07 un C-363/07, [EU:C:2008:710](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Multifunkcionāli aparāti – Aparāti, kas sastāv no lāzerprintera un skenera, kam ir kopētāja funkcija – Pozīcija 8471 – Pozīcija 9009”*

Šajā lietā Tiesai tika jautāts tostarp par to, vai KN <sup>36</sup> 84. nodaļas 5. piezīmes E daļa jāinterpretē tādējādi, ka aparāti jāuzskata par aparātiem, kas veic “īpašas no datu apstrādes atšķirīgas funkcijas” šīs piezīmes izpratnē tādēļ, ka bez printera un skenera funkcijām, kuras tie nodrošina savienojumā ar automātisko datu apstrādes iekārtu, tiem piemīt arī autonoma kopētāja funkcija.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka Francijas, Nīderlandes un Polijas valdības, kā arī Komisija uzskata, ka pamatlietā aplūkoto aparātu klasificēšana pozīcijā 8471 ir izslēgta ar KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļu, jo, tā kā tos var izmantot fotokopiju izgatavošanai, nesavienojot ar automātisku datu apstrādes ierīci, tie veic “īpašas no datu apstrādes atšķirīgas funkcijas” šīs piezīmes izpratnē.

Tomēr Tiesas ieskatā šim apgalvojumam nevar piekrist.

Proti, no KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļas izriet, ka “īpašai funkcijai”, ko veic iekārta, kura darbojas kopā ar automātisko datu apstrādes iekārtu, ir jābūt funkcijai, “kas nav datu apstrādes funkcija”.

<sup>36</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1719/2005.

Turklāt no minētās piezīmes sistēmas un mērķa izriet, ka tajā ietvertā frāze “klasificējamās pozīcijās, kas atbilst to attiecīgajām funkcijām”, kas minētas šajā piezīmē, nav vērsta uz to, lai radītu priekšrocības vienai funkcijai attiecībā pret citām, kuras arī veic klasificējamais aparāts un kuras attiecas uz datu apstrādi, bet traucē tam, lai aparāti, kuru funkcija ir atšķirīga no datu apstrādes, tiktu klasificēti pozīcijā 8471 tikai tāpēc, ka tie ietver automātisku datu apstrādes iekārtu vai ir sajūgti ar šādu iekārtu.

Tiesas ieskatā šāda interpretācija ir apstiprināta 2005. gada 17. marta spriedumā *Ikegami* (C-467/03, [EU:C:2005:182](#)), kurā Tiesa ir nospriedusi, ka aparāts, kura pamatekipējums ļauj automātiski apstrādāt datus, tomēr ir jāuzskata par tādu, kas veic īpašu funkciju KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļas izpratnē, jo pašreizējā aprīkojumā piemērotās programmatūras trūkuma dēļ to nevar izmantot citiem mērķiem, kā vien attēlu un skaņas ierakstīšanai un reproducēšanai videonovērošanas ietvaros.

Savukārt no informācijas, kas izriet no Tiesai šajās tiesvedībās iesniegtajiem lietas materiāliem, izriet, ka pamatlietā aplūkoti aparāti papildus to kopētāja funkcijai, kas neattiecas uz datu apstrādi, ietver arī printera un skenera funkcijas.

Tādējādi Tiesa nospriež, ka KN 84. nodaļas 5. piezīmes E daļa jāinterpretē tādējādi, ka “īpašas no datu apstrādes atšķirīgas funkcijas” veic tikai tādi aparāti, kuri ietver automātisko datu apstrādes iekārtu vai darbojas savienojumā ar šādu iekārtu, bet kuru funkcijas nav saistītas ar datu apstrādi.

#### 2015. gada 11. jūnija spriedums Amazon EU (C-58/14, [EU:C:2015:385](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Muitas savienība un kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 8543 70 – Elektriskās iekārtas un ierīces ar īpašām funkcijām, kas citur Kombinētās nomenklatūras 85. nodaļā nav minētas un iekļautas – Apakšpozīcijas 8543 70 10 un 8543 70 90 – Lasītājs e-grāmatām ar tulkošanas vai vārdnīcas funkciju”*

*Amazon* ir sabiedrība, kas tostarp importē lasītājus e-grāmatām [*E-Book-Reader*]. Šīs ierīces ietver ne tikai e-grāmatu lasīšanai nepieciešamo materiālu, bet runas izvades opciju, audio datņu atskaņošanas programmu lasītājiem un vārdnīcas funkciju.

Lasītājus e-grāmatām Vācijā *Amazon* ievada 2011. gadā, un kompetentās muitas iestādes tos klasificēja KN apakšpozīcijā 8543 70 90. *Amazon* iesniedza sūdzību par šo klasifikāciju. Ar 2011. gada 20. oktobra lēmumu galvenā muitas pārvalde, kurai bija kompetence to darīt, pārklasificēja šos lasītājus KN apakšpozīcijā 8543 70 10.

2011. gada oktobrī *Amazon* lūdza citā pārvaldē, proti, *Hauptzollamt Hannover* (Hanoveres Galvenā muitas pārvalde, Vācija; turpmāk tekstā – “HZA”), izsniegt SIT un piedāvāja minētos lasītājus klasificēt KN apakšpozīcijā 8543 70 10. Tomēr pēdējā minētā pārvalde šādi izsniegtajā SIT nolēma šos pašus lasītājus klasificēt KN apakšpozīcijā 8543 70 90, jo

to galvenā funkcija esot elektroniski saglabāto grāmatu reproducēšana, nevis tulkošanas vai vārdnīcas funkcija.

*Amazon* tad cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija), kura ar 2013. gada 14. februāra spriedumu piesprieda *HZA* izsniegt SIT, klasificējot pamatlietā aplūkotos lasītājus KN apakšpozīcijā 8543 70 10. Par šo spriedumu *HZA* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

Pēc tam iesniedzējtiesa būtībā vaicāja Tiesai, vai KN <sup>37</sup> jāinterpretē tādējādi, ka lasītājs e-grāmatām, kurām ir tulkošanas vai vārdnīcas funkcija, jāklasificē apakšpozīcijā 8543 70 10 kā elektriskā mašīna ar tulkošanas vai vārdnīcas funkcijām vai apakšpozīcijā 8543 70 90 kā cita elektroierīce.

Vispirms Tiesa norāda, ka no iesniedzējtiesas jautājumiem un paskaidrojumiem izriet, ka tā uzskata, ka attiecīgo lasītāju galvenā funkcija ir lasīšanas funkcija.

Taču KN nepastāv neviena apakšpozīcija, kuras tekstā būtu tieša atsauce uz elektroierīci ar lasīšanas funkciju kā galveno funkciju. Tomēr no tā nevar tikt secināts, ka, ja KN nav apakšpozīcijas, kas precīzi atbilstu ierīces galvenajai funkcijai, šī pēdējā minētā būtu jāklasificē īpašā apakšpozīcijā, pamatojoties uz kādu no tās palīgfunkcijām.

Proti, izstrādājuma tarifu klasifikācija jāveic, ņemot vērā tā galveno funkciju, nevis kādu no tās palīgfunkcijām, un tas tā ir arī gadījumā, kad KN nepastāv apakšpozīcija, kas konkrēti atbilstu šai galvenajai funkcijai.

Tātad, ja KN nav apakšpozīcijas, kas atbilstu izstrādājuma galvenajai funkcijai, tas jāklasificē šīs nomenklatūras apakšpozīcijā citiem gadījumiem.

Līdz ar to Tiesa secina, ka lasītājs e-grāmatām ar tulkošanas vai vārdnīcas funkciju, ja šī funkcija nav tā galvenā funkcija – un tas jāpārbauda iesniedzējtiesai – ir jāklasificē apakšpozīcijā 8543 70 90 kā citādas elektroniskas iekārtas, nevis apakšpozīcijā 8543 70 10 kā elektriskās mašīnas ar tulkošanas vai vārdnīcas funkcijām.

---

<sup>37</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 861/2010.

### III. Tarifu klasifikācijas procedūrai piemērojamā regulējuma avoti

#### 1. Skaidrojumi

##### 1.1. PMO skaidrojumi

2014. gada 15. maija spriedums *Data I/O* (C-297/13, [EU:C:2014:331](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tarifu klasifikācija – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – XVI sadaļas 2. piezīme – Pozīcijas 8422, 8456, 8473, 8501, 8504, 8543, 8544 un 8473 – Jēdzieni “daļas” un “piederumi” – Programmēšanas sistēmām paredzētas daļas un piederumi (motori, barošanas bloki, lāzeri, ģeneratori, kabeļi un termolīmēšanas ierīces) – Prioritāras klasificēšanas pozīcijā 8473 salīdzinājumā ar pārējām 84. un 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām neesamība”*

2002.–2005. gadā *Data I/O* no ASV ievada Vācijā elektriskos motorus, barības blokus, lāzerus, ģeneratorus, kabeļus un termolīmēšanas ierīces (turpmāk tekstā visi kopā – “attiecīgās preces”), kas tiek izmantotas automātiskajās programmēšanas sistēmās.

Preces, kas bija šī importa priekšmets, tika deklarētas kā KN pozīcijā 8471 ietilpstošas preces. Tās tika laistas brīvā apgrozībā, nesamaksājot muitas nodokli. Pēc *a posteriori* veiktas pārbaudes *Hauptzollamt München* (Minhenes Galvenā muitas pārvalde, Vācija), uzskatīdama, ka elektriskie motoru, barības bloki, lāzeri, ģeneratori, kabeļi un termolīmēšanas ierīces bija jāklasificē attiecīgi KN pozīcijās 8501, 8504, 8456, 8543, 8544 un 8422, veica šīs klasificēšanas rezultātā radušās ievad muitas nodokļa *a posteriori* piedziņu.

Šajā ziņā *Data I/O* cēla prasību iesniedzējtiesā. Prasības pamatojumam tā norādīja, ka attiecīgās preces bija jāklasificē KN pozīcijā 8473 kā tādas mašīnas daļas, kas pati ietilpst KN pozīcijā 8471.

Apšaubīdama šīs klasifikācijas atbilstību KN <sup>38</sup> XVI sadaļas 2. piezīmes a) punktam, iesniedzējtiesa Tiesai vaicāja, vai šī piezīme jāinterpretē tādējādi, ka precī, kuru ir iespējams klasificēt gan šīs nomenklatūras pozīcijā 8473 kā minētās nomenklatūras pozīcijā 8471 ietilpstošas mašīnas daļu, gan arī šīs pašas nomenklatūras pozīcijās 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 un 8544 kā atsevišķu precī, jāklasificē pozīcijā 8473 vai kādā no šīm pēdējām minētajām pozīcijām.

Precizējusi, ka KN XVI sadaļas 2. piezīme ir piemērojama tikai “mašīnu daļu” tarifu klasifikācijai, Tiesa norāda, ka no tās judikatūras, kas izstrādāta attiecībā uz KN

<sup>38</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas secīgi izriet no Regulas Nr. 2031/2001, Regulas Nr. 1832/2002, Regulas Nr. 1789/2003 un Regulas Nr. 1810/2004.

pozīciju 8473 un tās XVI sadaļas 2. piezīmes b) punkta izriet, ka jēdziens “daļas” nozīmē, ka pastāv kopums, kura darbībai tās ir nepieciešamas. Lai precī varētu kvalificēt kā “daļu”, nepietiek vien pierādīt, ka bez šīs preces mašīna neatbilstu vajadzībām, kam tā ir paredzēta. Vēl ir jāpierāda, ka attiecīgās mašīnas mehāniska vai elektriska darbība ir atkarīga no minētās preces.

Proti, pirmām kārtām, pozīcija 8473, ciktāl tā attiecas uz daļām un piederumiem, kuri atzīstami par tādiem, kas galvenokārt vai tikai un vienīgi paredzēti mašīnām vai iekārtām, kas ietilpst KN pozīcijās 8469–8472, ir ģenēriska pozīcija.

Otrām kārtām, no KN XVI sadaļas 2. piezīmes b) punkta formulējuma izriet, pirmkārt, ka tas ir piemērojams tikai tām mašīnu daļām, kas nevar tikt klasificētas atbilstoši šīs piezīmes a) punktam, jo tās nav atsevišķas preces, kuras kā tādās ietilpst kombinētās nomenklatūras 84. vai 85. nodaļā ietvertajās konkrētajās pozīcijās, un, otrkārt, ka šī piezīme, kurā ir paredzēts klasifikācijas noteikums, kura pamatā ir attiecīgās mašīnas daļas pielietojums, tieši ļauj klasificēt šādu daļu KN pozīcijā 8473.

Līdz ar to klasificēšana KN pozīcijā 8473 ir iespējama tikai tad, ja nepastāv tāda tarifu pozīcija, kas ļautu klasificēt attiecīgo daļu kā atsevišķu precī. KN pozīcija 8473 tādējādi ir uzskatāma par reziduālu pozīciju un šī iemesla dēļ – par pakārtotu pozīciju salīdzinājumā ar pozīcijām, kas ļauj klasificēt mašīnas daļu kā atsevišķu precī.

Šajā ziņā Tiesa secina, ka KN XVI sadaļas 2. piezīmes a) punktā nav paredzēta prioritāra mašīnas daļu klasificēšana KN pozīcijā 8473, nevis kādā citā KN 84. un 85. nodaļā ietilpstošā pozīcijā. Tieši pretēji – mašīnas daļas klasificēšanai pozīcijā 8473 ir pakārtots raksturs salīdzinājumā ar daļas kā preces klasificēšanu atbilstoši šīs piezīmes a) punktam.

Nenoliedzami, no HS skaidrojumiem par KN 85. nodaļu izriet, ka gadījumā, ja mašīnu vai iekārtu ir iespējams klasificēt gan KN 84. nodaļā, gan tās 85. nodaļā ietilpstošā pozīcijā, tās tarifu klasifikācija ir jāveic saskaņā ar pirmajā minētajā nodaļā ietverto pozīciju. Tomēr Tiesa norāda, ka HS skaidrojumu attiecībā uz šīs sistēmas 85. nodaļu A daļas pirmajā rindkopā paredzētais noteikums nav piemērojams mašīnu daļu KN XVI sadaļas 2. piezīmes izpratnē tarifu klasifikācijai.

Līdz ar to HS skaidrojumu attiecībā uz šīs sistēmas 85. nodaļu A daļas pirmā rindkopa nevar tikt uzskatīta nedz par izņēmumu no mašīnu daļu klasificēšanas noteikumiem, kas izriet, piemēram, no XVI sadaļas 2. piezīmes, nedz arī par tādu, kurā būtu paredzēts dot priekšroku mašīnu daļu klasificēšanai šīs nomenklatūras pozīcijā 8473 salīdzinājumā ar tās 85. nodaļā ietvertajām pozīcijām.

No tā izriet, ka prece, kas var tikt klasificēta gan šajā pielikumā ietvertās KN pozīcijā 8473 kā mašīnas, kas ietilpst šīs nomenklatūras pozīcijā 8471, daļa, gan kādā no minētās nomenklatūras pozīcijām 8422, 8456, 8501, 8504, 8543 un 8544 kā atsevišķa prece, ņemot vērā tās attiecīgās raksturiezīmes, ir jāklasificē kā atsevišķa prece kādā no šīm pēdējām minētajām pozīcijām.

**2019. gada 13. marta spriedums B. S. (Iesals alus sastāvā) (C-195/18, [EU:C:2019:197](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem – Direktīva 92/83/EEK – 2. pants – “Alus” jēdziens – Dzēriens, kas ražots no misas, kura iegūta no maisījuma, kurā ir vairāk glikozes nekā iesala – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcijas 2203 (iesala alus) vai 2206 (citi raudzēti dzērieni)”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš<sup>39</sup>, Tiesa norāda, ka KN pozīcijā 2203, kuras interpretāciju ir lūgusi iesniedzējtiesa, nav noteikts minimālais iesalinātu sastāvdaļu procentuālais daudzums alus ražošanai paredzētajā misā. Šajā situācijā Tiesa atsaucas uz HS skaidrojumiem par minēto pozīciju, kuros *expressis verbis* ir noteikts, ka misas pagatavošanai var tikt izmantots noteikts daudzums neiesalinātu graudu, nepieprasot, lai šo neiesalināto sastāvdaļu proporcionālais daudzums būtu mazāks nekā iesalinātu sastāvdaļu proporcionālais daudzums. Tiesa tomēr uzsver, ka HS skaidrojumi, ko izstrādājusi PMO, kaut arī tie ievērojami palīdz interpretēt dažādu tarifu pozīciju nozīmi, nav juridiski saistoši.

Turklāt attiecībā uz glikozes sīrupa klātbūtni misā, kas arī nav aizliegta ar KN, Tiesa norāda, ka HS skaidrojumi par pozīciju 2203 skaidri atzīst iespēju raudzēšanas procesā misai pievienot aromatizētājus. Kaut arī starp franču un angļu valodas versijām pastāv atšķirības attiecībā uz glikozes iespējamās pievienošanas precīzu brīdi, jo pirmā attiecas uz tās pievienošanu “alum”, savukārt otrajā šāda precizējuma nav, – nevienā no šīm divām oficiālajām versijām nav prasīts, lai raudzējamajā misā nebūtu glikozes.

Tādējādi produkts, kas ražots ar nelielu iesala procentuālo daudzumu un glikozes pievienošanu pirms alkoholiskās raudzēšanas, šo iemeslu dēļ vien nav izslēgts no jēdziena “iesala alus”, uz ko attiecas KN pozīcija 2203.

**2022. gada 7. aprīļa spriedums Y GmbH (Vanīļas oleosveķi) (C-668/20, [EU:C:2022:270](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Preču klasifikācija – Pozīcijas 1302, 3301 un 3302 – Ekstrahēti vanīļas oleosveķi – Akcīzes nodoklis – Direktīva 92/83/EEK – Atbrīvojumi no nodokļa – 27. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Jēdziens “garšvielas” – Direktīva 92/12/EEK – Eiropas Komisijas Akcīzes nodokļa komiteja – Pilnvaras”*

Lietā, kurā pasludināts šis spriedums, iesniedzējtiesa Tiesai citstarp jautāja, vai KN<sup>40</sup> jāinterpretē tādējādi, ka prece, kas sastāv no aptuveni 85 % etanola, 10 % ūdens, 4,8 % sausā atlikuma, kuras vidējais vaniļīna saturs ir 0,5 %, kura ir iegūta, atšķaidot starpproduktu ar ūdeni un etanolu un pati ekstrahēta no vanīļas pāksts, izmantojot etanolu, ietilpst šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 1302 1905, apakšpozīcijā 3301 9030 vai

<sup>39</sup> Skat. II sadaļas 2.1. iedaļu “Produkta objektīvās īpašības un pazīmes”.

<sup>40</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2015/1754.

apakšpozīcijā 3302 1090. Lai iegūtu šādu preci, starpprodukts vispirms tiek ekstrahēts no vaniļas pāksts, izmantojot etanolu (turpmāk tekstā – “starpprodukts”). Šis starpprodukts, kas ir tumši brūnā krāsā, spēcīgi smaržo un ir biezas konsistences, vēlāk tiek atšķaidīts ar spirtu un ūdeni, lai iegūtu pamatlietā aplūkoto preci.

Vispirms Tiesa analizē KN pozīcijās 1302, 3301 un 3302 minētās preces un atgādina, ka saskaņā ar vispārīgā KN interpretācijas 1. noteikumu tarifu klasifikāciju principā nosaka saskaņā ar pozīciju ierakstiem un sadaļu vai nodaļu piezīmēm.

Ņemot vērā šos ievada konstatējumus, Tiesa balstās uz KN 13. nodaļas 1. piezīmes otrās daļas ij) apakšpunktu un KN 33. nodaļas 1. piezīmes a) punktu, secinādama, pirmkārt, ka pamatlietā aplūkotā prece, šķiet, ir uzskatāma par augu ekstraktu KN pozīcijas 1302 izpratnē un, konkrētāk, par vaniļas oleosveķiem šīs pozīcijas 1302 1905 apakšpozīcijas izpratnē.

Šajā ziņā Tiesa uzsver, ka apstākļi, ka HS skaidrojumos ir precizēts, ka tās pozīcijā 1302 ietilpst tikai augu ekstrakti, kas nav minēti un neietilpst citur, pats par sevi neļauj izslēgt, ka tāda prece kā pamatlietā aplūkotā būtu jāuzskata par augu ekstraktu KN pozīcijas 1302 izpratnē, pamatojoties uz to, ka šī prece varētu ietilpt specifiskākās pozīcijās, konkrētāk, KN pozīcijās 3301 un 3302.

Proti, nedz no KN pozīcijas 1302, nedz no tai pievienotajiem skaidrojumiem nekādi neizriet, ka šī pozīcija būtu jāuzskata par pakārtotu pozīciju atšķirībā no atsevišķām KN pozīcijām, kurās ir skaidri norādīta šāda īpašība. Taču HS skaidrojumi nav saistoši un līdz ar to tie nevar būt nedz pārāki par KN tiesību normām, nedz arī grozīt to saturu.

Katrā ziņā no HS skaidrojumiem izriet, ka attiecībā uz tās pozīciju 1302 specifiskākas pozīcijas, uz kurām ir izdarīta atsauce, ir tās, kas paredzētas attiecīgās piezīmes A punkta beigās. Taču tajā ietvertajā produktu sarakstā nav minēti produkti, kas ietverti HS pozīcijā 3301 vai 3302.

Turpinājumā Tiesa norāda, ka starpproduktu, lai gan tas iegūts no vaniļas pāksts, izmantojot etanolu, var kvalificēt par vaniļas oleosveķiem KN pozīcijas 1302 1905 izpratnē. Proti, KN 13. nodaļas 1. piezīmes pirmajā daļā ir skaidri paredzēts, ka KN pozīcijā 1302 ietilpst “piretru ekstrakts”. Taču saskaņā ar HS skaidrojumiem šo ekstraktu iegūst, “ekstrahējot ar organisko šķīdinātāju”, tāpat kā [aplūkoto] produktu.

Turklāt KN pozīcijā 1301 ietilpst arī dabiskie oleosveķi. Turpretim vaniļas oleosveķi KN apakšpozīcijas 1302 19 05 izpratnē līdz ar to jāuzskata par augu ekstraktu, kas iegūts nevis “dabiskā” veidā, bet ar tehnoloģiskās ekstrakcijas procesu, tostarp izmantojot šķīdinātāju. Šādu interpretāciju apstiprina arī KN skaidrojumi attiecībā uz pozīciju 1302, kuros precizēts, ka “pozīcijā 1302 ietilpstošie augu ekstrakti ir neapstrādātas augu izejvielas, kas iegūtas, piemēram, ekstrahējot ar šķīdinātāju”.

Pie tam Tiesa norāda, ka, lai iegūtu pamatlietā aplūkoto preci, šis starpprodukts ir ļoti atšķaidīts ar etanolu un ūdeni. Tomēr, kā ir norādīts KN skaidrojumos attiecībā uz

pozīciju 1302, augu ekstrakts turpina ietilpt šajā pozīcijā, pat ja tas tiek pārveidots saistībā ar tā standartizāciju.

Tāpat HS skaidrojumos attiecībā uz pozīciju 1302 ir precizēts, ka šajā pozīcijā ietilpst arī “šķīdrie ekstrakti”, proti, “[augu] ekstraktu šķīdumi [...] spirtā [...], kas ir vispārīgi titrēti”, lai to tirdzniecībā norādītu vienveidīgu augu ekstrakta saturu produktā. Turklāt ne KN vai HS tiesību normās, ne to skaidrojumos nav noteikta maksimālā robeža attiecībā uz citu produktu daudzumiem, kurus var izmantot, lai standartizētu attiecīgo augu ekstraktu.

Tiesa secina, ka tad, ja augu ekstrakta šķīdums ir paredzēts tā standartizācijas nodrošināšanai – kā tas ir izskatāmajā lietā –, tas nav šķērslis tam, lai šādi atšķaidītais augu ekstrakts joprojām ietilptu KN pozīcijā 1302.

Visbeidzot Tiesa norāda, ka HS skaidrojumos attiecībā uz HS pozīciju 1302 un 3301 ir norādīts, ka augu ekstrakti, kas ietilpst tās pozīcijā 1302, atšķiras ar ekstrahētajiem oleosveķiem pozīcijas 3301 izpratnē, jo tie parasti satur ne tikai gaistošas smaržvielas, bet tajos ir daudz lielāks citu no augiem iegūtu sastāvdaļu saturs nekā HS pozīcijā 3301 minētajos ekstrahētie oleosveķos. Šķiet, ka tā tas ir pamatlietā aplūkotās preces gadījumā, jo saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegto informāciju vaniļas pāksts sausā atlikuma īpatsvars ir deviņas reizes lielāks nekā vaniļina īpatsvars.

Šādos apstākļos Tiesa nospriež, ka KN jāinterpretē tādējādi, ka tāda prece kā pamatlietā aplūkotā ietilpst šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 1302 1905.

## 1.2. Komisijas skaidrojumi

1998. gada 3. decembra spriedums *Clees* (C-259/97, [EU:C:1998:587](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Kolekcijas un kolekciju eksponāti, kas ir vēsturiski vai etnogrāfiski nozīmīgi – Senas automašīnas”*

1991. gadā *U. Clees* lūdza kompetentajai muitas iestādei atmuitot laišanai brīvā apgrozībā lietotu “Mercedes-Benz 300 SL” modeļa automašīnu, kas ražota 1956. gadā, kā vēsturiski nozīmīgu kolekcijas priekšmetu, kas ietilpst KN pozīcijā 9705.

Pēc transportlīdzekļa pārbaudes muitas iestāde konstatēja, ka minētais transportlīdzeklis patiešām ir klasificējams KN pozīcijā 9705 0000 0003. Tāpēc tā piekrita *U. Clees* lūgumam, nosūtot viņam paziņojumu par maksājamo nodokli.

Tomēr muitas iestāde nosūtīja *U. Clees* paziņojumu par ievadmuitas nodokļa pārrēķinu, pamatojoties uz to, ka aplūkotais transportlīdzeklis bija kļūdaini klasificēts pozīcijā 9705 un, piemērojot Tiesas 1985. gada 10. oktobra spriedumu *Daiber* (200/84, [EU:C:1985:403](#)), tas jāklasificē kā lietots transportlīdzeklis KN pozīcijā 8703. Tā kā *U. Clees* sūdzība par šo paziņojumu par pārrēķinu tika noraidīta, viņš cēla prasību iesniedzējtiesā.

Pēc tam minētā tiesa uzdeva jautājumu Tiesai, vai KN <sup>41</sup> pozīcija 9705 jāinterpretē tādējādi, ka parasti pietiek, ja mehāniskie transportlīdzekļi kā kolekcijas eksponāti, kam ir vēsturiska nozīme, atrodas sākotnējā stāvoklī, bez būtiskām izmaiņām šasijā, stūres vai bremžu sistēmā, dzinējā utt., tiem ir vismaz trīsdesmit gadi un atbilst modelim vai tipam, kura ražošana ir pārtraukta.

Atbildot uz šo jautājumu, Tiesa norāda, ka, konstatējot, ka valstu muitas iestādēs minētais spriedums ir ticis interpretēts atšķirīgi, Komisija ir pieņēmusi skaidrojumu.

Ņemot vērā, ka valsts tiesa ir norādījusi, ka šajos skaidrojumos ieviestie kritēriji ne vienmēr ir izpildīti attiecībā uz visiem senajiem transportlīdzekļiem, Tiesa atgādina, ka Tiesas spriedumā sniegto interpretāciju par tarifu klasifikācijas tiesību normu nevar mainīt, pieņemot Komisijas skaidrojumus, kuri, lai gan ir nozīmīgs līdzeklis, lai nodrošinātu vienotu KN interpretāciju dalībvalstu muitas iestādēs, nav juridiski saistoši.

Šajā ziņā Tiesa secina, ka trīs Komisijas noteiktie kritēriji, proti, kritērijs, saskaņā ar kuru attiecīgajam transportlīdzeklim ir jāatrodas tā sākotnējā stāvoklī, būtiski nemainot tā svarīgākās sastāvdaļas, transportlīdzekļa ražošanas izbeigšanas kritērijs un attiecīgā transportlīdzekļa minimālā vecuma kritērijs kā elementi, kas veido Komisijas iedibināto pieņēmumu, neatkāpjās no Tiesas 1985. gada 10. oktobra spriedumā *Daiber* (200/84, [EU:C:1985:403](#)) izstrādātajām pamatnostādnēm. Proti, transportlīdzekļi, kas atbilst šiem kritērijiem, principā ir piemēroti, lai liecinātu par to ražošanas laika tehniskajām un estētiskajām īpatnībām un tādējādi ilustrētu it īpaši cilvēces sasniegumu attīstības laikposmu automobiļu ražošanas jomā.

Savukārt ar to, ka transportlīdzeklis atbilst trim Komisijas noteiktajiem kritērijiem, nepietiek, lai šo transportlīdzekli klasificētu KN pozīcijā 9705. Pirmkārt, šie trīs kritēriji nosaka tikai pieņēmumu par vēsturisku vai etnogrāfisku nozīmīgumu, kas tiek atspēkots, ja kompetentā iestāde pierāda, ka transportlīdzeklim nav nekādu iezīmju, kas saistītas ar pagātnes laikposmu, tādā ziņā, ka tas nevar iezīmēt cilvēka sasniegumu attīstībai raksturīgu soli vai ilustrēt šīs attīstības laikposmu. Otrkārt, ir jābūt izpildītiem arī četriem kritērijiem attiecībā uz īpašībām, ka nepieciešamas, lai transportlīdzeklis varētu tikt iekļauts kolekcijā.

Šādos apstākļos Tiesa atbild, ka KN pozīcija 9705 jāinterpretē tādējādi, ka par vēsturiski vai etnogrāfiski nozīmīgiem uzskatāmi mehāniskie transportlīdzekļi, kas atrodas sākotnējā stāvoklī, bez būtiskām izmaiņām šasijā, stūres vai bremžu sistēmā, dzinējā utt., tiem ir vismaz trīsdesmit gadi un tie atbilst modelim vai tipam, kura ražošana ir pārtraukta. Tomēr mehāniskie transportlīdzekļi, kas atbilst šiem nosacījumiem, nav vēsturiski vai etnogrāfiski nozīmīgi, ja kompetentā iestāde pierāda, ka tie nevar iezīmēt cilvēka sasniegumu attīstībai raksturīgu soli vai ilustrēt šīs attīstības laikposmu. Turklāt jābūt izpildītiem kritērijiem, kas iedibināti Tiesas judikatūrā attiecībā uz īpašībām, kas nepieciešamas, lai transportlīdzekli varētu iekļaut kolekcijā.

---

<sup>41</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87.

**2006. gada 12. janvāra spriedums Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht (C-311/04, [EU:C:2006:23](#))**

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Rīsa partiju klasifikācija – Kombinētās nomenklatūras 10. nodaļas 1. papildu piezīmes f) apakšpunkts – Spēkā esamība – Ievedmuitas nodokļu vēlāka piedziņa – Kopienas Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Interpretācija – Parādnieka labticība”*

KN <sup>42</sup> redakcijā, kas bija piemērojama pamatlietas faktu rašanās laikā, bija II sadaļa ar nosaukumu “Augļu valsts produkti”. Šajā sadaļā ir arī 10. nodaļa ar nosaukumu “Graudaugu produkti”. Minētajā nodaļā bija pozīcija 1006 ar nosaukumu “Rīsi”, kas cita starpā ietvēra apakšpozīciju “daļēji slīpēti rīsi” (apakšpozīcija 1006 30). Šajā pašā 10. nodaļā ir arī papildu piezīme (turpmāk tekstā – “apstrīdētā papildu piezīme”), kurā sniegta daļēji slīpētu rīsu definīcija, kas ietver rīsa grauda dīgļa elementu, uz kuru nav atsauces attiecīgajā HS skaidrojumā.

Ņemot vērā šos apstākļus iesniedzējtiesa Tiesai jautā tostarp, vai apstrīdētā papildu piezīme ir spēkā neesoša tiktāl, ciktāl tajā izmantotajā daļēji slīpētu rīsu definīcijā ietvertais rīsa grauda dīgļa elements nav ietverts HS paskaidrojumā.

Vispirms Tiesa atgādina, ka saskaņā ar EKL 300. panta 7. punktu Savienības iestādēm ir saistoša HS konvencija. Savienība saskaņā ar šīs konvencijas 3. pantu ir apņēmusies negrozīt HS piemērojamību. Šajā ziņā Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu primārais raksturs attiecībā pret Savienības atvasināto tiesību aktiem prasa pēdējos minētos, ciktāl tas ir iespējams, interpretēt atbilstoši šiem nolīgumiem.

Turklāt skaidrojumiem, ko attiecībā uz KN izstrādājusi Komisija un ko attiecībā uz HS izstrādājusi PMO, savukārt ir būtiska loma dažādu tarifa pozīciju piemērojamības interpretācijā, tomēr tās nav juridiski saistošas. Līdz ar to minēto KN skaidrojumu saturam ir jāatbilst HS tiesību normām, un tas nedrīkst mainīt to piemērojamību.

Šajā gadījumā Tiesa, izanalizējusi dažādu rīsu veidu aprakstu HS un KN pozīcijās un apakšpozīcijās, secina, ka KN atbilst HS. Tādēļ Tiesa paskaidro, ka iesniedzējtiesas uzdotais jautājums liek pārbaudīt, vai apstrīdētās papildu piezīmes noteikumu saturs, ciktāl tajā definēti daļēji slīpētie un pilnīgi slīpētie rīsi, maina KN piemērojamību.

Šajā ziņā Tiesa, pamatojoties uz PMO skaidrojumu un apstrīdētās papildu piezīmes par daļēji slīpētiem rīsiem formulējuma salīdzinājumu, konstatē, ka pastāv atšķirības definīciju formulējumā, kas attiecas uz to, vai daļēji slīpētu rīsu definīcijā ir vai nav ņemta vērā dīgļa noņemšana.

Ja šīs atšķirības dēļ tomēr būtu jāsaprot, ka apstrīdētā papildu piezīme no KN apakšpozīcijas 1006 30 izslēdz rīsus, kuriem ir noņemta daļa no sēklapvalka, bet ne dīgļis, būtu jākonstatē, ka šos rīsus vairs nevar klasificēt KN apakšpozīcijā 1006 20. Šādas

<sup>42</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2388/2000.

interpretācijas dēļ šos rīsus nebūtu iespējams nekādi klasificēt, un tas ierobežotu HS piemērojamību, kuras vispārējais mērķis tieši ir paredzēt klasifikāciju visām precēm. Tādējādi Tiesa uzsver, ka, ņemot vērā, ka sekundārās tiesības jāinterpretē saskaņā ar Savienībai atbilstoši EKL 300. panta 7. punktam saistošiem starptautisko līgumu noteikumiem, jānoskaidro, vai pastāv cita apstrīdētās papildu piezīmes interpretācijas iespēja, kas atbilstu HS.

Ņemot vērā šo apsvērumu, Tiesa turpinājumā konstatē, ka apstrīdēto papildu piezīmi ir iespējams interpretēt atbilstoši HS. Tādējādi atšķirība apstrīdētās papildu piezīmes formulējumā ir uzskatāma par atbilstošu HS un tādēļ neapdraud minētās piezīmes spēkā esību.

### **2011. gada 14. aprīļa spriedums British Sky Broadcasting Group un Pace (C-288/09 un C-289/09, [EU:C:2011:248](#))**

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Satelīta ciparu televīzijas uztvērēji un dekodētāji ar ierakstīšanas funkciju – Kopienas Muitas kodekss – 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa un 6. punkts – Saistošas izziņas par tarifu spēkā esamība laikā”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš<sup>43</sup>, Tiesa paskaidro, ka KN<sup>44</sup> skaidrojumi ir jāatstāj nepiemēroti, ja tie ir pretrunā KN formulējumam.

Tiesa atgādina, ka Komisijas izstrādātajiem KN skaidrojumiem un PMO izstrādātajiem HS skaidrojumiem ir būtiska nozīme dažādu pozīciju piemērojamības interpretācijā, tomēr tie nav juridiski saistoši.

Turklāt KN skaidrojumu, kuri neaizstāj HS skaidrojumus, bet ir jāuzskata par tādiem, kas papildina pēdējos minētos skaidrojumus un ar kuriem iepazīstas kopā ar pēdējiem minētajiem skaidrojumiem, saturam līdz ar to ir jāatbilst KN noteikumiem, un tas nedrīkst mainīt to piemērojamību.

Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Tiesa paskaidro, ka, ja izrādās, ka KN skaidrojumi ir pretrunā KN pozīciju un sadaļas vai nodaļas piezīmju tekstam, tie nav jāņem vērā.

### **2016. gada 17. februāra spriedums Salutas Pharma (C-124/15, [EU:C:2016:87](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 3004 – Putojošas tabletes, kas satur 500 mg kalcija – Vielas daudzums ieteicamajā dienas devā, kas ir ievērojami lielāks par rekomendēto dienas devu vispārējai veselības vai labsajūtas uzturēšanai”*

<sup>43</sup> Skat. II sadaļas 2.2. iedaļu “Produkta izmantošanas mērķis”. Šis spriedums ir minēts arī III sadaļas 3.2. iedaļā “Saistošās izziņas par tarifu”.

<sup>44</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2587/91 un Regulu Nr. 1214/2007.

2012. gadā *Salutas Pharma* lūdza izsniegt SIT tabletēm, kas sastāv no preparāta, kura galvenā sastāvdaļa ir kalcijs, ko paredzēts uzņemt iekšķīgi pēc tam, kad tas ir izšķīdināts ūdenī. Tā izteica priekšlikumu šo precī klasificēt KN apakšpozīcijā 3004 90 00.

Muitas pārvalde SIT klasificēja šo produktu KN apakšpozīcijā 2106 90 92, pamatojoties uz to, ka šis pats produkts neietilpst KN pozīcijā 3004, jo tā devas neatbilst tādām kalcija patēriņa daudzumam, kas būtu ievērojami lielāks par ieteicamo dienas devu vispārējai veselības vai labsajūtas uzturēšanai.

Pēc *Salutas Pharma* iesniegtās sūdzības muitas pārvalde, uzskatot, ka KN 30. nodaļas 1. papildu piezīmē ietvertais nosacījums nav izpildīts, jo strīdīgā produkta ieteicamā maksimālā dienas deva nav vienāda vai trīs reizes lielāka par ieteicamo kalcija dienas devu, atstāja spēkā lēmumu klasificēt pamatlietā aplūkoto produktu KN pozīcijā 2106.

*Salutas Pharma* par šo pēdējo minēto muitas pārvaldes lēmumu cēla prasību iesniedzējtiesā, apgalvodama, ka KN 30. nodaļas 1. papildu piezīme neesot spēkā, jo ar to esot grozīts KN tarifu pozīcijas 3004 saturs.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa uzdeva Tiesai jautājumu par to, vai tādas putojošās tabletes ar 500 mg kalcija saturu katrā tabletē, kuras tiek lietotas kalcija trūkuma profilaksei un ārstēšanai, kā arī īpašas terapijas osteoporozes profilaksei un ārstēšanai iedarbības veicināšanai un attiecībā uz kurām uz etiķetes kā maksimālā dienas deva pieaugušajiem ir ieteiktas trīs tabletes, ir jāklasificē KN <sup>45</sup> apakšpozīcijā 3004 90 00.

Vispirms Tiesa atgādina, ka KN nodaļu piezīmes ir svarīgi līdzekļi, lai nodrošinātu vienādu KMT piemērošanu, un kā tādas sniedz noderīgu informāciju tā interpretācijai. Līdz ar to minēto piezīmju saturam ir jābūt saderīgam ar KN normām un tās nevar grozīt to piemērošanas jomu. Turklāt būtiska nozīme dažādu tarifu pozīciju piemērošanas jomas interpretācijā ir skaidrojumiem, tomēr tiem nav juridiski saistoša spēka.

Šajā gadījumā Tiesa konstatē, ka pamatlietā aplūkotais produkts atbilst KN 30. nodaļas 1. papildu piezīmes pirmās daļas a) līdz d) punktā izklāstītajiem nosacījumiem, un pamatlietas puses nav vienisprātis vienīgi jautājumā, vai kalcija daudzums attiecīgā produkta ieteicamajā dienas devā "ir ievērojami lielāk[s] nekā ieteicam[ā] dienas dev[a] vispārējai veselības vai labsajūtas uzturēšanai" šīs papildu piezīmes izpratnē.

Proti, skaidrojumos attiecībā uz KN 30. nodaļu kritērijs "ievērojami lielāks", kas noteikts minētās nodaļas 1. papildu piezīmē, ir skaidrots, norādot, ka tas attiecas uz ieteicamo dienas devu, kurā vitamīnu vai minerālu daudzums ir "daudz lielāk[s] [...], parasti trīs reizes augstāk[s] nekā rekomendētā dienas deva".

Pirmkārt, šajā skaidrojumā, kuram nav saistoša juridiska spēka, paredzēts, ka uz produktu, kura ieteicamajā dienas devā vitamīnu vai minerālvielu daudzums ir trīs reizes lielāks par ieteicamo dienas devu, šī nodaļa attiecas tad, ja ir izpildīti arī visi pārējie

<sup>45</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 1006/2011.

nosacījumi. Otrkārt, un ņemot vērā vārda “parasti”, kas ietverts šajā pašā piezīmē, lietojumu, ar to no KN 30. nodaļas netiek izslēgti produkti tikai tādēļ, ka to ieteicamajā dienas devā vitamīnu vai minerālvielu daudzums nav trīs reizes lielāks par ieteicamo dienas devu.

Līdz ar to tiesas ieskatā skaidrojums attiecībā uz KN 30. nodaļu nebūtu interpretējams tādējādi, ka, lai produktus varētu klasificēt KN pozīcijā 3004, vitamīnu vai minerālvielu daudzumam produktu, kas satur šīs aktīvās vielas, ieteicamajā dienas devā noteikti ir jābūt trīs reizes lielākam par ieteicamo dienas devu. Proti, ja vitamīnu, minerālvielu, neaizstājamo aminoskābju vai taukskābju daudzums produkta ieteicamajā dienas devā, kas veido KN pozīcijas 3004 formulējumā minētās objektīvās pazīmes un īpašības, ir būtiski lielāks par to, kas nepieciešams vai ieteicams parastām uztura vajadzībām, tas ir jāklasificē šajā pozīcijā.

## 2. Komisijas pieņemtās tarifu klasifikācijas regulas

1997. gada 20. novembra spriedums *Wiener SI* (C-338/95, [EU:C:1997:552](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifa klasifikācija – Naktskrekls”*

1985. gadā Vācijas sabiedrības *Wiener* no Taizemes importēja apģērbus, kurus deklarēja kā “sieviešu naktskrekli” atbilstoši KMT apakšpozīcijai 60.04 B IV b) 2 bb). Pēc daļējas pārbaudes šie apģērbi tika laisti brīvā apgrozībā un atskaitīti no tarifu kvotas “naktskrekliem”.

Pēc papildu pārbaudes Vācijas muitas iestādes tomēr uzskatīja, ka šie apģērbi ir “kleitas no sintētiskām tekstilšķiedrām” KMT apakšpozīcijas 60.05 A II b) 4 cc) 22 izpratnē, un tādēļ veica muitas nodokļu piedziņu *a posteriori* ar augstāku likmi.

Tāpēc *Wiener* iesniedza sūdzību par šo pārrēķinu, taču tā tika noraidīta ar tiesas spriedumu. *Wiener* iesniedza revīzijas (*Revision*) sūdzību par šo spriedumu iesniedzējtiesā.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa vaicāja Tiesai, vai jēdziens “naktskrekls” 1985. gada KMT <sup>46</sup> apakšpozīcijas 60.04 B IV b) 2 bb) izpratnē jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz “citiem” apakšveļas izstrādājumiem, kuri to īpašību dēļ ir acīmredzami paredzēti valkāšanai tikai kā naktsveļa, vai tas attiecas arī uz izstrādājumiem, kurus to noformējuma dēļ ir paredzēts valkāt ne tikai, bet galvenokārt gultā.

Pirmkārt, Tiesa norāda, ka KMT apakšpozīcijas 60.04 B IV b) 2 bb) formulējumā nav iekļauta sieviešu vai meiteņu naktskreklu definīcija. Šāda definīcija nav iekļauta arī KMT skaidrojumos vai Muitas sadarbības padomes nomenklatūras skaidrojumos.

<sup>46</sup> KMT redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 3400/84.

Pārņemot 1994. gada 9. augusta sprieduma *Neckermann Versand (C-395/93, [EU:C:1994:318](#))* argumentāciju, Tiesa uzskata, ka, tā kā preces ir paredzētas galvenokārt valkāšanai gultā, tās jāklasificē kā “naktskrekli” KMT apakšpozīcijā 60.04 B IV b) 2 bb), pat ja tās varētu izmantot arī citiem mērķiem.

Tiesas ieskatā šo secinājumu nevar mainīt Regulas Nr. 548/89 pieņemšanas dēļ, kuras pielikumā noteikts, ka vieglas trikotāžas apģērbi, kas paredzēti ķermeņa augšdaļas nosegšanai, sniedzas līdz pus augšstilbam, ar apaļu un plašu kakla izgriezumu, ar īsām un plašām piedurknēm, kā arī ar sasienamu auklu, kas iešūta kreisajā vīlē vidukļa augstumā, nevar klasificēt kā “naktskreklus”, bet tās ir “kleitas” KN pozīcijas 6104 izpratnē, jo tās nevar uzskatīt par apģērbu, kuru paredzēts valkāt tikai kā naktsveļu, kā arī Regulas Nr. 812/89 pieņemšanas dēļ, kas liedz klasificēt kā “naktskreklus” dažādus vieglas trikotāžas apģērbus (100 % kokvilna), kas paredzēti ķermeņa augšdaļas nosegšanai, sniedzas līdz pusaugšstilbam, ar apaļu un plašu kakla izgriezumu, īsām, nepieguļošām piedurknēm un bez auklas jostasvietā.

Proti šīs klasifikācijas regulas ir pieņemtas pēc pamatlīetas faktu rašanās. Tāpēc to noteikumi nevar tikt piemēroti pēc analogijas, lai interpretētu agrākos tarifu noteikumus, pat ja šo regulu mērķis ir tikai precizēšana un tās nav grozījušas attiecīgo pozīciju vai apakšpozīciju formulējumu.

Šajā ziņā Tiesa it īpaši norāda, ka, pirms vēlākās Komisijas klasifikācijas regulas tika pieņemtas, lai šauri interpretētu jēdzienu “naktskreklis”, tiesiskās drošības principam, kas ir Savienības tiesību pamatprincips, atbilda tas, ka šo jēdzienu var vispārīgi saprast kā tādu, kas attiecas ne tikai uz apakšveļu, kuru ir paredzēts valkāt vienīgi gultā, bet arī uz apakšveļu, kas galvenokārt ir paredzēta šādai izmantošanai.

Līdz ar to KMT apakšpozīcija 60.04 B IV b) 2 bb) jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz apakšveļu, kuru to objektīvo īpašību dēļ ir paredzēts vienīgi vai galvenokārt valkāt gultā. Valsts tiesai, ņemot vērā apģērbu piegriezumu, to sastāvu, noformējumu un modes tendences attiecīgajā dalībvalstī, jānovērtē, vai šiem apģērbiem ir šādas objektīvās īpašības vai arī tie var tikt valkāti vienlīdz gan gultā, gan citās vietās.

**2008. gada 20. novembra spriedums Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (C-375/07, [EU:C:2008:645](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Klasifikācijas regulas spēkā esamība – Regulas (EK) Nr. 1196/97 pielikuma interpretācija – Muitas kodeksa 220. un 239. pants – Regulas (EEK) Nr. 2454/93 871. un 905. pants – Izkaltētas loksnes, kas sastāv no rīsu miltiem, sāls un ūdens – Tarifu klasifikācija – Ievedmuitas nodokļa vēlāka piedziņa – Atlaišanas process – Atklājama Muitas iestāžu kļūda – Importētāja rupja neuzmanība”*

H & S ir Nīderlandē reģistrēts ražošanas un tirdzniecības uzņēmums, kas cita starpā restorāniem piegādā Āzijas pārtikas produktus. Šajā nolūkā tas ievieš Vjetnamas izcelsmes rīspapīru.

Jau 1996. gadā *H & S* šo produktu ieveda, deklarējot KN <sup>47</sup> apakšpozīcijā 1901 90 99. Nīderlandes muitas iestāde (turpmāk tekstā – “muitas iestāde”) vairākkārt apstiprināja šādu tarifa klasifikāciju, tostarp pēc ievesto kravu paraugu pārbaūžu un analīžu veikšanas.

1997. gadā Komisija pieņēma Regulu Nr. 1196/97, kas paredz, ka attiecīgās preces faktiski ietilpst KN apakšpozīcijā 1905 90 20. Šī regula stājās spēkā 1997. gada 19. jūlijā.

Tomēr *H & S* joprojām ieveda rīspapīru, klasificējot to tarifa apakšpozīcijā 1901 90 99. Arī muitas iestādes turpināja pieņemt šādas deklarācijas, pēdējās reizes 1997. gada 14. jūlijā un 1998. gada 16. martā. Pēc tam tajā pašā 16. martā muitas iestādes konstatēja kļūdaino klasifikāciju un informēja šo sabiedrību, ka šī prece ietilpst minētajā regulā paredzētajā pozīcijā, proti, KN apakšpozīcijā 1905 90 20. Pēc tam *H & S* deklarēja šos pārtikas produktus šajā pēdējā minētajā pozīcijā.

2000. gadā muitas iestādes informēja *H & S*, ka tā veiks nodokļu, kas būtu bijuši jāmaksā saistībā ar KN apakšpozīciju 1905 90 20, piedziņu *a posteriori* par laika posmu no 1997. gada 25. novembra līdz 1998. gada 2. februārim.

Tā dēļ *H & S* iesniedza pieteikumu par minēto nodokļu atlaišanu. Šis pieteikums tika noraidīts, un tas galu galā izraisīja strīdu pamatlietā.

Tā kā iesniedzējtiesai bija šaubas par rīspapīra tarifu klasifikāciju, tā nolēma Tiesai tostarp uzdot jautājumu par to, vai uz loksnēm, kas izgatavotas no rīsu miltiem, sāls un ūdens, kas ir izkaltētas, bet tomēr nav bijušas termiski apstrādātas, attiecas KN apakšpozīcija 1905 90 20 un vai tādā gadījumā ir spēkā Regula Nr. 1196/97.

Vispirms Tiesa konstatē, ka KN pozīcijas 1905 formulējumā nīderlandiešu valodā pretēji dažām citām valodu versijām nav skaidras atsauces uz miltu, rupja maluma miltu vai cietes mīklas loksnēm un līdzīgiem produktiem, kuriem ir jābūt “izkaltētiem”. Faktiski šīs valodas versijā ir vienīgi atsauce uz produktiem, kas ir lokšņu formā.

Tomēr Tiesa atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības regulu vienvērtīgas interpretācijas nepieciešamība izslēdz iespēju šaubu gadījumā aplūkot normas tekstu izolēti un gluži pretēji prasa, lai tas tiktu interpretēts un piemērots, ievērojot tekstus citās oficiālajās valodās.

Šajā kontekstā Tiesa norāda, ka, no vienas puses, atsauce uz rīspapīru (“rice paper”) vai “izkaltētiem” produktiem skaidri ir ietverta vairākās KN apakšpozīcijas 1905 90 20 valodu versijās, turpretim pozīcijai 1901 ir tikai pakārtots raksturs un tā attiecas tikai uz precēm, kuras KN nav nedz nosauktas, nedz arī ietvertas.

No otras puses, kā tas izriet arī no vairāku KN valodu versijām un ņemot vērā Komisijas skaidrojumus, kuros ir norāde uz HS konvencijas skaidrojumiem, fakts, ka precēm ir

<sup>47</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 1624/97.

jābūt ceptām, nav obligāta īpašība, lai tās varētu tikt klasificētas apakšpozīcijā 1905 90 20.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka pārtikas produktu sausu, caurredzamu dažāda izmēra lokšņu vai disku veidā, kas ir gatavoti no rīsu miltiem, sāls un ūdens, klasifikācija KN apakšpozīcijā 1905 90 20 atbilst šīs apakšpozīcijas formulējumam. No tā izriet, ka Regulas Nr. 1196/97 spēkā esība nav ietekmēta.

**2009. gada 19. februāra spriedums Kamino International Logistics (C-376/07, [EU:C:2009:105](#))**

*“Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Šķidro kristālu displeja (LCD) monitori, kuri ir aprīkoti ar SUB-D, DVI-D, USB, S-video un salikto video pieslēgvietām – Pozīcija 8471 – Pozīcija 8528 – Regula (EK) Nr. 754/2004”*

Šajā spriedumā, kura faktiskais konteksts ir izklāstīts iepriekš <sup>48</sup>, iesniedzējtiesa citstarp jautāja Tiesai par Regulas Nr. 754/2004 piemērojamību tarifu klasifikācijai attiecībā uz pamatlietā aplūkotajiem LCD monitoriem.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, pirmkārt, ka Komisija pieņem klasifikācijas regulu, ja atsevišķas preces klasifikācija KN var radīt grūtības vai var būt strīdus priekšmets un, otrkārt, ja šādai regulai ir vispārējs raksturs un tā ir piemērojama ne tikai konkrētiem saimnieciskās darbības subjektiem, bet arī visām precēm, kas ir identiskas precei, kura ir bijusi šīs klasifikācijas priekšmets.

Proti, klasifikācijas regulas piemērošana pēc analogijas produktiem, kas ir analogi tiem, ko paredz šī regula, veicina KN saskanīgu interpretāciju, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret saimnieciskās darbības subjektiem, tomēr šādā gadījumā vēl ir vajadzīgs, lai klasificējamie produkti un klasifikācijas regulā paredzētie produkti būtu pietiekami līdzīgi. Taču minētie LCD veida monitori no tehnoloģiskā aspekta nav tādi paši kā produkti, uz kuriem attiecas klasifikācijas Regula Nr. 754/2004, kura attiecas uz plazmas ekrāna monitoriem, kuri arī atšķiras gan pēc to izmēriem, gan izšķirtspējas.

Tas vien, ka gan pamatlietā aplūkotie monitori, gan Regulā Nr. 754/2004 paredzētie produkti var reproducēt signālus gan no automātiskas datu apstrādes iekārtas, gan no citiem avotiem, neizvērtējot to objektīvās īpašības, kā arī to dažādo funkciju izpildes rezultātus, nevar būt pietiekami, lai šo regulu pēc analogijas piemērotu šiem monitoriem.

No tā izriet, ka Regula Nr. 754/2004 nav piemērojama, lai veiktu LCD monitoru, kas aprīkoti ar D-SUB, DVI-D, USB, S-vidéo un salikto video pieslēgvietām, tarifu klasifikāciju.

<sup>48</sup> Skat. II sadaļas 2.1. iedaļu “Produkta objektīvās īpašības un pazīmes”.

**2014. gada 17. jūlija spriedums Panasonic Italia u.c. (C-472/12, [EU:C:2014:2082](#))**

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EEK) Nr. 2658/87 – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcijas 8471 un 8528 – Plazmas ekrāni – Datora ekrāna funkcija – Potenciāla televizora ekrāna funkcija pēc videokartes ievietošanas”*

Laikposmā no 2001. līdz 2004. gadam prasītājas pamatlietā Itālijā importēja plazmas ekrānus. Saistībā ar šo importēto ekrānu muitas deklarāciju prasītājas pamatlietā tos klasificēja KN pozīcijā 8471 60 90 – kā ekrānus, kas izmantojami tikai no datora nākošu attēlu pārraidīšanai – tādējādi iegūstot atbrīvojumu no muitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa 20 % apmērā samaksas.

Muitas dienests toties uzskatīja, ka šie ekrāni ir klasificējami KN pozīcijā 8528, kurā tostarp ietilpst televīzijas uztvērēji aparāti un videomonitori, līdz ar to ir jāpiemēro muitas nodoklis 14 % apmērā.

Tādēļ prasītājas pamatlietā cēla prasības *Commissione tributaria provinciale di Milano* (Milānas provinces nodokļu komisija, Itālija), kura tās noraidīja ar pamatojumu, ka iespēja padarīt minētos ekrānus par piemērotiem saliktu video signālu saņemšanai, vienkārši ievietojot ekrānā video karti, nepieļāva to klasifikāciju KN pozīcijā 8471. Prasītājas pamatlietā pārsūdzēja pirmajā instancē pieņemtus nolēmumus *Commissione tributaria regionale di Milano* (Milānas Reģionālā nodokļu komisija, Itālija), kura apstiprināja importēto ekrānu klasifikāciju KN tarifu pozīcijā 8528.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa, izskatīdama kasācijas sūdzības par apelācijas instancē pasludinātajiem spriedumiem, uzdeva Tiesai jautājumu par to, pirmām kārtām, kādi ir piemērojamie kritēriji, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkotie ekrāni ir klasificējami KN <sup>49</sup> pozīcijā 8471 vai arī tie ir klasificējami KN pozīcijā 8528.

Runājot par metodi, kas jāizmanto šādu ekrānu tarifu klasifikācijai, Tiesa norāda, ka no KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a)–c) punkta izriet, ka tādi ekrāni kā pamatlietā aplūkotie ietilpst KN pozīcijā 8471 kā automātiskās datu apstrādes iekārtas bloki, ja tie vienlaikus atbilst trim nosacījumiem, proti, tos var izmantot tikai vai galvenokārt automātiskā datu apstrādes sistēmā, tie ir savienojami ar centrālo procesora bloku un tie spēj uztvert vai nodot datus tādā formā, kādu šī sistēma var izmantot.

Tā kā otrais un trešais no iepriekš minētajiem nosacījumiem var tikt uzskatīti par izpildītiem, attiecībā uz pirmo nosacījumu Tiesa atgādina, ka spēja vien reproducēt attēlus, kuri iegūti no citiem avotiem, kas nav automātiskā datu apstrādes iekārta, nevar izslēgt ekrāna klasificēšanu KN pozīcijā 8471, ievērojot KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) punkta tekstu, kurā ir minēti bloki, kurus “tikai vai galvenokārt” izmanto automātiskā datu apstrādes sistēmā.

<sup>49</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijās ar grozījumiem, kas secīgi izriet no Regulas Nr. 2388/2000, Regulas Nr. 2031/2001, Regulas Nr. 1832/2002 un Regulas Nr. 1789/2003.

No iepriekš minētajiem pozīcijas 8471 skaidrojumiem izriet, ka monitori, kuri tiek izmantoti galvenokārt automātiskā datu apstrādes sistēmā, var tikt identificēti – papildus tam, ka tiem ir standarta pieslēgumvieta, lai savienotu ar datu apstrādes sistēmām, – arī ar citām tehniskajām īpašībām, cita starpā ar to, ka tie ir domāti darbam tuvā attālumā, ka tie nevar reproducēt televīzijas signālus, ka tiem ir vāja magnētiskā lauka emisija, ka to ekrāna punktiestatne sākas no 0,41 vidējai izšķirtspējai un samazinās, kad izšķirtspēja pieaug, ka to video frekvence ir 15 MHz vai lielāka, kā arī ar to, ka uz monitora attēla tiek izmantots mazāks pikseļu skaits nekā preču aprakstīšanas un kodēšanas HS pozīcijā 8528 iekļautajos videomonitors, lai arī pirmo konverģence ir lielāka nekā otrajiem.

Šādos apstākļos Tiesa atzina, ka krāsu plazmas ekrānu, ar platumu pa diagonāli 106 cm, kuri ir aprīkoti ar skaļruņiem un tālvadības pulti un aprīkoti ar vietu, kas paredzēta videokartes ievietošanai, klasificēšanai KN ir jāņem vērā tiem raksturīgais izmantošanas mērķis, kas ir, pirmkārt, reproducēt datus no automātiskām datu apstrādes iekārtām un, otrkārt, reproducēt saliktus video signālus. Šādi ekrāni ir klasificējami KN apakšpozīcijā 8471 60 90, ja tos izmanto tikai vai galvenokārt automātiskā datu apstrādes iekārtā KN 84. nodaļas 5. piezīmes B daļas a) punkta izpratnē, vai, ja tas tā nav, šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 8528 21 90, un tā ir iesniedzējtiesa, kam tas ir jānosaka, pamatojoties uz ekrānu pamatlietā objektīvajām īpašībām un tostarp tām, kas ir minētas skaidrojumos par HS pozīciju 8471 un it īpaši I nodaļas D daļas par automātisko datu apstrādes iekārtu displejiem 1.–5. punktā.

Otrām kārtām, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 754/2004 ir piemērojama ar atpakaļejošu spēku.

Atgādinājusi savu judikatūru, saskaņā ar kuru tiesiskās drošības princips nepieļauj, ka regula tiktu piemērota ar atpakaļejošu spēku, neatkarīgi no tā, vai tāda piemērošana ieinteresētajai personai būtu labvēlīga vai nelabvēlīga, izņemot tad, ja ir pietiekami skaidri paredzēts pretējais, kas no teksta vai mērķiem ļauj secināt, ka šī regula varētu attiekties ne tikai uz nākotni, Tiesa norāda, ka neviens Regulas Nr. 754/2004 preambulā, tās tiesību normu formulējumā vai tās pielikumā ietvertais elements neliek domāt, ka šī regula būtu jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku.

Katrā ziņā regulai, kurā ir definēti nosacījumi klasificēšanai KN tarifu pozīcijā vai apakšpozīcijā, nevar būt atpakaļejoša spēka. Līdz ar to Regulu Nr. 754/2004 nevar piemērot ar atpakaļejošu spēku.

#### 2016. gada 22. septembra spriedums Kawasaki Motors Europe (C-91/15, [EU:C:2016:716](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Spēkā esamības novērtējums – Regula (EK) Nr. 1051/2009 – Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Pozīcija 8701 – Traktori – Apakšpozīcijas no 8701 90 11 līdz 8701 90 39 – Jauni lauksaimniecības riteņtraktori (izņemot kājnietraktorus) un mežsaimniecības riteņtraktori – Vieglie četrriteņu visurgājēji transportlīdzekļi, kurus paredzēts lietot kā traktorus”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi tika izklāstīti iepriekš <sup>50</sup>, tiesvedībā, ko *KME* ierosinājusi par SIT, *Gerechtshof Amsterdam* (Amsterdamas Apelācijas tiesa) uzdeva Tiesai jautājumu par Regulas Nr. 1051/2009 spēkā esību, kā arī konkrētajā gadījumā par to, kurās apakšpozīcijās attiecīgie transportlīdzekļi būtu jāklasificē.

Pamatlietas puses un iesniedzējtiesa apgalvoja, ka, lai gan transportlīdzekļi, uz kuriem attiecas Regula Nr. 1051/2009, un transportlīdzekļi, par kuriem ir runa šajā lietā, nav identiski, tie ir pietiekami līdzīgi, lai šī regula būtu piemērojama pēc analogijas. Tomēr iesniedzējtiesa ir paudusi šaubas par minētās regulas spēkā esību, jo trūkst īpašu iekārtu, piemēram, enerģijas atzaru, hidraulisko pacelāju un vinču.

Iesniedzējtiesa arī norādīja, ka skaidrojumos par tarifu apakšpozīcijām ir atsauce uz tādām īpašām iekārtām kā vinčas mežsaimniecības traktoriem, bet lauksaimniecības traktori ir aprakstīti kā tādi, kas tikai "parasti" ir aprīkoti ar hidrauliskajiem pacelājiem un enerģijas atzariem. Šī apsvēruma dēļ rodas jautājumus par Regulas Nr. 1051/2009 piemērojamību līdzīgiem visurgājējiem transportlīdzekļiem, kurus varētu klasificēt kā lauksaimniecības traktorus, pat ja tie nav aprīkoti ar šīm ierīcēm.

Šajā ziņā Tiesa atgādina, ka, ja valsts tiesa šaubās par to, vai ir spēkā tarifu klasifikācijas regula, kas tai pēc analogijas ir jāpiemēro attiecībā uz precēm, kuras ir pietiekami analogas šajā regulā minētajām precēm, tad ir pamatoti, ka tā iesniedz Tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu šīs regulas spēkā esības izvērtēšanai.

Secinājumā Tiesa atzina, ka Regulas Nr. 1051/2009 pielikuma 2. punkts ir spēkā neesošs, ciktāl tajā raksturotais transportlīdzeklis ir klasificēts KN <sup>51</sup> apakšpozīcijā 8701 90 90, nevis kādā no apakšpozīcijām no 8701 90 11 līdz 8701 90 39, kas atbilst šī transportlīdzekļa dzinēja jaudai.

#### 2016. gada 15. decembra spriedums LEK (C-700/15, [EU:C:2016:959](#))

*"Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kombinētā nomenklatūra – Preču klasifikācija – Tarifa pozīcijā 2106 ietilpstoši uztura bagātinātāji – Aktīvā viela kā būtiskā sastāvdaļa – Iespējama klasifikācija kombinētās nomenklatūras 30. nodaļā – Produkts, kas tiek iesaiņots un tirgots kā zāles"*

Šajā lietā, kuras juridiskais konteksts daļēji ir izklāstīts iepriekš <sup>52</sup>, iesniedzējtiesa ar pirmo un otro jautājumu būtībā vaicā, vai KN <sup>53</sup> jāinterpretē tādējādi, ka tādi produkti kā pamatlietā aplūkoti, kuriem ir labvēlīga ietekme uz veselību kopumā un kuru galvenā sastāvdaļa ir aktīva viela, kas ietilpst uztura bagātinātājos, kuri tiek klasificēti KN tarifu

<sup>50</sup> Attiecībā uz lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem skat. II sadaļas 2.2. iedaļu "Produkta izmantošanas mērķis".

<sup>51</sup> KN redakcijā, kas izriet no Regulas Nr. 948/2009.

<sup>52</sup> Skat. I sadaļu "Vispārīgi apsvērumi par Eiropas Savienības Tiesas pienākumu būtību un tvērumu, kā arī par atbilstošajiem vērtēšanas kritērijiem".

<sup>53</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1006/2011.

pozīcijā 2106, kaut arī to ražotājs tos uzrāda kā zāles un tie tiek tirgoti kā zāles, var tikt klasificēti KN pozīcijā 3004 vai arī tie drīzāk ietilpst tās pozīcijā 2106.

Šajā kontekstā Tiesa tostarp aplūko jautājumu, vai Regula Nr. 1264/98 un Īstenošanas regula Nr. 727/2012, ar kurām noteikti produkti ir klasificēti KN pozīcijā 2106, ir piemērojamas pamatlietā aplūkotajiem produktiem.

Pirmkārt, Tiesa atgādina, kas saskaņā ar pastāvīgo judikatūru klasifikācijas regula ir vispārpiemērojama, jo tā attiecas nevis uz kādu konkrētu saimnieciskās darbības subjektu, bet gan uz visu Muitas kodeksa komitejas izpētītajam produktam identisko produktu kopumu. Lai, interpretējot klasifikācijas regulu, noteiktu tās piemērošanas jomu, jāņem vērā arī tās pamatojuma izklāsts. Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka pamatlietā aplūkotie produkti nav identiski šajās regulās paredzētajiem produktiem. Līdz ar to minētās regulas nav tieši piemērojamas pamatlietā aplūkotajiem produktiem.

Otrkārt, Tiesa atsaucas uz savu judikatūru, saskaņā ar kuru tādas klasifikācijas regulas kā Regulas Nr. 1264/98 un Īstenošanas regulas Nr. 727/2012 piemērošana pēc analogijas produktiem, kas ir analogiski šajās regulās paredzētajiem, sekmē saskanīgu KN interpretāciju, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret subjektiem. Ņemot vērā šo judikatūru, Tiesa pēc tam salīdzina produktu, uz kuriem attiecas minētās regulas, un produktu, uz kuriem attiecas pamatlīta, objektīvās īpašības un pazīmes. Tādējādi Tiesa secina, ka šiem produktiem ir tāda pati aktīvā viela kā produktiem, kas klasificēti Regulā Nr. 1264/98 un Īstenošanas regulā Nr. 727/2012, un atšķirības starp abiem veido tikai izmantoto mikroorganismu un nesējvielu koncentrācija.

Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Tiesa atbild, ka tādi produkti kā pamatlietā aplūkotie, kuriem ir labvēlīga ietekme uz veselību kopumā un kuru galvenā sastāvdaļa ir aktīva viela, kas ietilpst uztura bagātinātājos, kuri tiek klasificēti KN tarifu pozīcijā 2106, ietilpst šajā pozīcijā, kaut arī to ražotājs tos uzrāda kā zāles un tie tiek tirgoti kā zāles.

#### 2018. gada 13. septembra spriedums *Vision Research Europe* (C-372/17, [EU:C:2018:708](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Preču klasifikācija – Kamera ar energoatkarīgu atmiņu, no kuras, izslēdzot kameru vai uzņemot jaunus attēlus, ierakstītie attēli tiek izdzēsti – Kombinētā nomenklatūra – Apakšpozīcijas 85258019 un 85258030 – Skaidrojumi – Interpretācija – Īstenošanas regula (ES) Nr. 113/2014 – Interpretācija – Spēkā esamība”*

Šajā spriedumā, kura faktiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš<sup>54</sup>, Tiesa attiecībā uz Īstenošanas regulas Nr. 113/2014 spēkā esības pārbaudi norāda, pirmām kārtām, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru klasifikācijas regula ir vispārpiemērojama, jo tā attiecas nevis uz kādu konkrētu saimnieciskās darbības subjektu, bet gan uz visu Muitas kodeksa

<sup>54</sup> Skat. II sadaļas 1.4. iedaļu “4. līdz 6. noteikums – standarta noteikums, īpašs noteikums, kas piemērojams noteiktiem iepakojumiem, noteikums par apakšpozīciju salīdzināšanu”

komitejas izpētītajai precei identisku preču kopumu. Lai, interpretējot klasifikācijas regulu, noteiktu tās piemērošanas jomu, jāņem vērā arī tās pamatojuma izklāsts.

Turpinājumā Tiesa konstatē, ka, salīdzinot Īstenošanas regulā Nr. 113/2014 norādīto kameru pazīmes ar pamatlietā aplūkotās kameras pazīmēm, ir jāsecina, ka šīs kameras nav identiskas un līdz ar to šī regula nav tieši piemērojama strīdus kamerai.

Tomēr, otram kārtām, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja klasifikācijas regula nav tieši piemērojama precēm, kas ir nevis identiskas, bet gan tikai līdzīgas precei, kura ir šīs regulas priekšmets, tad minētā regula ir piemērojama šādām precēm pēc analogijas. Šādā gadījumā pietiek ar to vien, ka klasificējamās preces un klasifikācijas regulā paredzētās preces ir pietiekami līdzīgas.

Tā kā Īstenošanas regulā Nr. 113/2014 norādīto kameru pazīmes un objektīvās īpašības ir līdzīgas pamatlietā aplūkotajai kamerai, no tā izriet, ka Īstenošanas regula Nr. 113/2014 ir piemērojama pēc analogijas minētajai kamerai. Tāpēc jāpārbauda šīs regulas spēkā esība.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka Eiropas Savienības Padome attiecībā uz KN piemērošanu ir piešķīrusi Komisijai plašu rīcības brīvību, lai tā, sadarbojoties ar dalībvalstu muitas dienestu ekspertiem, varētu precizēt to tarifa pozīciju saturu, kas ir jāņem vērā, klasificējot noteiktu preci. Tomēr Komisijas pilnvaras noteikt Regulas Nr. 2658/87 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētos pasākumus, piemēram, preču klasifikāciju, neļauj tai izdarīt grozījumus to tarifu pozīciju saturā, kas izveidotas, pamatojoties uz HS, kura ir ieviesta ar HS konvenciju un kuras piemērojamību Savienība saskaņā ar šīs konvencijas 3. pantu ir apņēmusies negrozīt.

Šajā gadījumā Tiesa konstatē ar Īstenošanas regulu Nr. 113/2014 KN apakšpozīcijā 8525 80 19 tiek klasificētas "liela ātruma kameras". Šī klasifikācija ir balstīta uz pamatojumu, atbilstoši kuram "īslaicīgā uzglabāšana energoatkarīgajā atmiņā nav uzskatāma par ierakstu kamerā, jo pēc kameras izslēgšanas attēli zūd". Tomēr Tiesa jau ir precizējusi, ka digitālo fotokameru spēja ierakstīt nekustīgus attēlus iekšējā atmiņā ir uzskatāma par būtisku pazīmi precēm, uz kurām attiecas KN tarifu apakšpozīcija 8525 80 30, neatkarīgi no tā, vai šāda ierakstīšana ir īslaicīga vai pastāvīga.

Tā kā, pretēji tam, kas izriet no KN apakšpozīcijas 8525 80 30, ar Īstenošanas regulu Nr. 113/2014 kameras, ar kurām attēli tiek īslaicīgi ierakstīti energoatkarīgajā atmiņā, tiek izslēgti no šīs apakšpozīcijas un līdz ar to "liela ātruma kameras" tiek klasificētas KN apakšpozīcijā 8525 80 19, Tiesa secina, ka šī Īstenošanas regula nav saderīga ar KN apakšpozīcijas 8525 80 30 piemērojamību.

Līdz ar to, pieņemot Īstenošanas regulu Nr. 113/2014, Komisija ir grozījusi KN apakšpozīcijas 8525 80 30 piemērojamību, to sašaurinot, un pārsniegusi kompetenci, kas tai ir piešķirta ar Regulas Nr. 2658/87 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Tādējādi Tiesa atzīst, ka KN apakšpozīcija 8525 80 30 jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz tādu kameru kā pamatlietā aplūkotā, ar kuru ir iespējams uzņemt lielu skaitu

fotoattēlu sekundē un tos saglabāt kameras energoatkarīgajā iekšējā atmiņā, no kuras, izslēdzot kameru, tie tiek izdzēsti, un Īstenošana regula Nr. 113/2014, ciktāl tā pēc analogijas ir piemērojama precēm ar tādām pašām pazīmēm kā minētajai kamerai, ir spēkā neesoša.

### 3. Klasifikācijas atzinums un saistošā izziņa par tarifu

#### 3.1. PMO un Muitas kodeksa komitejas klasifikācijas atzinums

1975. gada 19. novembra spriedums (plēnums) *Douaneagent der Nederlandse Spoorwegen* (38/75, [EU:C:1975:154](#))

*“Kserogrāfiskie kopēšanas aparāti”*

1971. gada 28. aprīlī prasītājs pamatlietā no trešās valsts importēja kserogrāfiskos kopēšanas aparātus dokumentu reproducēšanai. Nīderlandes muitas administrācija klasificēja šo aparātu KMT<sup>55</sup> tarifu pozīcijā 90.07 A “fotogrāfiskie aparāti” un piemēroja tai 14 % nodokli. Šī klasifikācija atbilst papildu piezīmei, kas KMT 90. nodaļā ieviesta ar Regulu Nr. 1/71 (turpmāk tekstā – “strīdīgā papildu piezīme”), ar ko no 1971. gada 1. janvāra groza KMT, un ir formulēta šādi: “par tādiem, kas ietilpst apakšpozīcijā 90.07 A, ir uzskatāmi arī elektrostatiskie dokumentu automātiskās reproducēšanas aparāti ar optisko attēlu uzņemšanas sistēmu”. Šī piezīme pati atbilda klasifikācijas atzinumam, ko 1965. gada decembrī izdeva Muitas sadarbības padome, kuras uzdevums bija uzraudzīt Starptautiskās konvencijas par nomenklatūru preču klasifikācijai pēc muitas tarifiem, kas parakstīta Briselē 1950. gada 15. decembrī (turpmāk tekstā – “Konvencija par nomenklatūru”)<sup>56</sup>, īstenošanu.

Tomēr pirms 1971. gada 1. janvāra Nīderlandes muitas administrācija attiecīgo aparātu klasificēja pozīcijā 84.54 B “citas biroja iekārtas un aparatūra”, lai izpildītu divus *Tarief commissie* (Tarifu komisija) 1970. gada 2. februāra lēmumus.

Tā kā daudzpusējās sarunās par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) precēm, kas ietilpst pozīcijā 84.54 B, piemērojamais muitas nodoklis tika samazināts līdz 7 %, prasītājs uzskatīja, ka strīdīgā papildu piezīme, “pārceļot” strīdīgo precī no konsolidētās pozīcijas ar muitas nodokli 7 % apmērā uz pozīciju, kurai piemērojams muitas nodoklis 14 % apmērā, ir pretrunā šī nolīguma II pantam. Tā kā viņa sūdzība tika noraidīta, viņš cēla prasību Tarifu komisijā, kura nolēma uzdot Tiesai jautājumu citstarp par to, vai ar strīdīgo papildu piezīmi tiek pārkāpti pienākumi, kas izriet no Konvencijas par nomenklatūru, it īpaši no II panta b) punkta ii) apakšpunkta par

<sup>55</sup> KMT, kas iekļauts I pielikumā Regulai Nr. 950/68, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1/71.

<sup>56</sup> Konvencija par nomenklatūru preču klasifikācijai pēc muitas tarifiem, kas parakstīta Briselē 1950. gada 15. decembrī.

aizliegumu veikt tādus grozījumus nodaļu un sadaļu piezīmēs, kas varētu mainīt nomenklatūras nodaļu, sadaļu un pozīciju piemērojamību.

Vispirms Tiesa paskaidro, ka Savienība aizstāj dalībvalstis attiecībā uz saistībām, kas izriet no Konvencijas par nomenklatūru un tā paša datuma Konvencijas par Muitas sadarbības padomes izveidošanu <sup>57</sup>, un līdz ar to tā uzņemas minētās saistības.

Šajā ziņā Tiesa konstatē, ka starp saistībām, kas iekļautas pirmajā no šīm konvencijām, II panta b) punkta ii) apakšpunktā ir ietverts līgumslēdzēju pušu pienākums “neveikt nekādus grozījumus nodaļu vai sadaļu piezīmēs, kas varētu mainīt nomenklatūras nodaļu, iedaļu un pozīciju piemērojamību”.

Turklāt Muitas sadarbības padomes izdotie klasifikācijas atzinumi nav saistoši līgumslēdzējām pusēm, bet tie interpretācijas elementi, kas ir vēl jo svarīgāki, jo tos ir sniegusi iestāde, kurai šīs puses ir uzticējušas nodrošināt vienveidīgu KN interpretāciju un piemērošanu. Šādu interpretāciju, ja tā turklāt atbilst līgumslēdzēju valstu parastajai praksei, var noraidīt vienīgi tad, ja tā izrādās nesaderīga ar attiecīgās nostājas formulējumu vai ja tā acīmredzami pārsniedz Muitas sadarbības padomei piešķirto rīcības brīvību.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka fotogrāfisko un kserogrāfisko attēlu uzņemšanas procesu līdzības pakāpes dēļ nešķiet, ka būtu izpildīti nosacījumi, kas liek noraidīt klasifikācijas atzinumu kā nesaderīgu ar attiecīgo pozīciju. Līdz ar to apstrīdētā papildu piezīme nav nesaderīga ar pienākumiem, kas izriet no Konvencijas par nomenklatūru.

Tādējādi no šiem apsvērumiem izriet, ka lietas materiālu pārbaudē nav atklājušies apstākļi, kas varētu ietekmēt strīdīgās papildu piezīmes spēkā esību.

### 2011. gada 10. novembra spriedums X un X BV (C-319/10 un C-320/10, [EU:C:2011:720](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Kombinētā nomenklatūra – Tarifu klasifikācija – Saldēta, atkaulota un sālīta vistas gaļa – Regulu (EK) Nr. 535/94, Nr. 1832/2002, Nr. 1871/2003, Nr. 2344/2003 un Nr. 1810/2004 spēkā esamība un interpretācija – Kombinētās nomenklatūras 2. nodaļas 7. papildu piezīme – PTO Strīdu noregulēšanas institūcijas lēmums – Tiesiskās sekas”*

Lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, Tiesai tostarp tika lūgts atbildēt uz jautājumu, vai, interpretējot vai novērtējot Regulā Nr. 1810/2004 <sup>58</sup> ietvertās papildu piezīmes spēkā esību, ir iespējams atsaukties uz PTO ietvaros izveidotās Strīdu izšķiršanas padomes (turpmāk tekstā – “SIP”) lēmumu, ciktāl tas attiecas uz pozīcijā 0210 minētā jēdziena “sālīts” interpretāciju, lai gan deklarēšana muitas procedūrā laišanai brīvā apgrozībā tika veikta pirms šī lēmuma pieņemšanas.

<sup>57</sup> Konvencija par Muitas sadarbības padomes izveidošanu, kas parakstīta Briselē 1950. gada 15. decembrī.

<sup>58</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1810/2004.

Pamatlieta attiecās uz saldētas un atkaulotas vistas gaļas ar dažādu pievienotā sāls saturu – no 0,6 % līdz 1 % – muitas klasifikāciju. Prasītājas pamatlietā apgalvoja, ka gaļa būtu klasificējama KN apakšpozīcijā 0210 99 39, argumentējot, ka sāls pievienošana, pat ja tā saturs ir mazāks par 1,2 %, maina gaļas īpašības, un šis apgalvojums balstījās uz PTO lēmumiem. Muitas iestādes gluži pretēji apgalvoja, ka preces ir jāklasificē apakšpozīcijā 0207 14 10, pamatojoties uz strīdīgo papildu piezīmi. Iesniedzējtiesa ir uzsvērusi, cik svarīga ir šīs piezīmes interpretācija un tiesiskā regulējuma spēkā esība, kā arī PTO lēmumu ietekme uz strīda iznākumu.

Pirmām kārtām, attiecībā uz jautājumu par to, vai ir iespējams izvērtēt strīdīgās papildu piezīmes spēkā esību, ņemot vērā SIP lēmumu, Tiesa atgādina, ka PTO līgumi principā nav to normu vidū, attiecībā uz kurām Tiesa pārbauda Savienības iestāžu aktu tiesiskumu. Tikai tad, ja Savienība ir vēlējusies izpildīt noteiktu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Savienības tiesību akts tieši atsaucas uz konkrētām PTO līgumu normām, Tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Savienības tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus.

Turklāt saimnieciskās darbības subjekts dalībvalsts tiesā nevar apgalvot, ka Savienības tiesiskais regulējums nav saderīgs ar konkrētiem PTO noteikumiem, lai gan SIP ir atzinusi minēto tiesisko regulējumu par nesaderīgu ar tiem. Pie kam ir beidzies saprātīgs termiņš, kas paredzēts strīdu izšķiršanas sistēmā, kura izveidota ar PTO līgumiem, un piešķirts Savienībai, lai izpildītu minēto lēmumu.

Saimnieciskās darbības subjekta iespēja Savienības tiesā atsaukties uz to, ka tās tiesiskais regulējums nav saderīgs ar SIP lēmumu, arī nevar tikt pieļauta. Proti, SIP ieteikumi vai lēmumi, kuros ir konstatēta PTO noteikumu neizpilde, principā un neatkarīgi no to juridiskās piemērojamības būtībā nevar tikt nošķirti no materiāltiesiskajām normām, ar kurām tiek pildītas saistības, ko kāda puse uzņēmusies PTO ietvaros. Tādējādi uz SIP ieteikumu vai lēmumu, kurā konstatēta minēto noteikumu neievērošana, tāpat kā uz materiālajām tiesību normām, kas ietvertas PTO līgumos, nevar atsaukties Savienības tiesā, lai noteiktu, vai tās tiesiskais regulējums nav saderīgs ar šo ieteikumu vai lēmumu.

Šajā lietā, pirmkārt, Tiesa uzskata, ka ne no lietas materiāliem, ne no attiecīgo regulu apsvērumiem neizriet, ka, pieņemot šīs regulas, Komisija būtu vēlējusies Savienības tiesību sistēmā īstenot īpašu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros. Otrkārt, nevienā no šīm regulām nav tiešas atsauces uz konkrētiem PTO līgumu noteikumiem. Turklāt SP lēmums tika pieņemts pēc faktu pamatlietā rašanās un tā īstenošanai paredzētais saprātīgais termiņš beidzās tikai 2006. gada 27. jūnijā.

No tā izriet, ka, izvērtējot Regulā Nr. 1810/2004 ietvertās strīdīgās papildu piezīmes spēkā esību, tādus apstākļos kā pamatlietā katrā ziņā nav iespējams atsaukties uz SIP lēmumu.

Otrām kārtām, attiecībā uz jautājumu par to, vai strīdīgo papildu piezīmi ir iespējams interpretēt, ņemot vērā SIP lēmumu, Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu

primārais raksturs attiecībā pret Savienības atvasināto tiesību aktiem liek pēdējos minētos, ciktāl tas ir iespējams, interpretēt atbilstoši šiem nolīgumiem. Tādējādi Tiesa jau ir atsaukusies uz PTO Īpašās komisijas vai Apelācijas institūcijas ziņojumiem, lai pamatotu savu dažu PTO līgumu noteikumu interpretāciju.

Tomēr, pat ja nav izslēgts, ka noteiktos apstākļos uz SIP lēmumu var atsaukties, lai interpretētu Savienības tiesības, šajā gadījumā Tiesas ieskatā prasītāju pamatlietā un iesniedzējtiesas izvirzītā SIP lēmuma interpretācija izriet no šī lēmuma kļūdainas izpratnes.

Šajā kontekstā Tiesa secina, ka apstākļos, kad deklarēšana muitas procedūrā laišanai brīvā apgrozībā tika veikta pirms 2005. gada 27. septembra, nav iespējams atsaukties uz PTO Strīdu izšķiršanas padomes nolēmumu un diviem PTO Īpašās komisijas ziņojumiem, nedz interpretējot strīdīgo papildu piezīmi, kas ietverta Regulā Nr. 1810/2004, nedz izvērtējot šīs papildu piezīmes spēkā esību.

### 3.2. Saistošās izziņas par tarifu

2010. gada 2. decembra spriedums Schenker (C-199/09, [EU:C:2010:728](#))

*“Regula (EEK) Nr. 2454/93 – Kopienas Muitas kodeksa īstenošanas noteikumi – 6. panta 2. punkts – Saistošās izziņas par tarifu pieteikums – Jēdziens “viens preču veids””*

Lietā, kurā tika taisīts šis spriedums, iesniedzējtiesa uzdeva Tiesai prejudiciālu jautājumu par to, kā interpretēt Regulas Nr. 2454/93 6. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru SIT pieteikums var attiekties tikai uz vienu preču veidu. Iesniedzējtiesa tostarp jautāja, vai šī tiesību norma jāinterpretē tādējādi, ka SIT pieteikums jāattiecina tikai uz vienu precī un tādējādi tas nevar attiekties uz dažādām precēm, pat ja to atšķirīgie elementi ir minimāli. Šis prejudiciālais jautājums nozīmē pārbaudīt, vai tādi LCD šķidro kristālu paneļi, par kuriem ir runa pamatlietā, ir “viens preču veids” Regulas Nr. 2454/93 6. panta 2. punkta izpratnē.

Tiesa norāda, ka Muitas kodekss un Muitas kodeksa īstenošanas regula neietver nekādu šīs regulas 6. panta 2. punktā ietvertā “viena preču veida” jēdziena definīciju. Tāpēc, interpretējot šo jēdzienu, jāņem vērā minētās normas formulējums, konteksts un mērķi.

Turpinājumā Tiesa atzīst, pirmkārt, ka saskaņā ar šī 6. panta 2. punkta formulējumu, kurā ir atsauce uz “vienu preču veidu”, lūgums sniegt SIT var attiekties uz dažādām precēm tiktāl, ciktāl tās ir viena veida. Ņemot vērā parasto šī pēdējā vārda nozīmi, vienīgi tādas preces, kurām ir līdzīgas īpašības, var veidot “vienu preču veidu”.

Otrkārt, lai noteiktu, kādas atšķirības liedz iespēju uzskatīt, ka preces ar līdzīgām īpašībām veido vienu preču veidu Regulas Nr. 2454/93 6. panta 2. punkta izpratnē, Tiesa atgādina, ka SIT sistēmas mērķis ir saimnieciskās darbības subjektam sniegt tiesisko

drošību, ja pastāv šaubas par preces tarifu klasifikāciju. Tādējādi SIT tās saņēmējam garantē preces klasifikāciju konkrētā tarifu pozīcijā, un tas ļauj iepriekš zināt nodokļu summu, kas maksājama, kārtojot muitas formalitātes saistībā ar minēto preci.

Turklāt šī sistēma atvieglo pašu muitas dienestu darbību, jo preču, uz kurām attiecas šāda izziņa, tarifu klasifikācija šīs izziņas spēkā esības laikā tiek noteikta attiecībā uz visām turpmākajām minēto preču muitas deklarācijām.

Nemot vērā attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi, Tiesa paskaidro, ka preces, pat ja tām ir līdzīgas īpašības, nevar tikt uzskatītas par viena veida precēm Regulas Nr. 2454/93 6. panta 2. punkta izpratnē, ja tās var klasificēt dažādās muitas nomenklatūras pozīcijās vai apakšpozīcijās. Proti, vairāku preču, kuras var ietilpt dažādās pozīcijās vai apakšpozīcijās, iekļaušana tajā pašā SIT pieteikumā papildus tam, ka tā sarežģī muitas dienestu darbu, rada paaugstinātu risku kļūdīties, novērtējot lūgumā sniegto informāciju un tādējādi – izlemjot minēto preču klasifikāciju.

Šādos apstākļos Tiesa secina, ka SIT pieteikums nevar attiekties uz dažādām precēm, pat ja tām ir līdzīgas īpašības, ja atšķirības starp minētajām precēm var jebkāda veidā ietekmēt to tarifu klasifikāciju.

Līdz ar to Tiesa atzīst, ka Regulas Nr. 2454/93 6. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka lūgums sniegt SIT var attiekties uz dažādām precēm ar nosacījumu, ka tās ir viena veida preces. Vienīgi tādas preces, kurām ir līdzīgas īpašības un kuru atšķirīgajiem elementiem nav nekādas nozīmes, lai noteiktu to tarifu klasifikāciju, var tikt uzskatītas par viena veida precēm šīs tiesību normas izpratnē.

### 2005. gada 15. septembra spriedums *Intermodal Transports* (C-495/03, [EU:C:2005:552](#))

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu pozīcijas – Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā – Pozīcija 8709 – Traktors “Magnum ET120 Terminal Tractor” – EKL 234. pants – Valsts tiesas pienākums uzdot prejudiciālu jautājumu – Nosacījumi – Saistoša izziņa par tarifu, ko trešajai personai izsniedz citas dalībvalsts muitas iestādes attiecībā uz līdzīga veida transportlīdzekli”*

Nīderlandes sabiedrība *Intermodal* deklarēja mehāniskos transportlīdzekļus laišanai brīvā apgrozībā, klasificējot tos KN tarifu pozīcijā 8709.

Pēc pārbaudes Nīderlandes muitas dienesti tomēr uzskatīja, ka minētie transportlīdzekļi ietverami KN apakšpozīcijā 8701 20 10. Tādēļ tie nosūtīja *Intermodal* paziņojumu par papildu samaksu. Prasības, ko *Intermodal* cēla par šo paziņojumu, pamatojumam tā tostarp iesniedza Somijas muitas dienestu izdotu SIT, kurā kā SIT saņēmēja bija norādīta Somijas sabiedrība un veikta līdzīgu transportlīdzekļu klasifikāciju KN pozīcijā 8709. Tomēr šī prasība tika noraidīta.

*Intermodal* iesniedza kasācijas sūdzību par šo spriedumu iesniedzējtiesā. Uzskatot, ka *Intermodal* nevarēja iegūt nekādas tiesības no SIT, kas attiecas uz citu preci, nebūdamā tās saņēmēja, šī tiesa vaicāja, vai tādos apstākļos kā pamatlietā valsts tiesai, kas uzskata,

ka šāda trešajai personai izsniegta SIT rada acīmredzami kļūdainu klasifikāciju saskaņā ar KN, nav pienākuma iesniegt Tiesai prejudiciālu jautājumu.

Šādos apstākļos tā, pirmām kārtām, jautāja Tiesai, vai valsts tiesai, kurai jāizskata lieta par preces klasifikāciju KN un kurai ir iesniegta minētās prāvas trešajai personai izsniegta citas dalībvalsts muitas dienestu SIT, kas attiecas uz līdzīgu preci, ir pienākums uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju, ja tā uzskata, ka minētā SIT nav saderīga ar KN, un ja tā tarifu klasifikāciju saprot citādāk, nekā norādīts SIT.

Vispirms Tiesa precizē, ka no Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 12. panta izriet, ka SIT rada tiesības tikai tās saņēmējam un tikai attiecībā uz tām precēm, kas ir ierakstītas SIT.

Līdz ar to tiesvedībā dalībvalsts tiesā lietas dalībniekiem nav nekādu personisku tiesību atsaukties uz SIT, kas attiecas uz līdzīgu preci un ko trešajai personai ir izsniegušas citas dalībvalsts iestādes.

Šādos apstākļos Tiesa secina, ka tad, ja valsts tiesā izskatāmā lietā, kas attiecas uz noteiktas preces tarifu klasifikāciju, ir iesniegta SIT, kas attiecas uz līdzīgu preci un ko trešajai personai šajā lietā ir izsnieguši citas dalībvalsts muitas dienesti, un ja minētā tiesa šajā saistošajā izziņā par tarifu veikto tarifu klasifikāciju uzskata par kļūdainu, šie divi apstākļi neuzliek tiesai, kuras nolēmumi ir pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju.

Attiecībā uz tiesu, kuras nolēmumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, minētie apstākļi paši par sevi automātiski nevar uzlikt pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju. Tomēr šādai tiesai, ja tajā rodas Savienības tiesību jautājums, ir pienākums vērsties Tiesā, ja vien tā nav konstatējusi, ka uzdotais jautājums nav būtisks vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgo Savienības tiesību normu, vai ka Savienības tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka nerodas nekādas pamatotas šaubas. Šādas iespējamības esība jāizvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras rašanās risku Savienībā.

Šajā ziņā SIT, ko ir izsniegušas citas dalībvalsts iestādes, esība liek minētajai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas attiecībā uz pareizu KN<sup>59</sup> piemērošanu, it īpaši ņemot vērā trīs iepriekš minētos novērtēšanas elementus.

Otrām kārtām, iesniedzējtiesa Tiesai vaicāja, vai KN pozīcija 8709 jāinterpretē tādējādi, ka transportlīdzeklis, kam ir tādas pašas īpašības kā transportlīdzeklim pamatlietā, ir ietverams šajā pozīcijā.

Šajā ziņā Tiesa norāda, ka KN pozīcijas 8709 formulējumā ir nošķirtas divas transportlīdzekļu kategorijas, no kurām abas ir definētas pēc to darbības, it īpaši pēc

<sup>59</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2261/98.

atsevišķām to fiziskām īpašībām un/vai to iespējamās izmantošanas. Turklāt šis formulējums piešķir galveno nozīmi faktam, ka attiecīgie transportlīdzekļi ir tāda veida transportlīdzekļi, kas tiek izmantoti vilkšanai dzelzceļa platformās un, kā tas izriet no atsevišķām valodu versijām, it īpaši uz muliņiem. Šāds kritērijs norāda uz tādu transportētāju objektīvām īpašībām, kam jābūt dabiski piemērotiem izmantošanai dzelzceļa platformās, it īpaši uz muliņiem, un identiskiem vai analogiem transportlīdzekļiem, kas tiešām tiek izmantoti šādās vietās.

Tiesas ieskatā no pamatlietā aplūkoto transportlīdzekļu īpašībām izriet, ka tie nav acīmredzami līdzīgi tiem transportlīdzekļiem, kas tiešām tiek izmantoti vilkšanai dzelzceļa platformās, it īpaši uz muliņiem, nedz arī tie dabiski ir piemēroti šādai izmantošanai. Līdz ar to šādi transportlīdzekļi nevar ietilpt pozīcijas 8709 piemērošanas jomā.

Šādos apstākļos Tiesa nospriež, ka KN pozīcija 8709 neattiecas uz transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2500 apgriezieniem minūtē, kā arī automātisko pārnenumkārbu ar četriem pārnenumiem gaitai uz priekšu un vienu pārnenumu atpakaļgaitai, ar aizvērtu kabīni, kā arī ar 60 cm augstumā paceļamu pacelšanas plāksni, kam ir 32 000 kg iekraušanas jauda un ļoti īss griešanās rādiuss un kas tiek izmantots puspiekabju pārvietošanai pa zemi un rūpnieciskās celtnēs. Šāds transportlīdzeklis faktiski nav nedz pašgājējs kravas transportētājs, ko izmanto preču pārvadāšanai, nedz dzelzceļa platformās izmantojams vilcējs šīs pozīcijas izpratnē.

### **2011. gada 7. aprīļa spriedums Sony Supply Chain Solutions (Europe) (C-153/10, [EU:C:2011:224](#))**

*“Regula (EEK) Nr. 2913/92 – Kopienas Muitas kodekss – 12. panta 2. un 5. punkts, 217. panta 1. punkts un 243. pants – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – Regulas (EEK) Nr. 2913/92 īstenošanas noteikumi – 10. un 11. pants – Preču klasifikācija – Saistoša izziņa par tarifu – Subjekta, kas nav saņēmējs, atsaukšanās attiecībā uz to pašu precī – Valsts muitas pārvaldes instrukcijas – Tiesiskā palāvība”*

*Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (turpmāk tekstā – “SLE”) bija cēlusi prasību par Nīderlandes muitas iestāžu pieprasījumu samaksāt muitas nodokļus par spēļu ierīču, tostarp konsoles ar nosaukumu “Playstation 2 Computer Entertainment System” (turpmāk tekstā – “PS 2”), importu. Šajā prasībā SLE balstās uz procedūru starp Sony Computer Entertainment Europe Ltd. (turpmāk tekstā – “SCEE”), kas ir piederīga tai pašai uzņēmumu grupai, un Apvienotās Karalistes muitas iestādēm. 2000. gada 19. oktobrī tās izsniedza SCEE SIT, kas attiecās uz PS 2 un kurā tā bija klasificēta KN <sup>60</sup> tarifa apakšpozīcijā 9504 10 00.*

<sup>60</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti attiecīgi ar Regulu Nr. 2204/1999 un Regulu Nr. 2263/2000.

Šajā kontekstā iesniedzējtiesa tostarp jautāja Tiesai, vai Regula Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 82/97, kā arī Regula Nr. 2454/93, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 12/97 (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”), jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, kas noformē muitas deklarācijas savā vārdā un savās interesēs, nevar atsaukties uz SIT, kuras saņēmējs ir nevis viņš pats, bet gan sabiedrība, ar kuru tas ir saistīts un kuras uzdevumā tas šīs deklarācijas ir noformējis.

Vispirms Tiesa atgādina, ka SIT mērķis ir saimnieciskās darbības subjektam sniegt tiesisko drošību, ja pastāv šaubas par kādas preces klasifikāciju esošajā muitas nomenklatūrā, tādējādi pasargājot to no iespējas, ka jautājumā par šīs preces klasifikāciju muitas dienesti vēlāk maina savu nostāju.

Turpinājumā Tiesa norāda, ka no Muitas kodeksa 12. panta 2. punkta, kā arī Īstenošanas regulas 10. un 11. panta – lasot tos kopsakarā – izriet, ka uz SIT attiecībā gan pret to izsniegušajiem, gan citu dalībvalstu muitas dienestiem var atsaukties tikai tās saņēmējs. Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka SIT rada tiesības tikai tās saņēmējam. Tomēr no Muitas kodeksa 5. un 64. panta izriet, ka noteikums, ka uz SIT var atsaukties tikai tās saņēmējs, šim pēdējam neaizliedz muitas deklarāciju noformēt ar kādas trešās personas starpniecību. Proti, šajā kodeksā tiesības pārstāvēt muitā tiek regulētas izsmeļoši.

Taču gan no lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu, gan no *SLE* Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka *SLE* nav rīkojusies kā *SCEE* pārstāve. Tādēļ tā Nīderlandes muitas dienestos nevarēja atsaukties uz SIT, kuras saņēmējs bija *SCEE*. *SLE* par pārstāvi Muitas kodeksa 5. panta izpratnē nepadarīja arī apstākļus, ka *SCEE* un *SLE* bija piederīgas vienai uzņēmumu grupai vai ka otrā Nīderlandē pārstāvēja pirmo nodokļu jautājumos.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa atzina, ka Muitas kodeksa 12. panta 2. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 10. un 11. pants jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs, kas noformē muitas deklarācijas savā vārdā un savās interesēs, nevar atsaukties uz SIT, kuras saņēmējs ir nevis viņš pats, bet gan sabiedrība, ar kuru tas ir saistīts un kuras uzdevumā tas šīs deklarācijas ir noformējis.

Ar citu jautājumu iesniedzējtiesa lūdza Tiesu atbildēt, vai muitas nodokļu iekasēšanas procedūrā ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, uzrādot SIT, kas attiecībā uz tām pašām precēm izsniegta citā dalībvalstī. Iesniedzējtiesa turklāt vaicāja, vai šī SIT jāņem vērā pat tad, ja importēšanas laikā par tās derīgumu bija strīds un tā galu galā tikusi grozīta tikai pēc šīs importēšanas.

Šajā ziņā Tiesa paskaidroja, ka, piemērojot Muitas kodeksa 12. panta 2. punktu un Īstenošanas regulas 11. pantu, SIT muitas dienestiem ir saistoša tikai tad, ja uz to atsaucas tās saņēmējs vai tā pārstāvis. Citos gadījumos iestāde, kura izskata lietu saskaņā ar Muitas kodeksa 243. panta 2. punktu un kurā ir iesniegts SIT, nevar ļaut iestāties attiecīgajai SIT piemītošajām tiesiskajām sekām. Tomēr cita persona, kas nav SIT saņēmēja, uz SIT drīkst atsaukties kā uz pierādījumu. Proti, tā kā nav Savienības

tiesiskā regulējuma par pierādījuma jēdzienu, principā ir pieņemami visi pierādīšanas līdzekļi, ko dalībvalstu procesuālās tiesības pieļauj Muitas kodeksa 243. pantā paredzētajai analogiskās procedūrās.

Turklāt Tiesa atgādina savu judikatūru, saskaņā ar kuru apstāklim, ka citas dalībvalsts muitas dienesti trešajai personai lietā, ko izskata tiesa, kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām ir nepārsūdzami tiesā, ir izdevuši SIT par noteiktu precī, kurā izmantota KN pozīciju šķietami atšķirīga interpretācija no tās, ko attiecīgā tiesa uzskatījusi par atbilstīgu attiecībā uz precī, kas ir līdzīga pamatlietā esošajai, liek šai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas jautājumā par pareizu KN piemērošanu.

No šīs judikatūras Tiesa secina, ka trešajai personai izsniegtu SIT kā pierādījumu drīkst ņemt vērā tiesa, kas izskata lietu par preces klasifikāciju muitas nodokļa vajadzībām un tai sekojošo muitas nodokļu samaksu.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa secina, ka Muitas kodeksa 12. panta 2. un 5. punkts un 217. panta 1. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 11. pants, tos lasot kopsakarā ar Muitas kodeksa 243. pantu, jāinterpretē tādējādi, ka lietā par muitas nodokļa iekasēšanu kāda ieinteresētā persona var apstrīdēt šo iekasēšanu, kā pierādījumu uzrādot SIT, kas attiecībā uz tām pašām precēm izsniegta citā dalībvalstī, taču šī SIT nevar radīt tai piemītošās tiesiskās sekas. Tomēr noteikt, vai iespēja izmantot šādus pierādīšanas līdzekļus ir paredzēta attiecīgās dalībvalsts atbilstīgajos procesuālajos noteikumos, ir valsts tiesas ziņā.

Iesniedzējtiesa jautāja arī, vai Muitas kodekss un Īstenošanas regula jāinterpretē tādējādi, ka valsts instrukcija, kurā ir atzīts, ka, lai deklarētās preces klasificētu muitas tarifu vajadzībām, valsts iestādēm ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu SIT, importētājiem varēja radīt tiesisko paļāvību, ka uz šo instrukciju var atsaukties.

Vispirms Tiesa precīzē, ka lēmumā par prejudiciālo jautājumu uzdošanu ir teikts, ka pamatlietā aplūkotās importēšanas laikā Nīderlandes muitas rokasgrāmatā bija paredzēts, ka “uz SIT drīkst atsaukties vienīgi tās saņēmējs [un ka] jebkurā gadījumā uzrādītajām precēm visādā ziņā ir jāatbilst SIT izklāstītajam preču aprakstam. Ja kāds importētājs norāda uz spēkā esošu SIT, kuras saņēmējs tas nav, un iesniedz pieteikumu par tieši tām pašām precēm kā tās, kas aprakstītas SIT, klasifikācijai tomēr ir jāatbilst SIT norādītajai klasifikācijai”.

Šajā ziņā Tiesa atsaucas uz savu judikatūru, saskaņā ar kuru uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu nevar atsaukties attiecībā pret precīzu Savienības tiesību akta normu, un tai pretrunā esoša par Savienības tiesību piemērošanu atbildīgās valsts iestādes rīcība nevar saimnieciskās darbības subjektam radīt tiesisko paļāvību par to, ka tas gūs labumu no Savienības tiesībām pretrunā esošas attieksmes.

Taču Muitas kodeksa 12. pantā ir precīzi reglamentēti SIT izsniegšanas nosacījumi, juridiskais spēks, kā arī derīguma ilgums. Turklāt Īstenošanas regulas 10. panta

1. punktā ir skaidri noteikts, ka uz SIT var atsaukties tikai tās saņēmējs vai pārstāvis, kas rīkojas šā saņēmēja uzdevumā.

No tā izriet, ka, piešķirot SIT vienādu juridisko spēku, neatkarīgi no tā, vai uz to atsaucas trešā persona vai tās saņēmējs, Nīderlandes muitas iestādes, kas ir atbildīgas par Savienības tiesību piemērošanu, ir rīkojušās pretēji Savienības tiesībām.

Tādēļ Tiesa atbild, ka Muitas kodeksa 12. pants un Īstenošanas regulas 10. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka valsts instrukcija, kurā ir atzīts, ka, lai deklarētās preces klasificētu muitas tarifu vajadzībām, valsts iestādēm ir iespējams atsaukties uz trešajai personai attiecībā uz tām pašām precēm izsniegtu SIT, importētājiem nevarēja radīt tiesisko palāvību, ka uz šo instrukciju var atsaukties.

**2011. gada 14. aprīļa spriedums *British Sky Broadcasting Group un Pace* (C-288/09 un C-289/09, [EU:C:2011:248](#))**

*“Kopējais muitas tarifs – Tarifu klasifikācija – Kombinētā nomenklatūra – Satelīta ciparu televīzijas uztvērēji un dekodētāji ar ierakstīšanas funkciju – Kopienas Muitas kodekss – 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa un 6. punkts – Saistošas izziņas par tarifu spēkā esamība laikā”*

Šajā spriedumā, kura tiesiskie apstākļi ir izklāstīti iepriekš <sup>61</sup>, Tiesai tika lūgts atbildēt uz jautājumu, vai SIT – kas vairs neatbilst KN tādēļ, ka ir stājies spēkā tiesību akts ar grozījumiem, – ir vai nav zaudējusi spēku pēc šīs spēkā stāšanās dienas.

Pamatlietā otrajā apvienotajā lietā *Pace*, Apvienotajā Karalistē reģistrēta sabiedrība, ražoja un importēja pierīces, kam ir saziņas funkcija un kas ir aprīkotas ar cietā diska atmiņas vienībām (turpmāk tekstā – “pierīces *STB-HDD*”), kuras ir paredzētas maksas televīzijas pakalpojumu sniedzējiem. *Pace* Apvienotajā Karalistē importēja šīs pierīces, tostarp modeli *TDS 470NB SD PVR* (tāpat saukta – “pierīce *Sky+*”), kas ražots *Sky* vajadzībām un ko tā sauc par “modeli *DRX280*”.

2005. gada 8. aprīlī *Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs* (Viņas Augstības lenākumu un muitas dienests, turpmāk tekstā – “*Commissioners*”) izsniedza *Pace* SIT, kurā pierīce *Sky+* tika klasificēta KN apakšpozīcijā 8528 12 91, kā izrietēja no Regulas Nr. 1810/2004. Pēc tam, kad 2007. gada 1. janvārī stājās spēkā Regula Nr. 1549/2006, šī apakšpozīcija kļuva par apakšpozīciju 8528 71 13. Nenožīmīgas atšķirības, kas tehniskās specifikācijas vai preču apraksta ziņā pastāv starp dažādažām pierīcēm *STB-HDD*, neietekmē to klasifikāciju.

Ar 2006. gada 4. decembra un 2007. gada 29. janvāra vēstulēm *Commissioners* informēja *Pace* par to, ka “ar 2007. gada 1. janvāri KN kodi tiks būtiski grozīti” un ka “šo kodu grozījumu dēļ 2005. gada 8. aprīļa SIT tiek atsaukta ar 2006. gada 31. decembri”.

<sup>61</sup> Skat. II sadaļas 2.2. iedaļu “Produkta izmantošanas mērķis”. Šis spriedums ir aplūkots arī III sadaļas 1.2. iedaļā “Komisijas skaidrojumi”.

Ar 2008. gada 8. augusta vēstuli *Commissioners* apstiprināja, ka uz modeli *STB-HDD TDS 460*, kam ir divi veidi, proti, *TDS 460NV* un *TDS 460NS*, tāpat attiecas 2005. gada 8. aprīļa SIT, kamēr tas paliek spēkā. Ar citu vēstuli *Commissioners* turklāt apstiprināja, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļu 2005. gada 8. aprīļa SIT zaudēja spēku 2007. gada 1. janvārī kodu grozījumu dēļ, kas radušies HS grozījumu un ikgadējās muitas tarifu atjaunināšanas dēļ.

2008. gada 17. novembrī *Commissioners* pieprasīja, lai *Pace a posteriori* samaksātu muitas nodokli par visām pierīcēm *STB-HDD*, tostarp par pierīci *Sky+*, kas ievestas laika periodā no 2007. gada janvāra līdz 2008. gada aprīlim. Šī prasība tika izteikta tādēļ, ka pierīces *STB-HDD* bija klasificētas nepareizā KN pozīcijā, proti, apakšpozīcijā 8528 71 13, lai arī, pēc *Commissioners* domām, šīs preces bija jāklasificē apakšpozīcijā 8521 90 00.

Pēc neveiksmīga lūguma pārskatīt *Commissioners* lēmumu *Pace* cēla prasību par šo lēmumu, apgalvojot, ka SIT, kas attiecas uz aplūkotajām pierīcēm, palika spēkā sešus mēnešus pēc Regulas Nr. 1549/2006 stāšanās spēkā un ka Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka Regula Nr. 1549/2006 nav "regula" šīs tiesību normas piemērošanas nolūkā.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma uzdot Tiesai jautājumu citstarp par to, vai Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa jāinterpretē tādējādi, ka Regula Nr. 1549/2006 jāuzskata par regulu šīs tiesību normas izpratnē. Šī tiesa precīzāk jautāja par to, vai SIT, kas vairs neatbilst KN Regulas Nr. 1549/2006 stāšanās spēkā dēļ, pēc šīs stāšanās spēkā datuma ir zaudējusi spēku vai nē.

Vispirms Tiesa atsauca uz Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) punkta formulējumu, saskaņā ar kuru SIT zaudē spēku, ja regulas pieņemšanas dēļ tā neatbilst pastāvošajām tiesību normām. Tiesa paskaidro, ka šis pants attiecas ne tikai uz tādām regulām, kas kā Regula Nr. 1549/2006 tiek pieņemtas, piemērojot Regulas Nr. 2658/87 12. panta 1. punktu, bet arī uz jebkuru citu regulu, kas ietekmē vai nosaka preču klasifikāciju KN.

Turpinājumā Tiesa konstatē, ka sākot ar 2007. gada 1. janvāri Regulas Nr. 2658/87 I pielikums, kurā atrodas KN, tika aizstāts ar Regulas Nr. 1549/2006 pielikuma tekstu – kā izriet no šīs pēdējās minētās regulas 1. panta. Proti, Regulas Nr. 1549/2006 ceturtajā apsvērumā ir precizēts, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2658/87 12. pantu pēdējās minētās regulas I pielikums no 2007. gada 1. janvāra ir jāaizstāj ar KN pilno redakciju.

Visbeidzot Tiesa norāda, ka KN tekstā, kas iekļauts Regulas Nr. 1549/2006 pielikumā, vairs nav minēta apakšpozīcija 8528 12 91. No tā izriet, ka SIT, kurā prece ir klasificēta šajā apakšpozīcijā, vairs neatbilst KN un tārad saskaņā ar Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļu no 2007. gada 1. janvāra automātiski zaudēja spēku.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Tiesa nospriež, ka Muitas kodeksa 12. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) daļa jāinterpretē tādējādi, ka Regula Nr. 1549/2006 jāuzskata par

regulu šīs tiesību normas izpratnē. Līdz ar to SIT, kas vairs neatbilda KN tādēļ, ka spēkā stājās Regula Nr. 1549/2006, zaudēja spēku pēc šīs stāšanās spēkā datuma.

#### 4. Citi juridiski saistoši akti

2018. gada 22. februāra spriedums SAKSA (C-185/17, [EU:C:2018:108](#))

*“Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējais muitas tarifs – Preču klasifikācija – Saskaņotais standarts [EN] 590:2013 – Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija 2710 19 43 – Kritēriji, kuriem ir nozīme, precīzi klasificējot kā gāzeļļu”*

2015. gadā Bulgārijas uzņēmums SAKSA Varnas ostas muitas iestādē deklarēja minerāleļļu KN tarifa pozīcijā 2710 19 43, lai to laistu brīvā apgrozībā.

Varnas Muitas dienests divus deklarēto preču paraugus nosūtīja reģionālajai muitas laboratorijai, lai noteiktu to veidu un tarifu klasifikāciju. Destilācijas iezīmes un citi konkrēti rādītāji liecināja, ka pārbaudītais paraugs atbilst tiem jēdziena “vidējās eļļas” raksturlielumiem, kuri izriet no KN 27. nodaļas 2. papildu piezīmes c) apakšpunkta.

Tādējādi muitas dienests uzskatīja, ka prece ir jāklasificē KN apakšpozīcijā 2710 19 25, uz ko trešo valstu gadījumā ir attiecināms 4,7 % muitas nodoklis. Līdz ar to Varnas Muitas dienesta vadītājs laboja tarifu kodu un noteica papildus maksājamos muitas nodokļus un pievienotās vērtības nodokli.

Turklāt muitas dienests uzskatīja, ka SAKSA ir piemērojama administratīvā atbildība. Tāpēc Varnas Muitas dienesta vadītājs tai piemēroja naudas sodu.

SAKSA par šo sodu cēla prasību *Varnenski Rayonen sad* (Varnas rajona tiesa, Bulgārija), kura ar 2016. gada 20. oktobra lēmumu atcēla šo sodu, konstatējot, ka strīdīgā minerāleļļa esot atbilstīga izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām paredzētās 4. klases dīzeļdegvielas definīcijai, kuras raksturlielumi ir noteikti standartā “EN 590:2014”.

Šādos apstākļos iesniedzējtiesa, kurā muitas dienests bija iesniedzis kasācijas sūdzību par šo pēdējo minēto lēmumu, jautāja Tiesai, vai minerāleļļa var tikt klasificēta kā gāzeļļa KN <sup>62</sup> apakšpozīcijā 2710 19 43, ja tā atbilst standartā EN 590:2013 <sup>63</sup> noteiktajām prasībām, kas attiecas uz izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām paredzētu gāzeļļu.

Tiesa vispirms norāda, ka KN apakšpozīcija 2710 19 43, kurā ir minēta gāzeļļa ar sēra saturu, kas nepārsniedz 0,001 % no kopējās masas, ir ietverta KN pozīcijā 2710, kas

<sup>62</sup> KN, kas iekļauta I pielikumā Regulai Nr. 2658/87, redakcijā, kas izriet no īstenošanas regulas Nr. 1101/2014.

<sup>63</sup> Saskaņotais standarts EN 590:2013. gada septembra redakcijā, kas piemērojams pamatlīetā un kura nosaukums ir “Automašīnu degviela – Dīzeļdegviela (gāzeļļa) – Prasības un testēšanas metodes”.

attiecas uz naftas eļļām un no bitumenminerāliem iegūtām eļļām, izņemot neapstrādātas eļļas. Lai piemērotu šo pozīciju, KN 27. nodaļas 2. papildu piezīmes e) apakšpunktā ir definēts jēdziens “gāzeļļa”.

Šajā ziņā no šī e) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar šīs papildu piezīmes d) apakšpunktu, izriet, ka “gāzeļļa” ir tostarp eļļas un naftas produkti, no kuru tilpuma, ieskaitot zudumus, mazāk par 65 % destilējas 250 °C temperatūrā un 85 % vai vairāk destilējas 350 °C temperatūrā pēc ISO 3405 metodes. Līdz ar to, lai, nosakot precei piemērojamo muitas tarifu, precī varētu klasificēt kā gāzeļļu, KN pozīcijas 2710 ietvaros izšķirošs ir vienīgi destilācijas līmenis minētajās temperatūrās pēc ISO 3405 metodes.

Tāpēc Tiesa secina, ka pēc ISO 3405 metodes aplūkojamā minerāleļļa 250 °C temperatūrā destilējas vairāk par 65 %, uz to nevar tikt attiecināta jēdziena “gāzeļļa” definīcija saskaņā ar KN 27. nodaļas 2. papildu piezīmes e) apakšpunktu un tā nevar tikt klasificēta apakšpozīcijās, kuras attiecas uz produktiem, kas ietilpst šajā definīcijā.

Turklāt nav nozīmes atsaucei uz standarta EN 590:2013 3. tabulas g) piezīmi, saskaņā ar kuru KN ietverta jēdziena “gāzeļļa” definīciju “ir iespējams nepiemērot klasēm, kas paredzētas izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām”, jo šo standartu ir pieņēmusi nevis Savienības struktūra, bet gan CEN, privāto tiesību subjekts. Proti, šo standartu CEN izstrādāja, pamatojoties uz Komisijas 2006. gada 13. novembrī izsniegto pilnvarojumu M 394, kura pēc tam ar Direktīvu 2014/77 aktualizēja atsauci uz šo standartu Direktīvas 98/70 II pielikuma 1. piezīmē.

Protams, no Tiesas judikatūras izriet, ka privāto tiesību subjekta izstrādāts saskaņots standarts var tikt uzskatīts par Savienības tiesību sistēmas sastāvdaļu tad, ja tas ir izstrādāts pēc Komisijas iniciatīvas, tās vadībā un kontrolē un tā saistošo tiesisko seku priekšnoteikums ir atsauce uz to publicēšana *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tomēr Tiesa ieskatā, tā kā standarta EN 590:2013 3. tabulas g) piezīmē nav ietverta testēšanas metode, tā nevar tikt uzskatīta par Savienības tiesību sastāvdaļu un tai nav nozīmes, nosakot preču tarifu klasifikāciju.

Šajā kontekstā Tiesa atbild, ka minerāleļļa, ņemot vērā tās destilācijas pazīmes, nevar tikt klasificēta kā gāzeļļa atbilstoši KN apakšpozīcijai 2710 19 43 pat tad, ja šī eļļa atbilst standartā EN 590:2013 noteiktajām prasībām, kas attiecas uz izmantošanai arktiskā klimatā vai klimatā ar bargām ziemām paredzētu gāzeļļu.





EIROPAS SAVIENĪBAS  
TIESA

Pētniecības un dokumentācijas direkcija

2025. gada decembris